ANNE LAURENCE

Capcana cenusăresei

Traducerea si adaptarea în limba română de ILEANA DINU

ALCRIS Romance

Capitolul 1

- Unde este persoana aceea importantă?

Şoaptele ajunseră la Clea destul de clar, deşi se afla la oarecare distanţă; fiind cu privirea aţintită asupra uşii, văzu un grup care tocmai intrase şi era salutat de un tip plin de sine, în costum negru, probabil directorul hotelului, decise Clea, strâmbându-se.

Nu era evident care din ei era Matthew Highland? Unul singur părea să aibă din cap până în picioare aerul unui director de lanţ hotelier. O uimea doar faptul că era singur. Se aşteptase să vadă lângă el vreo femeie decorativă, atârnată de braţul lui.

- îl ştii acum, Clea? o întrebă Penny, aflată lângă ea cu chipul însufleţit.

Clea sorbi din vin, şocată să descopere că îi tremurau mâinile. Anticipase acest moment de câteva săptămâni, se

pregătise pentru el de când i se vorbise prima oară despre ceremonialul inaugurării de la Argyle, cel mai modern hotel din lanţul Highland, asa că, de ce o afecta faptul că acum avea loc?

- Este cel din mijloc, spuse Clea, făcând un gest cu paharul de vin.

- Cel înalt, brunet? Penny îl privea amuzată. E mai tânăr decât mi l-am închipuit si arată fantastic! N-as fi crezut!

Nu, reflectă Clea, nu si-a închipuit că Matt Highland ar putea arăta atât de bine. îl mai văzuse o dată când îl adusese Berry acasă, dar asta fusese cu mulţi ani în urmă, iar ea pe atunci era o copilă. Se maturizase mult între timp.

Sau nu era asa?

Ochii verzi ai Cleei se întunecară când mai luă o gură de vin, constatând că acel tremur usor dispăruse. Se îngrijorase la început întrebându-se dacă vechea Clea, aproape o copilă, era adânc îngropată în trecut, sau mai poposise undeva la suprafaţă, gata să reapară când se aştepta mai puţin.

- Cât este ceasul? repetă Peggy întrebarea.

Clea se uită în cele din urmă la ceasul de mână.

- Nouă fără un sfert.

La ora nouă urma să-i fie prezentată lui Matthew

Highland, cu aceeasi precizie cu care totul fusese pus la punct până acum. Din clipa în care Peggy, Clea si celelalte două fete ajunseseră la Argyle fuseseră direcţionate, iar ea nu se simţise prea bine, ca un mecanism care nu avea voie să gândească, ci doar să se integreze într-un întreg- toate acestea înainte de apariţia în scenă a lui Matthew Highland, cel pentru care fusese aranjat totul.

Moto-ul lanţului hotelier Highland era"confort şi eficienţă" îşi aminti ea, iar în seara asta era dovedit din plin. Nu văzuse camerele hotelului, dar această încăpere bogat ornamentată, cu un candelabru superb, un covor gros şi draperii asortate, nu făcea decât să se adauge la reputaţia deja foarte bună a acestui lanţ de hoteluri. Iar Highland era un director extraordinar.

Fusese aşteptat să sosească la ora opt şi jumătate iar la opt şi douăzeci şi nouă de minute venise deja.

- Mai avem un sfert de oră de aşteptat! oftă Penny.

Clea murmură ceva, uitându-se după un loc unde să-şi pună paharul. Nu terminase vinul, dar asta nu mai conta; un şir de chelneri cu pantaloni negri, cămăşi albe, strălucitoare, cravate şi jiletci în culoarea draperiilor hotelului începuse să circule cu tăvile cu băuturi.

Clea îşi croi drum spre toaletă ca să-şi verifice machiajul, ignorând privirile intrigate care o urmăreau.

Era obişnuită să-i fie acordată atenţie, privirile celor din jur n-o mai deranjau. Era ceva mai înaltă decât majoritatea femeilor, graţioasă, cu părul negru lăsat pe umeri, ieşea uşor în evidenţă din mulţime, ceea ce o avantaja când îşi exercita meseria de model, dar care o supăra când voia să rămână în anonimat.

Toaleta doamnelor era la fel de elegantă ca si restul hotelului. Decorată în roz si alb, mirosea a săpun fin, iar un buchet superb de trandafiri asezat într-un colţ îsi răspândea mireasma. Foarte frumos, se gândi Clea traversând încăperea, atentă ca tocurile ei înalte, să nu facă zgomot pe pardoseală. în momentul în care îsi văzu chipul în oglinda imensă, puternic luminată, orice alt gând îi pieri din minte si se privi critic, asa cum făcea de fiecare dată înaintea unor confruntări.

Machiajul se păstrase destul de bine având în vedere căldura din încăperea supraaglomerată, dar nu strica să-l împrospăteze puţin. Făcu reparaţiile necesare cu multă îndemânare, apoi se mai privi o dată, declarându-se mulţumită de ceea ce vedea.

Era tunsă de un expert, care-i aranjase buclele în asa fel încât, indiferent în ce parte întorcea capul, părul îsi revenea imediat.

îsi pusese în evidenţă ochii verzi, migdalaţi, care o făceau să semene cu Cleopatra, lucru observat imediat

de agentul de modeling.

îsi mai trecu o mână prin păr si simţi o senzaţie cam neconfortabilă, de fluturi în stomac. Se opri si se încruntă. Doar nu era nervoasă! Anii de apariţii în public, pe podium sau la diferite prezentări, o ajutaseră să treacă peste o orice temere. Cu siguranţă, nu se temea de Matt Highland, nu, nu se mai temea de el, mai precis. Poate el nici nu si-o mai amintea, de fapt spera să fie asa, pentru că efectul pe care conta ea n-ar mai fi fosta acelasi, dacă el o recunostea pe Clea Mallory în acea tânără de saptesprezece ani, Patti Donovan.

Se mai parfumă o dată cu Saint Laurent, parfumul ei preferat dintotdeauna; îsi parfumă încheieturile mâinilor, apoi adaugă o picătură în despărţitura dintre sâni, se mai privi o dată si se declară mulţumită.

Purta o rochie simplă, fără mâneci, neagră, cu decolteu, si o jachetă de sifon negru cu frunze argintii. Culorile jachetei îi puneau în evidenţă culoarea ochilor, machiajul îi lumina pometii înalţi si proeminenţi. Arăta exact asa cum voia, ca un model de succes, o tânără stilată. Schiţă un zâmbet care l-ar fi uimit pe agentul ei, dar si pe fotografii care o chinuiau în timpul sesiunilor foto.

Să vedem ce va remarca Matthew Highland acum! spuse cu glas tare.

Althea era îngrijorată când o văzu.

- Unde ai fost?Te-am căutat peste tot!

- Mi-am refăcut machiajul.

- Dar nu era nevoie, Clea, arătai perfect, ca întotdeauna. Matthew Highland va fi aici peste două minute.

- Nu te agita inutil, o linisti Clea, este doar nouă.

Calm si eficienţă, îsi aminti vorbele pe care i le repeta bunicul, văzând cum din colţul opus al încăperii Matthew venea spre locul în care se aflau ele. Spre uimirea ei simţi că palmele începuseră să-i transpire, le sterse de rochie discret si se aseză lângă Althea, ultima din cele patru.

- Iar acestea sunt tinerele care vor prezenta moda la spectacolul de mâine.

Clea cunoştea acel glas; era al lui Sam Bowen, cel prin care se făcuseră toate aranjamentele, care le primise la sosirea aici. Era directorul adjunct, reflectă ea cinic.

- Aceasta este miss Althea Austin.

Acum, el era foarte aproape, lua mâna Altheei şi murmura ceva din politeţe, desigur. Clea îl privi printre genele ei bogate şi rimelate.

Oare se schimbase atât de mult în aceşti ani? Nu, timpul nu părea să-l fi afectat în vreun fel. Poate îi

apăruseră câteva riduri fine în jurul ochilor şi al gurii, dar trăsăturile îi rămăseseră neschimbate. Avea un chip masculin, puternic, gura cu contururi ferme, care-l făcea să pară aproape arogant, uşor agresiv.

Se mai împlinise un pic, nu mai era acel tânăr slab şi înalt, pe care-l cunoscuse cu ani în urmă. Părea mai masiv acum, îmbrăcat în acel smoching elegant cu cămaşă albă, imaculată, dar mijlocul şi şoldurile îi era înguste şi atletice, arătând că încerca să se menţină în formă.

Numai părul castaniu- închis avea acelaşi aspect şi acum la treizeci şi patru de ani, conferindu-i un aer de puştan luat prin surprindere.

Dar Clea nu se lăsa înşelată de aparenţe.

- Şi desigur, steaua spectacolului nostru, miss Clea Mallory.

Clea realiză în momentul acela că discuţia lui cu Althea se încheiase, că micul grup se miscase, iar Matthew Highland se afla chiar în faţa ei, întinzându-i mâna.

- Este o plăcere să te cunosc, miss Mallory.

Clea îsi simţi mâna prinsă de o mână fermă.

- Desigur, numele si chipul tău mai ales îmi sunt bine cunoscute. Sunt încântat, miss, că ţi-ai găsit timp ca să iei parte la această prezentare, stiind cât esti de

solicitată.

- Este adevărat că timpul îmi este foarte limitat, spuse Clea zâmbind graţios. La un moment dat întâlnindu-i privirea se simţi un pic descumpănită- la fel se simţise si cu ani în urmă când îl cunoscuse. O, nu, domnule Highland, îsi spuse, acum nu mă mai sperii. Apoi, cu voce tare; nu puteam refuza să port creaţiile lui Raphael.

Clea rosti aceste vorbe cu oarecare mulţumire, de parcă ar fi vrut să scoată în evidenţă că hainele erau foarte importante, fiind create de cei mai la modă designeri, că ele o făcuseră să accepte invitaţia, nicidecum faima hotelului Highland, oricât cât de prestigios era.

Matt Highland aprobă.

- Da, le-am văzut, sunt fantastice.

O recunoscuse oare? Privirea lui pătrunzătoare o cercetase cu insistenţă, încât pe moment Clea simţi fiori. Dar nu, privirea lui nu însemna c-o recunoscuse; cuvintele lui erau doar simplă politeţe. Clea răsuflă usurată.

- Da, sunt grozave. Este o încântare să le porţi.
- Sunt sigur că frumuseţea ta le va pune în valoare.

Foarte bine spus, domnule Highland, îşi spuse Clea, lăsând

ochii în jos.

- Este greu să nu arăţi bine în hainele create de Raphael, orice femeie ar fi flatată să le poarte. Ştie să pună în valoarea formele trupului feminin.

- Dar tu n-ai nevoie să fii pusă în valoare, zise Matt pe un ton mai blând, iar privirea lui începu s-o studieze trecând în jos de la chip spre alte puncte de interes, asupra cărora zăbovi mai mult. Nu era greu să intuieşti ce gândea. Clea văzuse această privire în ochii multor bărbaţi; fusese şi pe chipul lui Simon Blake, în prima zi când o cunoscuse.

Bănuiesc că face aceleaşi complimente fiecărei femei pe care o întâlneşte, se gândi ea, iritată de privirea lui senzuală.

- O, dar n-ai nimic de băut, observă el. Te rog, lasă-mă să...

Matt ridică mâna şi ca prin farmec un chelner apăru cu o
tavă cu băuturi. Clea acceptă paharul cu vin alb oferit, aşteptându-se ca acum, după ce se consumaseră acele discuţii formale să se îndrepte spre cel cu care venise, Sam Bowen. Dar spre surprinderea ei Matt părea dornic să mai zăbovească.

- Spune-mi, ce crezi despre Argyle?

- îmi place ce-am văzut până acum, deşi nu este prea

mult; am văzut acest salon şi încă două.

Clea spuse acestea cam fără suflu. Abia acum realizase că, fără să fie conştientă de ce se întâmplase, Matt se interpusese între ea şi celelalte modele, întrerupându-i legătura cu colegele ei. Simţi că stomacul îi face probleme si luă o gură de vin ca să se linistească.

- Doresti să vezi si restul?

Nu alături de tine, mulţumesc, fu tentată să-i răspundă, dar un astfel de răspuns i-ar fi trădat resentimentele.

- Desigur, mă interesează, răspunse ea. îi fu imposibil să reziste tentaţiei de a rosti aceste cuvinte pe un ton deliberat provocator. Adesea am constatat că în hoteluri camerele sunt potrivite bărbaţilor, dar dacă vrei să oferi ceva plăcut pentru femei sunt necesare câteva lucruri în plus.

- Adevărat? întrebă el ridicând din sprâncene. Ei bine, poate-mi vei da o idee în acest sens, după ce vei vedea ce putem oferi aici.

înainte ca ea să realizeze ce se întâmpla, paharul cu vin îi fu luat din mână si pus pe o masă învecinată, apoi se simţi luată de braţ si condusă spre usă.

- Acum? Clea era cu adevărat uimită luată prin surprindere. El o privi usor amuzat, iar ea usor descumpănită, văzu că sub acel zâmbet pe figura lui se

ascundea o provocare.

- Poţi sugera un moment mai potrivit?

- Dar... nu ţi se va simţi lipsa?

Matt făcu un gest care însemna că nu conta.

- Mi-am făcut datoria. Am fost politicos cu fiecare. Cred că am dreptul să fac ceva care să-mi facă si mie plăcere. Iar Jensen, adjunctul meu, este perfect capabil să rezolve orice problemă aici.

Aroganţa ultimei sale remarce i se păru ceva cunoscut. Chiar şi la douăzeci şi cinci de ani când îl cunoscuse, Matt Highland i se păruse foarte stăpân pe sine şi arogant, făcând-o să nu se simtă în largul ei. Pe moment, Clea ezită. Oare voia să fie singură cu acest bărbat? Nu făcea parte din planurile ei. Nu voise decât să-l vadă cum reacţionează.

Acum, ştia prea bine de ce Matt o privise apreciativ. O, da, o văzuse ca pe ceva foarte diferit de acea adolescentă stângace, pe care o dezamăgise cu ani în urmă.

- Aşadar, vii?

Zâmbetul ei pieri, locul lui fu luat de o ezitare, însoţită de încruntare, văzând că reacţia lui Matt nu era de- ajuns. în nici un fel nu putea să închidă acea rană lăsată de amintirile de demult; toate acestea îi agravau durerea, deschizând din nou cicatricea care se formase

peste rana produsă de el. îşi spusese că va fi de- ajuns să-l impresioneze, ştia că făcuse asta deja, dar acum

Aruncă o privire piezişă spre bărbatul înalt cu părul castaniu- închis, cu trăsături puternice, al cărui chip nu denota decât răbdare şi resemnare, aşteptând răspunsul ei. Clea simţea mânia fierbând în ea ca o lavă incandescentă şi trebuia să se lupte cu ea însăşi ca să nu lase vorbele pline de mânie să izbucnească. Dotat cu un chip teribil de atrăgător, Matt Highland nu ştia nimic despre nesiguranţa acelei fete frumoase din faţa sa, care încerca să-şi croiască drum într-o lume care judeca foarte mult aparenţele, iar el era ca şi ceilalţi, ca fiecare bărbat pe care-l cunoscuse, atras doar de chipurile frumoase, incapabil să vadă dincolo de suprafaţă, să-si imagineze că era o persoană căreia îi putea răni sentimentele.

Numai dacă i-ar putea demonstra cumva...o idee îi încolţi în minte si se întoarse brusc spre Matt.

- Da, domnule Highland, vin.

După tot zgomotul din sala de recepţie ajunseră într-o încăpere linistită, cu temperatura mai scăzută si Clea se opri trăgând de câteva ori în piept aerul curat, fără fum de ţigară, în timp ce Matt se duse spre recepţie, inventariind sirurile de chei atârnate acolo.

- Ce cameră? o întrebă. Alege un număr.

Clea se gândi o clipă, apoi spuse:

- Şaptesprezece, iar Matt se întoarse să ia cheia, timp în care ea zâmbi unui gând ascuns. Matt nu avea idee de ce alesese acel număr. Avusese saptesprezece ani pe atunci; era încă la scoală si dureros de constientă de prezenţa lui, iar Matt călcase în picioare fragila ei personalitate, cu o singură observaţie cinică.

- Şaptesprezece să fie.

Pe drum, Clea se întrebă ce se va întâmpla dacă Matt îsi va aminti acea vară, cu nouă ani în urmă. Nu, se asigură singură, dacă ar fi fost asa, ar fi văzut vreun semn pe chipul lui; si de fapt, ea arăta cu totul altfel atunci. Inconstient, îsi trecu o mână peste părul lung, strălucitor, care numai semăna deloc cu acea claie sălbatică pe care o avusese la şaptesprezece ani şi care i se părea atât de grozavă pe atunci.

Când se închiseră uşile liftului, observă că Matt se încruntase uşor.

Ce-i adusese încruntarea pe chip? se întrebă ea când liftul porni. în spaţiul restrâns, Matt i se părea şi mai impozant acum, cu toate că nici ea nu era prea scundă şi purta tocuri de zece centimetri. Părul lui castaniu-închis, apropiat la culoare de al ei strălucea şi simţi mirosul lui de after- shave, combinat cu mirosul masculin al trupului, care o făcu să devină brusc

nervoasă. Se linişti amintindu-şi că urcau doar la etajul unu. Decisă să nu-şi mai confrunte privirea cu a lui, de teamă că i-ar putea citi reacţia, îşi fixă privirea pe cravata lui neagră şi aşteptă oprirea liftului.

- Am ajuns.

Matt îi făcu loc, iar ea ieşi din lift pe covorul gros, impersonal, ca orice covor de hotel. Fără ezitare, Matt o conduse la uşa marcată cu şaptesprezece.

După eleganţa sălii de recepţie şi a foaierului, Clea anticipă că dormitoarele de la Argyle vor fi atrăgătoare şi confortabile, iar acesta n-o dezamăgi. Ferestrele erau largi şi făceau ca încăperea să pară foarte aerisită, mobilierul era nou şi elegant. Observă patul matrimonial cu o cuvertură de brocart moale, roz cu turcoaz, culori care se asortau cu covorul.

- Ei bine?

- Foarte plăcută.

Clea îsi păstră un ton neutru, dar nu fără efort. Brusc, deveni constientă că era singură cu acest bărbat, în cadrul intim al unui dormitor- chiar dacă era doar o cameră de hotel. Totul era foarte linistit aici, zgomotele orasului rămăseseră departe graţie ferestrelor etanse, iar zgomotul de la petrecerea de dedesubt nu răzbătea până aici.

- As vrea să mă mai uit pe aici, dacă se poate.

Matt o privi ridicând din sprâncene, ceea ce o înfurie. Matt Highland chiar nu credea că venise aici ca să vadă camerele, si-si imagina că se folosise de invitaţie doar pentru a fi singură cu el.

Ar fi făcut orice să-i vină o idee bună prin care să steargă acel scepticism de pe frumosul lui chip, dar Matt îi zădărnici orice iniţiativă, murmurând:

- Esti invitata mea.

Matt se rezemă de perete cu braţele încrucisate la piept, cu acel aer de resemnare reapărut pe chip. Foarte bine, o să jucăm jocul pe care-l vrei, părea să spună chipul lui. Dacă vrei să continui acest pretext o clipă în plus, nu mă deranjează, pot astepta.

Poţi să astepţi la nesfârsit, domnule Highland! îsi spuse Clea. îi făcea plăcere să-si prelungească vizita cât de mult si simţi satisfacţie observând că ochii lui cenusii care păreau aproape negri acum, o urmau oriunde, în timp ce ea deschidea sertare, usi, garderobe, apoi îndreptându-se direct spre baie.

Imediat înregistra acele elemente care transformau această încăpere dintr-una funcţională, într-una de confort. încet, Clea reveni în dormitor.

- Te-ai gândit aproape la cele mai mici amănunte.
- Aproape? sări Matt.

Cu un efort, Clea îşi ascunse un zâmbet triumfător.

Nu se aşteptase s-o ia atât de în serios.

- Ce-ai zice de un foen şi un aparat electric de bărbierit?

- Ambele pot fi solicitate cameristei, ca şi fierul de călcat. Eşti satisfăcută?

Ea era mai mult decât satisfăcută, de fapt era chiar impresionată, dar nu voia s-o arate. O surprinse însă o notă uşor ironică din glasul lui Matt. încă mai credea că încerca să tragă de timp, mai precis să câştige timp să fie cu el. Iar ea voia să-l facă să-şi schimbe părerea. Voia neapărat să găsească un cusur acestui hotel, care se voia atât de confortabil şi de eficient.

- Aş vrea să văd şi umeraşele- hotelurile nu-ţi oferă umeraşe de- ajuns. Ar trebui să existe umeraşe atât pentru fuste cât şi pentru pantaloni.

- O să cer să se verifice.

De data asta, Matt părea foarte serios şi dornic să reacţioneze la sugestiile ei. Clea nu putea să nu se simtă măgulită de felul în care reacţiona.

- Acum, după ce am văzut tot ce voiam, este cazul să mergem înapoi la recepţie.

Matt o privi lung.

- Asta îţi doresti?

Tonul lui părea sincer, dar privirea lui o studia într-un mod care o înfurie. Nu avea intenţia să se lase

descumpănită de tonul lui. Matt Highland fusese dintotdeauna un tip fermecător, pentru ea cel puţin.

- Va trebui să ne întoarcem la colegele mele, apoi voi pleca.

- Atât de repede? Este abia ora zece! exclamă Matt surprins.

- Domnule Highland, uiţi că am un program foarte încărcat? Trebuie să mă si odihnesc. Dacă nu dorm opt ore pe noapte, se vede. Mă culc întotdeauna înainte de miezul nopţii.

- întotdeauna?

De ce oare trebuia să folosească acel ton usor ironic? îi aruncă o privire scurtă, observând din nou în ochii lui acel amuzament si sprâncenele usor ridicate, însemnând că îi punea spusele la îndoială.

- întotdeauna, repetă ea foarte ferm, adăugând: si mai ales, singură.

- Oare am sugerat altceva?

Nu, nu sugerase, dar i se citea în priviri, acea lucire pe care o mai observase si în ochii altor bărbaţi, presupunerea nerusinată că un model era doar un chip frumos fără creier, o fată care era mereu disponibilă pentru oricine.

Dar nu si acest model, domnule Highland!

- Aş vrea să ne întoarcem, spuse Clea, încercând să-

şi ţină mânia sub control. îţi mulţumesc că mi-ai arătat aceste încăperi, domnule Highland.

- A fost plăcerea mea, spuse el. Şi te rog să-mi spui, Matt, aşa cum mă cheamă.

Ştiu asta. Cuvintele aproape că-i scăpară şi numai un efort o ajută să nu le rostească; îşi muşcă buzele. Numai dacă el ar fi ştiut cât de conştientă era şi mai ales cât de conştientă fusese de acest nume, chiar cu câteva luni înainte de a-i fi prezentat cu ani în urmă. Barry repeta mereu: Matt a spus asta, Matt a făcut asta, până când Clea îşi spusese că în momentul în care îl va cunoaşte va fi foarte dezamăgită. Dar n-a fost aşa. Matt îi afectase viaţa cu forţa unei explozii, făcând-o să nu se mai gândească la altceva, să nu mai fie aceeaşi.

Matt se apropie de ea cam mult şi simţi fără să vrea că tot trupul ei zvelt se crispează, că inima îi bate necontrolat. Cu dezinvoltură el ridică mâna şi-i atinse uşor obrazul cu degetele, dar atingerea lui fu atât de delicată, deşi ea o simţi ca pe o arsură şi se trase înapoi speriată. Matt nu se lăsă şi mâna lui se aşeză pe umărul ei. îi simţi căldura prin materialul rochiei.

- Chiar trebuie să coborâm în sala de recepţie? murmură el. Nota de seducţie din glasul lui ar fi derutat uşor orice femeie dar nu şi pe Clea, care ştia că nu trebuia să creadă în Matt. Am crezut că vom avea o

petrecere privată...

Abia acum spui adevărul, se gândi Clea, acesta este motivul pentru care m-ai adus aici si fără să vrea, amintindu-si zâmbetul de câteva minute în urmă, se simţi brusc cuprinsă de dorinţa de a pălmui acel chip frumos din faţa ei.

-Aici? Rosti acest cuvânt pe un ton ridicat si văzu cum Matt se încruntă apoi ridică din umeri.

- Oriunde doresti. Te-as putea duce acasă, dacă vrei...

Clea nu-l lăsă să termine.

- Prefer să mă întorc la prietenele mele. Cred că se întreabă unde am dispărut.

Matt o privi din nou ironic.

- Trebuie să le raportezi toate plecările si sosirile?

- Nu, este doar o chestiune de bun- simţ. Am venit împreună. Şi am de gând să mă întorc tot cu ele, adăugă ea ca pentru sine. Mâna lui Matt se afla tot pe umărul ei si nu putu să facă altceva decât să se elibereze printr-o miscare bruscă. Nu asa plănuise ea lucrurile; dar de fapt nu pusese la cale vreun plan anume, singurul gând pe care-l avusese în minte fusese să-i trezească interesul lui Matt, să-l facă s-o vadă cu totul altfel decât cu ani în urmă, cum o văzuse pe acea Patty Donovan, pe care o tratase cu dispreţ. Ei bine,

lucrurile merseseră bine până în acest moment, era chiar mai interesat decât anticipase si din felul în care evoluau lucrurile, nu părea să accepte un refuz.

- De ce insisti să te întorci la recepţie? întrebă Matt, foarte deranjat de faptul că nu-i cădea în braţe, cum era obisnuit.

Aş fi putut să jur că nu-ţi place mai mult decât mie.

Aşadar, văzuse că nu se simţea în largul ei.

- Este o petrecere publică, face parte cumva din meseria mea. Chiar ar trebui să...

Clea se opri brusc, văzându-i privirea. îşi simţi pielea arzând sub privirea lui intensă. Nu mai încăpea îndoială în privinţa intenţiilor lui; avea de gând s-o sărute.

Se încordă. Nu era ceva nou pentru ea. Mai fusese de multe ori în această situaţie şi ştia să se descurce. Poate înainte ar fi intrat în panică, ar fi rostit scuze prosteşti, dar acum nu mai avea şaptesprezece ani. Când Matt coborî capul cu o intenţie clară ea se depărtă, astfel că el îi şterse doar părul cu buzele.

Ajunsă la uşă, se mai întoarse o dată să-l privească pe bărbatul rămas în mijlocul încăperii. îi întâlni privirea rece, dar şi nedumerită.

- Cred că este momentul să mă duc la petrecere, spuse ea calm şi ieşi, fără să mai arunce vreo privire în urmă, nelăsându-i altă alternativă decât s-o urmeze.

Matt o ajunse din urmă tocmai când apăsa pe butonul liftului, o întoarse cu faţa spre el şi înainte ca ea să apuce să protesteze o strânse la piept şi-i strivi buzele cu brutalitate. Dar după ce reuşi să-i fure sărutul pe care i-l refuzase sosi liftul, uşile se deschiseră, el o eliberă cu un chip triumfător, făcându-i loc să intre în lift.

Prea uluită să mai spună ceva Clea trecu pe lângă el, simţind că-i tremură picioarele.

- Abia acum este momentul să ne întoarcem la recepţie, sublinie el.

Clea nu reacţionă, rămase rigidă, departe de el.

Capitolul 2

Taxiul opri în faţa hotelului si Dan, portarul, făcu un pas înainte să deschidă portiera, ducând umbrela care le proteja pe cele trei tinere. Sub umbrelă, Penny, Claire si Althea urcară în masină. Clea, care venea ultima se simţi prinsă de mână în asa fel încât nu mai putea face nici o miscare.

- Pe miss Mallory o conduc eu, Dan, auzi vocea lui Matt Highland.

O, nu, nu vei face asta! Clea simţi cum o cuprinde un sentiment de neputinţă, căci nu voia să provoace o scenă pe treptele hotelului Argyle, unde se aflau mai multe persoane care asteptau să le fie aduse masinile.

- Prefer să merg cu prietenele mele, începu ea, dar Matt n-o auzi din cauza zgomotului provocat de portierele masinilor.

Iar Dan oricum nu avea de gând s-o ajute cu nimic, nevrând să-şi supere directorul.

înăbuşindu-şi furia, Clea urmări taxiul care pleca. Văzu chipul lui Penny întors spre ea, cu ochii mari, plini de curiozitate. Mâine îi va pune o mulţime de întrebări, cu siguranţă.

- Nu aveam nevoie să mă conducă cineva acasă, domnule Highland, spuse cu hotărâre. Domnul

Bowen a făcut aranjamentele pentru...

- Iar eu le desfac, o opri Matt. Te vei simţi mai confortabil în maşina mea, decât înghesuită în acel taxi cu alte trei persoane. Şi de fapt locuieşti în cealaltă parte a oraşului, vei ajunge mult mai repede dacă te duc eu.

Clea vru să spună ceva, dar spusele lui o puseră pe gânduri.

De unde ştia adresa ei?Sam Bowen o ştia desigur, pentru că trimisese un taxi s-o aducă în seara asta, dar n-ar fi oferit această informaţie decât dacă Matt i-ar fi cerut-o cu insistenţă. Nu putu face altceva decât să-şi strângă la piept jacheta de blană, pentru că bătea un vânt tăios.

în clipa în care se deschiseseră uşile liftului, reuşise să scape de el, grăbindu-se spre sala de recepţie, fără a arunca vreo privire în urmă şi se relaxase doar când ajunse în mijlocul celor de acolo, ascunsă de ochii negri ai lui Matt. Tot restul serii îl evitase cu graţie, stând împreună cu celelalte trei modele, urmărind ceasul, să vadă când puteau pleca. Voia să dispară înainte de a mai vedea din nou chipul lui Matt, dar iată că el făcuse totul ca acest lucru să fie imposibil.

- Asta este masina mea, zise el conducând-o spre

Jaguarul adus de unul din angajaţii hotelului.

Clea ezită. N-avea chef să fie singură cu acest bărbat, dar după cum se vedea n-avea de ales. Nu stia ce reacţie ar fi avut dacă refuza să se urce în masina lui, si era mai bine să nu riste. Deja alţi oaspeţi aruncau priviri în direcţia lor. La naiba cu acest Matt Highland!

- Este o noapte nepotrivită pentru plimbare. Cum să refuzi masina pe vremea asta?

- Ti-am spus că aveam transportul asigurat.

- După cum îţi spun eu, este mai sigur asa. Nu sunt violator, miss Mallory, nici n-am de gând să te răpesc, asa că stai linistită.

Clea luă loc ţinându-si în braţe poseta de seară. Cu un efort, se rezemă de spătarul banchetei, constientă că mâna lui se afla foarte aproape, pe schimbătorul de viteze.

- Clea, esti o femeie foarte frumoasă si esti constientă de asta.

N-ai fi avut slujba asta, dacă n-ar fi fost asa. Nu esti nici o inocentă abia iesită de pe băncile scolii, stii foarte bine când un bărbat este interesat de tine.

- Şi tu chiar esti... interesat?

El îi aruncă o privire piezisă.

- Ce crezi?

- Cred că eşti un arogant şi un egoist care nu acceptă să fie refuzat, spuse Clea răspicat.

Dar Matt nu era bărbatul care să se lase păgubaş.

- Nu, nu pot, Clea. Aş fi putut dacă aş fi vrut, dar n-am intenţia asta. Vreau să te cunosc.

Lucrurile se derulau mult prea repede, pentru a mai fi pe placul Cleei. Intenţionase să-i arate lui Matt că era o persoană total diferită de fata pe care o dispreţuise cândva, şi de când sesizase acea scânteie din ochii lui ştiuse c-a reuşit, dar oricum nu-şi imaginase că el este chiar atât de interesat.

- Şi dacă eu nu vreau să te cunosc?

Nici nu trebuie să te cunosc, adaugă ea pentru sine. Ştiu tot ce vreau să ştiu şi nu-mi place.

- Eu nu m-aş grăbi... zise Matt. Am fost lipsit de politeţe, te-am ofensat în vreun fel?

M-ai sărutat, se gândi ea. Ar fi vrut să ţipe, dar vorbele refuzau să se articuleze. Nu sărutul o deranjase, fusese sărutată de multe ori de bărbaţi care nu-i plăceau şi sărutul lui Matt n-o deranjase, ba chiar ....fusese furioasă la început de faptul că el o abordase cu aroganţa caracteristică; o înfuriase că el o sărutase pe Clea Mallory şi nu pe Patty Donovan, lucru care-i provocă un gust amar... îşi aminti nopţile în care visase la acest sărut, iar acum când se

întâmplase fusese cumva altfel...

Ceea ce făcuse Matt îi confirmase suspiciunea că el, ca toţi bărbaţii, era atras doar de strălucirea de suprafaţă şi pentru asta îl detesta.

- Uite ce este, încercă să-i spună pe un ton foarte calm. Nu poţi accepta faptul că eu nu sunt la fel de atrasă de tine? Se întâmplă, uneori.

- Dacă-mi dai un motiv bun pentru a te crede, o voi face.

Să-i dea un motiv bun! Cleei i se învârtea capul, încercând
să gândească. Nu-i putea oferi altă explicaţie decât faptul că ea era Patty Donovan, sau mai bine zis fusese Patty Donovan atunci când o cunoscuse el, dar din motive care nici ei nu-i erau prea clare, nu voia ca el să afle asta deocamdată.

- Clea, continuă Matt, nu-ţi cer decât să ne mai vedem. O seară petrecută împreună, asta îţi cer. Este prea mult?

- Nu; cuvântul îi scăpă înainte să-si dea seama dacă este bine sau nu. Ar fi însemnat o concesie în felul ei de a gândi, o slăbire a vigilenţei. Dar în timp ce îsi spunea asta, îi veni o altă idee. Realizase că nu era de- ajuns să-i trezească interesul lui Matt. Mai simţea încă în adâncul inimii durerea acelei Patty de

saptesprezece ani, căreia îi distrusese încrederea în sine si asta
o umplu din nou de mânie.

Se întoarse si-l privi, realizând că nu părea prea sigur de el; nu mai era la fel de arogant. Abia asteptase să-i distrugă încrederea de sine si el îi dăduse ocazia perfectă.

- Iată-ne, Cenusăreaso. Ai ajuns acasă înainte de miezul nopţii.

Clea se uită surprinsă în jur. Absorbită de gânduri, nici nu realizase că ajunsese acasă. Şi că trebuia să se hotărască. Cum era bine să decidă?

Matt opri motorul şi se întoarse cu faţa spre ea.

- Clea, începu el. Ea tresări, pentru că nu-i permisese să i se adreseze astfel. Făcuse asta tocmai pentru a nu-l lăsa să creadă că-i permitea o asemenea familiaritate, dar el continua să i se adreseze ca şi cum ar fi fost prieteni. Era tipic pentru un individ de aroganţa lui să presupună asta pentru că era cine era, pentru că era înalt şi frumos, bărbatul la care visau foarte multe femei şi considera că nici ea n-ar trebui să facă excepţie. Ei bine, ea îşi va lua libertatea de a-i trage covorul de sub picioare.

- Doar o seară, ai spus?

- Da, m-am gândit că am putea cina împreună,

după prezentarea de modă de mâine. Ce zici, vei fi liberă?

-Da, voi, fi , răspunse ea.

Clea începu instantaneu să se gândească dacă era bine să continue aşa. Privindu-l, îşi aminti visele de adolescenţă pe care i le distrusese. Simţi dintr-o dată o mare satisfacţie să-l poată coborî pe Matt de pe pedestalul pe care se afla. Era convins probabil că nu-i rezista nici o femeie. Ei bine, ea îl va face să se gândească de două ori.

Cum îi spusese, Cenuşăreasă? Poate că era adevărat, pentru că se transformase din Patty în Clea prin intervenţia salutară a naşei ei. Tatăl ei vitreg fusese bunătatea întruchipată, iar Barry... Matt încă mai aştepta răspunsul, realiză ea privindu-l.

-Bine, spuse după alte câteva momente de gândire. Cina, mâine seara.

El păru dintr-o dată mai relaxat.

- Voi fi la prezentare, iar după aceea te voi lua, să zicem la nouă si jumătate?

- Da. Iar acum, chiar trebuie să plec. Noapte bună, domnule Highland. Ne vedem mâine.

- Noapte bună, Clea, zise el încet, luându-i mâna pe care i-o ţinu o clipă în palmele sale înainte de a i-o săruta. Pe mâine, mai spuse el. O, Clea, mai trebuie

să-ţi reamintesc că numele meu este Matt?

Să-mi reamintească, se gândi Clea. De parcă ar mai fi fost nevoie! Nu-i uitase numele în acei nouă ani care trecuseră, nu avea cum s-o facă acum.

A doua zi era sâmbătă si nu mai avea nimic programat în afara acelei prezentări de la hotelul Argyle. în mod normal, ar fi însemnat că-si putea permite luxul de a mai zăbovi în pat, dar în această dimineaţă somnul o ocolea. Se simţea nelinistită si din momentul în care deschise ochii si văzu că afară era o zi frumoasă, însorită, că ploaia din noaptea trecută lăsase loc unui soare zâmbitor, simţi că trebuie să se ridice, să facă ceva folositor. Se putea pregăti pentru prezentarea de la Argyle. îsi execută programul matinal de gimnastică, făcând flotări, genuflexiuni, sărituri, stretching, folosindu-si toţi muschii, epuizându-se aproape, asa cum nu mai făcuse de mult, când hotărârea de a pierde multe kilograme pusese stăpânire pe ea. Când termină, auzi o bătaie în usă. Ştia cine este.

- Intră, Maggie! strigă, usa nu este încuiată.

Maggie, prietena ei mai mare cu cinci ani, locuia la etajul de dedesubt. Se întâlneau de altfel în fiecare seară şi discutau la o cafea, pentru că se plăcuseră imediat ce se cunoscuseră.

- Faci gimnastică la ora asta, mai ales sâmbăta! exclamă Maggie.

- Sper că nu te-am deranjat, nu? întrebă Clea, îngrijorată.

Maggie scutură din cap.

- Nici vorbă, draga mea! M-am culcat târziu, noaptea trecută. Puteai să faci tot zgomotul din lume...

- Ai luat micul dejun?

-Mă tem că va trebui să mănânci singură, o opri Maggie. Aseară am mâncat prea mult, prea multe calorii, aşa că astăzi va trebui să mă mulţumesc cu ceva frugal, dar numai după prânz. Tu îţi poţi permite să mănânci orice, cu mine lucrurile stau altfel...

Clea zâmbi.

- Maggie, ştii că nu este adevărat. Ti-am arătat dovada.

Clea ştia că o privire aruncată fotografiei ei de adolescentă
prinsă cu un bold într-un dulap din bucătărie, era de-ajuns ca să-i ţină trează vigilenţa, s-o facă să nu depăşească limitele.

- Clea, arăţi excepţional şi ştii asta prea bine, insistă Maggie.

Poate aşa era, dar amintirea felului în care

arătase stăruia în mintea ei ca o nălucă, pe care întâlnirea din seara trecută cu Matt Highland îi spulberase orice speranţă s-o mai înlăture.

- Dar n-am venit să discutăm despre mâncare....

Clea simţi un nod în gât anticipând care era intenţia lui Maggie.

- Vreau să stiu cum te-ai descurcat noaptea trecută. Ce s-a întâmplat?

Clea ezită, apoi decise să spună adevărul. Maggie o cunostea prea bine si nu putea fi păcălită.

- Cinez cu el în seara asta.

Răspunul lui Maggie fu un fluierat prelung.

- Tu faci asta? Am crezut că....

- Ştiu ce planificasem, o opri Clea, dar n-a mers.

Cum să-i explice? Până să adoarmă, se gândise mult la felul în care se lăsase din nou manevrată de Matt si nu-i venea să creadă că se întâmplase.

- Este tot asa cum ţi-l amintesti?

- La fel. La fel de chipes, de arogant si de egoist ca altădată.

- Şi atunci, de ce te mai vezi cu el?

Cu un oftat, Clea îsi trecu mâna prin păr.

- Nu stiu prea bine.. Am vrut doar să mă fac remarcată, să par cu totul altfel faţă de adolescenta pe care a cunoscut- o cu ani în urmă, dar apoi am

ajuns la concluzia că nu este de- ajuns. M-a rănit, Maggie, si am vrut să-l afectez si eu într-un fel, să simtă cum este să fii strivit atât de tare, încât să crezi că nu-ţi vei mai reveni.

- Asadar, ce vei face?

Clea zâmbi forţat.

- Mă voi întâlni cu el de câteva ori, dar atât.

Când mă voi simţi stăpână pe situaţie, voi renunţa la el. Nu crezi că este bine ce fac?

- Nu asta este important, draga mea. înţeleg ce simţi, mi-ai spus că acest Matt Highland s-a purtat ca un nemernic, dar asta a fost demult. Crezi că are rost să retrăieşti totul?

Pe moment Clea ezită, conştientă că Maggie avea dreptate. Totul se petrecuse cu mult timp în urmă, dar seara trecută îi readusese amintirile în prim-plan, făcând-o să se simtă vulnerabilă ca o adolescentă, ca atunci când îl cunoscuse pe Matt Highland. Fusese de- ajuns să-l revadă acum câteva clipe, ca totul să reînvie. Privirile lui o descumpăniseră. De fapt, văzuse de prea multe ori, în ochii prea multor bărbaţi, că vedeau femeile ca pe nişte obiecte decorative pe care să le folosească apoi să le abandoneze.

- Nu este numai trecutul, Maggie, este .... felul în

care s-a purtat aseară. Acum, este un alt Simon.

- Oh! exclamă Maggie. Cunoştea prea bine stilul lui Simon Blake şi al altora, care atraşi de Clea ca model o consideraseră
o ţintă uşoară, pentru ca mai apoi să se detaşeze de ea fără a mai sta pe gânduri, când ea le spusese răspicat că nu avea de gând să sară în patul lor. Dar nu-l poţi învinui pe Matt Higland pentru felul în care te-a tratat Simon.

- Da, poate, mi se pare că-l văd peste tot pe Simon Blake. Eram prea tânără pe atunci ca să ştiu cum să mă port cu Simon şi am fost afectată, dar acum lucrurile stau cu totul altfel. Iar Matt Highland va vedea cât de diferită sunt acum.

Bărbaţii de genul lui ne consideră obiecte, Magg. Un chip atrăgător si un trup bine făcut. Cred că stii prea bine, adăugă, făcând aluzie la divorţul lui Maggie.

- Este decizia ta, fetiţo, zise Maggie. Dar fii atentă. Răzbunarea are două feţe; te poate surprinde când te astepţi mai puţin.

Capitolul 3

Răzbunarea are două feţe; vorbele lui Maggie îi răsunau în urechi în timp ce se pregătea pentru prezentarea de modă din acea seară. Ar fi preferat să se coafeze singură, era perfect capabilă s-o facă, mai ales că aceste mici pregătiri i-ar fi ocupat mintea si n-ar mai fi lăsat-o să se gândească la seara care urma, în privinţa căreia avea teribile reţineri.

Renunţă să se mai gândească si verifică încă o dată hainele pe care urma să le prezinte. Din clipa în care luă în mâini prima rochie se lăsă prinsă în binecunoscuta rutină. Muzica în surdină o învălui si trupul ei începu să se unduiască în ritmul ei. Era o profesionistă si va da spectacolul vieţii sale.

Clea se misca pe podium cu multă usurinţă, cu graţie, îsi ţinea capul sus, fără a zâmbi. Era constientă că nu este decât un umeras miscător; lumea venise să vadă hainele, nu modelul.

Pe la jumătatea spectacolului, îl zări pe Matt. Se afla într-un colţ al sălii sprijinit de perete, îmbrăcat într-un costum albastru- închis şi cămaşă bleu-deschis, cu braţele încrucişate pe piept, fixând-o cu ochii lui cenuşii; Cleei i se părea că privirea lui trece dincolo de hainele pe care le purta ea, că dincolo de machiaj o va recunoaşte pe Patty Donovan.

Pentru o secundă, Clea îşi pierdu siguranţa de sine. Ezită,
i se păru că picioarele n-o mai ascultă, dar asta o secundă. Ridică o fracţiune de secundă capul, cu acea privire inconfundabilă a ei. Patty nu mai exista; Matt s-o vadă pe adevărata Clea!

în restul serii evită să se uite în direcţia lui Matt, dar nu putea să facă totală abstracţie de statura lui puternică, bine conturată, iar când prezentă ultima rochie de mătase cu fusta despicată îndrăzneţ fu foarte conştientă de el, simţindu-i ochii aţintiţi asupra trupului expus prin rochie.

Apoi parada se termină, muzica se opri şi Clea se aşeză pe un scaun să se odihnească.

- Unde este Clea? auzi vocea machiorului. O, iată-te! Am un mesaj pentru tine. Matthew Highland a venit să te vadă, dar i-am spus că nu te-ai schimbat încă. M-a rugat să-ţi transmit că te aşteaptă la bar.

- Mulţumesc, Janice.

Clea deveni brusc conştientă că venise timpul să se confrunte cu decizia pe care o evitase toată seara. Ieşea cu el sau nu?

Nu era încă hotărâtă când, după puţin timp se îndreptă spre bar, unde observă de la distanţă acel chip atât de drag. Putea să cheme un portar să-i transmită mesajul că se hotărâse să nu mai vină la

întâlnirea cu el. Dar asta ar fi fost lasitate; Clea nu era femeia care să dea dovadă de lasitate. Totusi, nu putea să facă cei câţiva pasi care o mai despărţeau de locul unde se afla Matt. Nu-si lua ochii de la el, remarcându-i umerii largi sub costumul bine croit, lungimea picioarelor, părul negru ca de mătase care-i acoperea gulerul cămăsii. La saptesprezece ani, când îl cunoscuse, fusese firesc să fie sedusă fără scăpare de acest exemplar atât de reusit, desi ajunsese imediat să constate că nu tot ce ţinea de el îi făcea plăcere.

Ise păru dintr-o dată că anii trecuseră foarte repede; îsi aminti cum se simţea pe atunci, acasă, alături de mama si de tatăl ei vitreg.

Avea doar zece ani când mama, care era văduvă de patru ani, îl cunoscuse pe Edward Donovan, si el văduv, care avea un fiu cu sapte ani mai mare decât Clea. Fuseseră câteva probleme legate de integrarea ei în noua familie, dar Ned fusese foarte bun cu ea, o adoptase, iar fiul lui, Barry, devenise curând fratele mai mare, pe care si-l dorise dintotdeauna. Tot Barry îi spusese "Patty" o prescurtare a numelui pe care îl considera prea bun pentru ea, o făptură cam băieţoasă pe atunci. La început, îi pronunţase numele Cleopatra pufnind în râs, pentru că nu i se potrivea deloc, apoi îl îndulcise spunându-i Patty. Chiar şi

acum, acasă i se spunea tot Patty, deşi numele ei de model era Clea Mallory.

Auzise pentru prima oară numele lui Matthew Highland pe când abia împlinise şaisprezece ani. Barry lucra de acum la Londra, îl cunoscuse la o petrecere şi cei doi se plăcuseră imediat. Când venea acasă, Barry nu vorbea decât despre noul său prieten, despre felul în care se ocupa de redecorarea unui hotel destul de ieftin, pe care-l moştenise de la tatăl său, astfel că fusese inevitabil ca mama şi Ned să dorească să-l cunoască pe acel Matt şi-i propuseseră să-l aducă la vizita următoare cu el.

Clea îşi amintea foarte clar când îl văzuse prima oară, într-o fotografie adusă de Barry.

- Uite-l pe Matt, zisese el atunci, arătându-l pe acel tânăr înalt. Ce zici de el, Patty?

Clea îl privise doar, fără a putea să creadă ce vedea. La vârsta ei, deşi cam băieţoasă, abia devenea conştientă de sexul opus, începuse chiar să-l aprecieze. Până în clipa în care se îndrăgostise de Matt, dragostea şi atenţia ei fuseseră acordate starurilor muzicii pop, ale căror postere decorau camera ei. Din momentul în care îl văzu în fotografie, nimeni altcineva nu mai contă pentru ea. Matt Highland era întruchiparea tuturor visurilor ei, un vis devenit realitate, aşa că se consideră îndrăgostită de

el înainte de a-l vedea în realitate.

Acest sentiment o făcu să intre în panică un timp, când mama îi spuse că la sfârşitul săptămânii Matt va veni în casa lor, invitat de fratele ei vitreg, Barry. Clea îl visa în fiecare noapte, visa la felul în care se vor cunoaste, adormea cu fotografia lui Matt în braţe, scoasă cu grijă din album, fără să vadă Barry. Abia astepta momentul în care se vor privi în ochi, iar ea va citi încântare pe frumosul lui chip, când Matt va exclama:

- O, dar esti atât de frumoasă! Apoi o va prinde în braţe si o va săruta.

Visul se termina întotdeauna cu acest sărut, pentru că desi Clea stia destule despre viaţă, era totul din auzite. Nu mai fusese sărutată vreodată, mai ales pentru că băieţii din scoala ei acordau atenţie fetelor mai drăguţe, mai graţioase, mai feminine.

Clea era constientă de această realitate, dar mai ales că era nu numai mult mai înaltă ca majoritatea băieţilor din clasa ei, dar si destul de dolofană. în ultimul timp, îsi dorea să arate tot mai mult ca prietenele si colegele ei, căuta haine mult mai feminine. Descoperea însă cu strângere de inimă că toate acestea se găseau în măsuri mult prea mici pentru ea. Ned era gata întotdeauna să-i cumpere

toată garderoba, numai că nu se găseau lucruri pe măsura ei.

Ziua sosirii lui Matt se apropia si Clea căzuse disperată într-un fotoliu.

- N-am ce să îmbrac! i se plânse mamei, dar Ruth Donovan zâmbi înţelegătoare.

- Nu-ţi face probleme inutile, draga mea.

Ce zici de rochia nouă albastră?

Clea se arătă dezamăgită. Aceasta nu avea nici o legătură cu ce visase ea. Era largă, arăta ca un sac.

- Nu vreau să mă îmbrac cu ea, oftă Clea disperată, vreau ceva special, aşa cum are Steffie.

Când rosti numele colegei ei, îi veni o idee. Stephanie Peters, care locuia pe aceeaşi stradă, era genul de fată care atrăgea băieţii precum mierea albinele. Purta întotdeauna haine moderne, se machia mereu, chiar şi la şcoală genele îi erau încărcate de rimel. Din impuls, Clea îşi luă jacheta din cuier, spunându-i mamei:

- Mă duc la Stef. Mă întorc la ceai.

Era o dimineaţă de sâmbătă şi Clea străbătu drumul până la colega ei cu paşi uşori. Când porni spre casă, simţea că ar fi vrut să danseze pe acea mică distanţă, dar sandalele cu tocuri înalte pe care le cumpărase în secret o opreau, ca să nu spunem c-o împiedicau. Colega ei îi împrumutase o fustă scurtă

cu nasturi, o bluză decoltată, o machiase. Nu se simţea în largul ei astfel aranjată dar nu conta, pentru că urma să-l cunoască pe bărbatul visurilor ei de adolescentă. întârziase puţin, maşina lui Barry era deja parcată în faţa casei. îşi spuse că era mai bine, pentru că putea să-şi facă o intrare dramatică.

- Iat-o şi pe Patty a noastră, zise mama când Clea deschise uşa spre salon, dar Clea abia o auzi pentru că din priviri îl căuta pe Matt, care se ridicase să vină în întâmpinarea ei.

- Ce faci, Patty? spuse Matt întinzându-i mâna.

Clea nu reusi să -l vadă bine din cauza emoţiei.

Visase mult la acest moment, dar realitatea depăsea mult fotografia. Fotografia nu reda acei ochi cenusii puternici, expresivi, cărora nu le venea să creadă ce vedeau. Patty se simţi descumpănită de privirea lui, lăsă ochii în jos stânjenită, nestiind cum să reacţioneze. Apoi, amintindu-si că voia să pară matură si sofisticată începu să-si fluture genele încărcate de rimel, flirtând cu el. Inima începu să-i bată cu putere.

- Mă bucur să te cunosc, în sfârsit, zise ea, încercând s-o facă pe un ton de femeie obisnuită să cunoască bărbaţi, o femeie de lume. Barry ne-a vorbit atât de mult de tine.

- Ce este cu mine? sări Barry din alt colţ al

încăperii. Vino aici să-ţi saluţi fratele mai mare! Ai uitat de mine?

- Sigur c-am uitat.

în condiţii obisnuite, Clea s-ar fi aruncat în acele braţe întinse, dar acum, constientă de prezenţa celuilalt bărbat în încăpere, abia îl îmbrăţisă pe Barry după care se depărtă de el, stiind că avea obiceiul să-i răvăsească părul si nu-si dorea asta. Dar Barry n-avea de gând s-o lase să-i scape chiar asa de usor.

- Ei, Patty, ce este, mă eviţi? O prinse de mână si-o strânse la piept cu putere, apoi îi dădu drumul dezgustat. A ce mirosi? De ce ţi-ai pus jumătate de kilogram de pudră pe faţă? Ce ţi-ai făcut la păr?

- L-am pus pe bigudiuri, răspunse Clea pe un ton pe care îl intenţionă feminin, desi obrajii îi ardeau de rusine pentru felul în care o trata fratele ei. De obicei, i-ar fi plăcut să fie astfel tratată de fratele mai mare, dar acum, cu Matt de faţă, lucrurile se schimbaseră. îşi aruncă părul peste umăr, cu un gest pe care-l consideră elegant pentru o femeie. Bigudiurile fuseseră ideea de ultim moment a lui Steffie. îţi place?

întrebarea îi fusese adresată lui Barry, dar privirea îi era la Matt, încercând să-i ghicească gândurile. Era fericită că o privea lung, deşi nu putea să-i interpreteze privirea.

- Parcă ai scăpat dintr-un ciclon, a fost răspunsul lui Barry, iar ea ar fi vrut să-l trateze aşa cum făceau când erau singuri. De data asta, abia se reţinu.

- E puţin cam îndrăzneţ, draga mea. Unde l-ai făcut? întrebă mama.

- Steffie mi l-a aranjat, răspunse ea. A fost o idee de moment.

Clea rosti aceste vorbe în ideea de a părea o creatură care acţiona sub impulsul momentului, şi din zâmbetul lui Matt ştiu exact cum interpreta el. îi zâmbi. Barry zice că ai un lanţ de hoteluri. Este adevărat?

- Da, este. Sunt cam uzate şi demodate, dar am planuri mari cu ele.

- Da, Barry mi-a spus, mi se pare grozav ce vrei să faci.

Clea respira greu pentru că-i şi era greu să vorbească, ştiind
că Matt o priveşte. Inima îi bătea de două ori mai tare.

- Nu stai jos, Patty? o întrebă mama, atrăgându-i atenţia într-un mod subtil că Matt stătea în picioare.

- O, da, te rog, ia loc, Matt!

Matt luă loc la invitaţia ei, iar ea, încântată că era un bărbat bine educat care nu se aseza dacă ea stătea în picioare, îi zâmbi, dar zâmbetul fu urmat de

o grimasă. Betelia foarte strâmtă a fustei care o strângea destul de tare o strânse si mai tare acum, iar fermoarul se desfăcuse. Steffie era mai scundă decât Clea, iar fusta care era foarte scurtă când stătea în picioare, acum părea inexistentă, expunându-i prea mult picioarele cu ciorapi negri, pentru ca asta era culoarea pe care o recomnadase Steffie.

Aceasta îi spusese că negrul subţiază.

Inima Cleei bătu si mai tare când Matt veni lângă ea, întorcându-se spre a o vedea mai bine.

- Vorbeste-mi despre hotelurile tale, Matt, as vrea să stiu ce planuri ai cu ele.

Mai apoi, nu-si mai aminti nimic din ce-i spusese Matt, pentru că fusese vrăjită de felul în care arăta, de vocea lui atrăgătoare, ca să mai audă si ce-i spunea. Dar de fapt, ce spunea nu avea importanţă. Era aici, vorbea cu ea, iar dacă Matt încerca să mai discute si cu părinţii ei, îi aseza o mână pe braţ pentru ca atenţia lui să revină asupra ei. începu să folosească tot ce citise sau auzise despre limbajul trupului pentru a flirta cu el.

- Mi-ar plăcea să trăiesc la Londra, zise ea după ce epuizară subiectul renovării hotelurilor, aplecându-se spre el în asa fel încât să nu poată rămâne indiferent la sânii ei care se conturau prin bluza atât de

strâmtă. Văzu cum privirea lui se opreşte în acea zonă şi abia mai reuşi să articuleze; cred că este atât de diferit de viaţa de aici.

- Crezi? spuse Matt. Cred că eu ar trebuie să vă invidiez pe voi că trăiţi în acest colţ de rai.

- Nu pot să cred! exclamă Clea. Este atât de plictisitor aici. Nu ai ce face.

Asta nu era chiar adevărat. Clea avea o viaţă socială activă la nivelul localităţii, dar nu putea să creadă că unui londonez, născut şi crescut acolo i-ar plăcea cele câteva petreceri şi discoteci pe care ea nu le găsea defel interesante.

- Poate vei veni cu Barry la Londra. Dacă voi fi liber, te voi duce prin cele mai interesante locuri.

O, sigur că da! Abia aştept! Cuvintele îi scăpară, roşi; de data asta îi zâmbea natural, era entuziasmată şi arăta complet diferit. Matt o privea ciudat. Dar apoi, Clea îşi aminti că trebuia să pară o femeie sofisticată, aşa că se întoarse spre el cu un zâmbet graţios:

- Ar fi interesant, cred. Dacă ajung vreodată pe acolo, te scot eu undeva.

îşi înţelese greşeala. Lui Matt îi pieri zâmbetul şi se încruntă. Clea realiză că indicaţiile lui Steffie nu dăduseră rezultatele scontate. Totul îi mersesere rău. Nu putuse să pară indiferentă şi detaşată, cum o

învăţase prietena ei.

- Mai rămâi la noi? îl întrebă plină de speranţă.

- O singură noapte. Am sperat să pot rămâne mai mult, dar s-a ivit ceva neaşteptat şi trebuie să mă întorc mâine.

Atât de repede? Clea se simţi foarte nefericită. Abia începuse să-l cunoască. Şi el păruse că regretă sincer vizita atât de scurtă.

Dar fericirea de a-si petrece seara alături de el o făcu să nu se mai controleze si străluci la cină uimindu-si familia, care o stia mai timidă. îi aruncă lui Matt cele mai dulci zâmbete, observă că acesta o fixa, asa că atunci când se duse la culcare avu impresia că pluteste, că nici nu atinge podeaua si adormi imediat ce puse capul pe pernă, iar visele ei fură dominate de imaginea unui bărbat înalt, cu părul negru si ochi cenusii.

Dimineaţa se trezi devreme, se aseză la măsuţa de toaletă printre sticluţele si fardurile pe care i le împrumutase Steff. Nu era usor să se machieze pentru că nu era obisnuită, dar reusi ceva asemănător felului în care fusese machiată seara. Părul pus pe bigudiuri fusese ideea ei iar claia de păr astfel obţinută în dădea un aer sălbatic, neglijent. Tocmai terminase, când auzi voci în grădină.

- Cred că voi redeschide curând hotelul. Era

vocea lui Matt, profundă, fermecătoare, care-i sunase toată noaptea în urechi.

Se duse repede la fereastră. Matt si fratele ei se aflau chiar sub fereastra ei.

- Voi avea nevoie de personal nou, imediat ce termin modificările. Nici înainte nu aveam personalul necesar. Iar acum o recepţioneră m-a anunţat că rămâne în concediu de nastere, asa că va trebui s-o înlocuiesc si pe ea.

- Poate vei găsi şi pentru Patty un post undeva, interveni Barry. Termină şcoala la vară şi nu ştie ce vrea să facă. Cred c-ar fi bună de recepţionistă.

Inima Cleei bătu şi mai tare. O slujbă pentru ea să lucreze pentru Matt Highland, ar fi fost un vis împlinit.

- Patty, recepţioneră? înceu să râdă Matt. Fii serios, Barry! Am nevoie de o fată care arată bine, care să fie o atracţie pentru hotel, cineva care să-i facă pe oaspeţi să revină, nu această mică Lolita care poate să-i alunge cât mai departe. Spunând acestea, Matt se scutură ca pentru a alunga un vis urât.

Capitolul 4

- Scuză-mă.

Clea reveni brusc în prezent. Ridică privirea spre cel care îi vorbise roşind, conştientă că se afla chiar în calea lui.

- îmi pare rău, se scuză ea. Nu ştiu la ce mă gândeam, murmură plecând ochii jenată, de parcă n-ar fi vru ca acest mic incident să-i atragă lui Matt atenţia spre ea. Voia să-şi adune gândurile, să se poată controla, înainte de a se confrunta cu el.

Dar atenţia lui Matt era orientată asupra bărbatului zvelt de care se lovise ea şi care i se alăturase la bar. Observă cum bărbatul descria cu mâinile formele unui trup de femeie. Roşi furioasă, remarcând cum Matt se amuză de spusele şi de gesturile bărbatului. Apoi realiză că trebuia să se controleze, ridică foarte mândră capul şi intră în bar.

Matt o observă imediat, apoi se uită la ceas. Clea rosi de indignare.

- îmi pare rău, am întârziat puţin, mă astepţi de mult?

- Da, a trecut ceva vreme, răspunse el privind-o lung, dar a meritat asteptarea.

Mă asteptam la un răspuns mai original din partea ta, domnule Highland, se gândi ea. Iar faptul că mă flatezi nu te va duce nicăieri, mai ales dacă este

însoţit de acele priviri estimative spre corpul meu elegant, îmbrăcat într-un costum alb, cu bluză visinie. Şi la întâlnirea de acum nouă ani, Matt se ridicase în picioare ca si acum, dar Clea nu mai era acea scolăriţă naivă care interpretase gestul lui ca fiind un semn de foarte bună educaţie. Pentru ca el să fie un bărbat demn de respect, era nevoie de mai mult.

- Doresti ceva de băut? o întrebă Matt, simţindu-se în largul său, în timp ce ea era ca un arici speriat, care-si zbârlea ţepii.

Vorbele rostite de el cu nouă ani în urmă îi răsunau si acum în minte, de parcă ar fi fost rostite ieri. Privindu-l si admirându-l, se întrebă dacă îsi mai amintea vreodată de fata aceea cu care discutase câteva ore, dar care nu mai coborâse din camera ei a doua zi, pretextând că nu se simţea bine? îsi aminti că nu mai putuse să dea ochii cu el si îsi spuse că nu voia nici o băutură, de fapt nu voia nimic de la el.

Dar trebuia să fie politicoasă, chiar prietenoasă un timp cu el, măcar până îsi putea pune planul în aplicare. îi era si sete din cauza căldurii suportate sub acele lumini puternice. îi zâmbi ca răspuns la întrebarea lui.

- Da, apă tonică. Văzu cum Matt ridică din sprâncene mirat.

- Nu doreşti ceva mai tare?

Clea scutură din cap.

- Nu, alcoolul dăunează tenului şi în general trupului.

îşi trecu inconştient mâna peste şoldurile subţiri şi zâmbi cinic, observând că şi ochii lui se aflau în acelaşi loc. Bărbaţii sunt atât de previzibili, de clari în intenţii, se gândi. Iar ea, care-l considerase pe cel din faţa ei o întruchipare a visurilor de adolescentă!Fără să vrea, gândurile îi zburară spre acea fustă de blugi cu nasturi în faţă, mult prea strâmtă şi scurtă pentru ea, pe care o purtase atunci când îl cunoscuse. O, nici nu voia să-şi amintească. Nu voia să-şi amintească nimic, mai ales cuvintele crude ale lui Matt, care continua acum s-o soarbă din priviri. După ce i se aduse Cleei apa tonică, Matt îi spuse:

- Clea, dă-mi voie să ţi-l prezint pe cumnatul meu, Chris Lawton. Chris, ţi-o prezint pe miss Mallory.

Clea îi întinse mâna încercând să schiţeze un zâmbet politicos, dar zâmbetul îi îngheţă la jumătate realizând că acesta era soţul surorii lui Matt, care abia se referise la şoldurile altei femei!

- Abia aşteptam să vă cunosc, miss Mallory, spuse acesta; am văzut prezentarea de modă.

- Şi soţiei dumitale i-a plăcut? îl întrebă Clea cu răceală.

- Nu, Liz n-a putut veni, nu se simte prea bine.

- Păcat! exclamă Clea. Simţi o umbră de simpatie pentru acea Liz care nu putuse să participe la prezentare. Cum era oare să fii soţia acestui individ, si mai ales să-l vezi vorbind despre o femeie cu ajutorul mâinilor?

Clea luă paharul cu apă tonică si sorbi apa rece reconfortantă, timp în care nu putu să nu-si amintească felul cum se amuzase Matt la descrierea făcută de Chris.

- Ar fi bine să plec, zise acesta brusc. Liz se va întreba pe unde am ajuns, iar voi doi desigur, doriţi să rămâneţi singuri. A fost o plăcere să te cunosc, Clea.

Poate Matt te va aduce la masă în familie într-o zi. Liz va fi încântată să te cunoască.

- Şi mie îmi va face plăcere s-o cunosc.

Vorbele ei au fost rostite doar din politeţe, iar perspectiva de a rămâne singură cu Matt o făcu să se zburlească precum aricii. Brusc, simţi dorinţa absurdă de a încerca să-l oprească pe Chris, numai ca să nu rămână singură cu Matt. Cu toate acestea, tot trupul ei simţea din plin apropierea lui. El o făcea să se simtă mică si vulnerabilă, chiar dacă era o femeie foarte înaltă, mai înaltă ca mulţi bărbaţi. Era un sentiment nou, o senzaţie inedită.

- Mergem sus, asadar? o întrebă el. Vorbele lui o

făcură să se înece cu apa tonică.

- Sus? repetă ea, iar el încuviinţă.

- Da. Locuiesc în hotel săptămâna asta, pentru că am multe drumuri de făcut; am comandat cina în apartament.

Clea trase aer în piept, neştiind ce să spună. Când acceptase invitaţia lui Matt, îşi închipuise că o va invita la un restaurant, într-un loc public. Dar să fie singură cu el în intimitatea apartamentului lui de hotel nu era defel ce-şi imaginase. Asta însemna că...

Ce însemna, de fapt? Că se simţea mai atrasă de el decât ar fi trebuit? Da, asta era, voia ca Matt să fie atras de ea, pentru ca mai apoi să-l lase baltă, aşa cum făcuse şi el cu ani în urmă.

Arboră un zâmbet nonşalant, şi-l privi în ochi pe Matt.

- Sunt gata, îi spuse.

Matt îi puse mâna pe umăr pentru a o conduce spre lift. în loc să se depărteze de el, ea se apropie şi Matt o cuprinse după umeri.

- Ce părere ţi-a făcut spectacolul? îl întrebă pe la etajul întâi, după ce observă că el apăsase butonul etajului şase.

- A decurs foarte bine.

Clea se aşteptase la mai mult de la el.

- Ţi-a plăcut rochia roşie? continuă ea, încercând să lege o conversaţie. Era rochia care trezea interesul oricărui bărbat.

Matt schiţă un zâmbet.

- Eu o prefer pe cea albastră, murmură el, cu un licăr în priviri.

- Dar cu acea rochie eram acoperită din cap până-n picioare! exclamă Clea.

- Exact. Mi se pare mai sexy decât cea în care erai foarte expusă. O femeie frumoasă ca tine nu are nevoie să se expună prea mult, ca o bucată de carne în vitrina măcelăriei. Un bărbat vrea să creadă că toate părţile ei ascunse sunt numai pentru el.

Pe moment, Clea fu incapabilă să găsească un răspuns pe măsură.

- Rochia rosie este atracţia paradei, spuse ea sfidându-l. Toţi consideră că este cel mai bun model al lui Raphael.

- Poate, dar eu o prefer pe cea albastră.

Clea fusese luată prin surprindere. Nu-si imaginase că vreun bărbat poate rezista tentaţiilor oferite de rochia rosie. Ce alte surprize îi mai oferea?

încăperea pe care o văzuse cu o seară înainte i se păruse intimă si plăcută, dar apartamentul lui Matt era magnific. Era decorat în acelasi stil ca si camera din seara trecută, dar avea trei camere, un dormitor dublu, un salon în care intrară si o baie foarte elegantă. Fereastra era foarte mare si se puteau vedea prin ea luminile Londrei.

- Te rog, fă-te comodă, zise Matt, care-si scoase haina si slăbi nodul cravatei. Apoi te rog să arunci o privire pe această listă ca să comandăm, mai adăugă el.

- Salată de pui, atât.

Matt se încruntă.

- Esti sigură? Mi se pare că-ţi poţi permite mai mult, esti foarte subţire.

- Sunt zveltă, nu subţire, îl corectă Clea. Asa trebuie să fiu, pentru slujba pe care o am.

Matt o privi lung .

- Nu va dura mult până vom fi serviţi. între timp, doresti ceva de băut?

Clea ar fi vrut să-l vrăjească pe bărbatul acesta, să-i fure inima, dar pentru asta trebuia să se relaxeze. O dureau muschii spatelui, se simţea încordată. Poate că un pahar de vin i-ar prinde bine.

- Da, as vrea un pahar de vin alb.

- Asadar, ai putea să începi prin a-mi vorbi despre tine, zise Matt după ce li s-au adus băuturile. Ai familie?

Clea sorbi o gură de vin, gândindu-se rapid cum era bine să reacţioneze si ce să-i răspundă. Ştia că va veni si acest moment. Poate era bine să spună adevărul.

- Am părinţi si un frate. Nu locuiesc în Londra, ci

undeva în nord.

Nu era o minciună pentru că mama si Ned chiar trăiau acolo, dar Barry trăia acum în America. Nu stia dacă Barry si Matt mai erau în relaţii apropiate. După acea vizită a lui Matt, nu mai pomenise numele acestuia în faţa lui Barry, care la scurt timp plecase în America.

- Dintotdeauna ai vrut să fii model? o întreăb Matt.

- O, când eram elevă nu stiam ce vreau să fac; eram prea grasă si urâtă, ca să mă pot gândi să ajung model.

- Tu? zise Matt.

- Nu m-am gândit că aş fi avut vreo şansă. Competiţia era prea mare.

- Şi totuşi, cum ai reuşit? insistă el.

- Am câştigat o competiţie organizată de o revistă. M-am dus acolo la insistenţele mamei şi... restul îl ştii.

Din fericire, chelnerul le aduse cina, întrerupându-le discuţia.

Nu-i spusese nimic despre anul acela de chin în care ţinuse regim strict şi făcuse exerciţii. Se înscrisese într-o clasă de aerobic, citise toate articolele despre frumuseţe pe care le găsise şi reuşise să se transforme spectaculos.

Mama o sprijinise în timpul acesta, plătindu-i

vizitele la coafor. Graham fusese primul care-i tăiase părul cu breton, făcând-o să-i semene Cleopatrei, după care luă şi numele folosit în modeling.

Se foi în scaun, serios îngrijorată de ce s-ar putea întâmpla dacă Matt ar recunoaşte-o. Dar de fapt, n-avea de ce să se teamă. Matt se comporta ca un bărbat care nu avea nici cea mai vagă idee cine este femeia din faţa sa, de care se simţea teribil de atras.

Ea încercă să păstreze o conversaţie plăcută în timpul cinei, povestindu-i despre copilărie, despre cei doi ani petrecuţi la Londra, în care pozase pentru diferite reviste, despre unele incidente din timpul filmărilor. Odată, când trebuia să filmeze la capătul unui dig, sprijinită de o balustradă, aceasta cedase, iar ea căzuse în apă.

- Când a fost developat filmul nu s-au mai văzut decât nişte picioare încălţate în pantofi foarte eleganţi, dar care nu mai erau cum fuseseră la început. Machiajul se distrusese...

Clea îşi aminti ce simţise când o pescuiseră din mare, cu părul ud şi rimelul curgându-i pe faţă, apa curgându-i din haine; astfel dăduse ochii cu Simon.

Simon, cel căruia îi plăcea frumosul, casa lui era plină de antichităţi, iar Clea realizase în clipa aceea că şi ea fusese un alt obiect frumos adăugat acelei colecţii. Seara el îi spusese că relaţia lor s-a sfârşit.

Amintirea acelei zile îi lăsa şi acum un gust amar şi de aceea împinse brusc farfuria din faţă, deşi abia gustase din mâncare.

- Asta este tot ce mânânci? se încruntă Matt.

- Da, am mâncat cât am nevoie; de fapt, de mult timp nu mai am poftă de mâncare.

Nu era chiar aşa. în primele zile ale dietei suferise cumplit pentru că nu mai putuse să mănânce hrana care-i plăcea. Renunţase la pizza sau la spaghetele bolognese. Dar acum, nu gândul la caloriile din mâncare o făcuse să-şi piardă apetitul.

- Femeile n-au nevoie de atâtea calorii ca bărbaţii, adăugă ea, văzând că Matt era la fel de încruntat.

Pe moment, el păru să dorească să continue discuţia pe această temă, dar apoi ridică din umeri şi

renunţă.

- Atunci... cafea? zise el pe un ton blând.

Clea era intrigată că renunţase atât de uşor la subiect. Asta însemna indiferenţă faţă de ea. Nu-l voia pe Matt indiferent!

- Da, te rog, îi răspunse. Dar fără zahăr.

- Desigur, murmură el amuzat.

Se ridicară de la masă pentru a-si bea cafeaua pe canapea, loc ales de ea pentru a fi mai aproape de el. Era momentul să se prefacă atrasă de el, să vrea să fie aproape de el.

- De multe ori locuiesti în hotelurile tale? îl întrebă si privirile li se întâlniră. Ea folosi limbajul trupului pentru a-i transmite mesajul pe care voia ca el să-l creadă.

- Când este nevoie. Este mult mai usor decât să vin aici în fiecare zi. La sfârsitul săptămânii mă duc acasă.

- Nu locuiesti la Londra? Când Barry îi vorbise prima dată despre prietenul lui, îi spusese că acesta avea un apartament la Londra, dar asta fusese cu nouă ani în urmă.

Matt scutură din cap.

- Am trăit de- ajuns în orasul ăsta ca să-mi ajungă. Abia astept să ies din oras când se poate. Ţie nu-ţi lipseste casa?

- Să-mi lipsească? repetă Clea, convinsă că Matt stia totul, că-si amintise de Patty si de casa lor din acel sătuc de munte. îsi simţi gura dintr-o dată foarte uscată. Spusele lui Matt readuseră în prim- plan amintirea acelor zile de teribilă suferinţă pentru ea, când îl cunoscuse. îsi aminti strădaniile ei nereusite de a părea o tânără sofisticată, dar mai ales declaraţia că viaţa la ţară i se pare foarte plictisitoare.

- Există multe orase în nord, spuse ea rece. Unele sunt la fel de moderne ca Londra; de ce voi, cei din sud, consideraţi că civilizaţia se opreste la Watford?

- Nu asta am spus, zise Matt. Şi nici nu sunt complet străin de atracţiile nordului. Am avut un prieten foarte bun a cărui familie trăia în Yorkshire, iar eu am o casă în Dales.

-Adevărat? Clea n-ar fi vrut ca Matt să înceapă să vorbească despre Barry, să-si amintească vizita făcută acasă la familia acestuia, să-si amintească de sora lui....Cred că n-ai timp să te duci prea des acolo, nu?

Răsuflă usurată când Matt scutură din cap. Yorkshire era un ţinut foarte mare; si ea îl părăsise la vreun an după vizita lui Matt. Se mutase la Londra, si desi încercase să se întoarcă acasă cât de des, nu prea reusise din cauza muncii care-i solicita prezenţa

la Londra.

- Nu mă duc atât de des cum mi-as dori, îl auzi pe Matt. Mai reusesc să mă furisez în câte un weekend, dar nu este de-ajuns. Folosesc casa aceea ca pe o zonă de retragere. Nu există telefon acolo, iar cel mai apropiat sat este la sapte mile depărtare. Acolo nu mă poate ajunge nimeni. Uit de hoteluri si mă relaxez.

- Şi ce faci acolo? Clea era chiar interesată. Nu se asteptase să descopere o astfel de latură la Matt. El îi apăruse mereu ca un om de afaceri influent, aborbit de munca sa, care trăia si iubea viaţa zgomotoasă a Londrei.

- Citesc, ascult muzică, fac plimbări lungi, lucrez în grădină, multe lucruri pe care aici n-am timp să le fac.

- Pare... idilic.

Clea nu intenţionase ca vorbele ei să parcă sarcastice.

Ajustarea mentală la această latură pe care Matt şi-o descoperise pe neaşteptate nu fusese tocmai grea, pentru că-i amintea de lucruri pe care şi ei îi plăcuse să le facă în copilărie.

- Chiar este. Poate într-o zi când vei fi mai liberă, vei dori să-ţi petreci acolo măcar câteva ore.

- Da, mi-ar plăcea.

De data asta păru entuziastă, amintindu-şi în timp ce vorbea de grădina de acasă, sau de pădurea din localitatea ei. O străbătuse de multe ori, plăcându-i felul în care nuanţele toamnei se confundau uneori, sau iubind felul în care vântul îi răsfira pletele. Simţi dintr-o dată că-i este dor de casă.

- Poate am putea aranja ceva...

- Nu va fi uşor, spuse Clea, alungându-şi nu fără efort acele amintiri din minte. Nu trebuia să se afle singură cu acest bărbat într-o cabană. După cum ţi-am mai spus ieri, voi fi foarte ocupată săptămânile care urmează. Abia în august cred că voi fi puţin mai liberă.

- Dar nu este nici o grabă, răspunse Matt. Şi eu am multe angajamente. August va fi una dintre cele mai frumoase luni pentru a merge acolo.

Clea rămase descumpănită, pentru că nu intenţionase să-şi planifice o ieşire din capitală cu Matt. Dar apoi se mai relaxă, pentru că mai erau două luni până atunci. Multe se puteau întâmpla în acest timp. Dacă lucrurile se desfăşurau conform planurilor ei, nu se va mai afla în viaţa lui Matt.

Deodată, simţi cum mâna caldă a lui Matt îi atinge usor obrazul, apoi îi întoarce încet faţa spre el.

Mă va săruta, se gândi ea, dintr-o dată rece si detasată. Ştiuse că va veni acest moment- de fapt,

prin poziţia pe acea canapea, prin miscările ei îl încurajase activ, dar asta nu putea să-i domolească încordarea si amintirea celuilalt asalt când Matt o sărutase.

Relaxează-te! Mintea transmise mesajul trupului chiar la timp, pentru ca să nu-si mai încordeze tot trupul când Matt veni mai aproape de ea, luând-o după umeri. Trebuia să pară că se bucură de ce i se întâmplă, de parcă asta si-ar fi dorit toată seara. Ridică încet capul, oferindu-i buzele pe care el nu mai aşteptă invitaţie să le sărute.

Buzele lui erau fierbinţi, o sărută încet la început, degetele lui i se înclestară în păr, o strânse la pieptul său. Se pricepea să sărute o femeie, observă Clea cu amărăciune. Dar dacă voia să-l facă să creadă că atracţia dintre ei era reciprocă, trebuia să facă o miscare, să nu mai stea ca o bucată de lemn.

I-a fost surprinzător de usor să-si ridice braţele, să-l prindă după gât, să-i mângâie părul negru, să se bucure de sărutul lui. Dar imediat, o flacără de mânie izbucni în pieptul ei. Matt era atât de sigur de sine, de arogant, convins că nici o femeie nu-i putea rezista. Ei bine, îi va arăta ea!

începu să-l sărute si ea, relaxându-si trupul în braţele lui, constientă că el triumfa în acest timp. Dar acesta a fost ultimul ei gând detasat, pentru că

atunci când el i-a atins sânii, mintea

a început să-i se umple brusc de o ceaţă şi de un foc interior cu care nu se mai confruntase. Inconştient, oftă.

- Dumnezeule, cât eşti de frumoasă, Clea!

Vocea lui Matt era încărcată de dorinţă, dar cuvintele pe care le rostise la adresa ei în adolescenţă, îi invadară mintea, făcând-o să retrăiască durerea de atunci. Scuturând uşor din cap, se detaşă de senzaţiile pe care i le provoca, şi se forţă să gândească raţional, deşi era prea târziu. Ea voise să se întâmple toate astea, ea voise ca Matt să reacţioneze astfel, dar nu se aşteptase să-i facă plăcere!

îl privi în ochi pe Matt, văzând că ardeau de dorinţă. Imediat, pentru ea sună alarma. Lucrurile merseseră prea departe. Trebuia să se oprească. Voise să-l încurajeze pe Matt, practic să-i ofere frânghia cu care să se spânzure, dar nu pe toată deodată. Era bine să ia lucrurile mai încet. Citea în ochii lui ce simţea Matt; pasiunea care ardea în ei nu putea fi altfel interpretată. Când el vru s-o sărute din nou întoarse capul, sub pretext că voia să vadă cât este ceasul.

- Dumnezeule! Atât de târziu este?

îi evită următoarea încercare de a o prinde în braţe şi se ridică.

- Trebuie să plec. Făcu încercarea de a se ridica, dar vocea ei trădă exact ce simţea ea în clipa aceea, că a pierdut căldura trupului lui Matt. încercă să-i zâmbească şi, cu un efort, se desprinse de el. Era firesc să se simtă şi mai frustrat acum, era fires să continue s-o vâneze- iar ea îl va lăsa, pentru ca în momentul în care va considera c-a pus mâna pe ea, îi va râde în faţă, arătându-i cine era cu adevărat prada şi cine vânătorul.

- Aşa de repede?

Clea clipi, surprinsă faţă de viteza cu care Matt redevenise stăpân pe sine. însemna o tărie de caracter de care va trebui să ţină seama pe viitor. Matt Highland nu urma să fie cel pe care-l crezuse ea.

- Ti-am spus că trebuie să mă culc înainte de miezul nopţii.

- A, da, am uitat că te vei transforma în dovleac după ora douăsprezece. Ironia lui o făcu să zâmbească. Matt se întinse cu gesturi leneşe şi se ridică.

- Foarte bine, Cenuşăreaso, te conduc acasă.

- îmi voi lua poşeta.

Traversând încăperea, îşi surprinse imaginea în oglindă, observând că obrajii îi ardeau, iar ochii îi străluceau. Părul îi era răvăşit şi nu mai avea ruj pe

buze. Nu aşa voia să fie văzută de Matt.

Făcu repede câteva retuşuri, conştientă de tăcerea care se lăsase şi când se uită în urmă îl văzu pe Matt care o urmărea cu o privire greu de interpretat, dar ceva o făcu să presimt' ceva nefiresc. O recunoscuse, o revăzuse cu ochii minţii pe acea Patty de saptesprezece ani? Sau nu-si recăpătase controlul de sine atât de repede? Lăsă ochii în jos, temându-se că i-ar putea citi nesiguranţa din priviri.

- Esti gata? o întrebă el pe un ton neasteptat de dur.

Cum Clea, care îsi aplica al doilea strat de ruj nu-i răspunse, el explodă:

- Nu ai nevoie de atâta ruj! Hotelul este gol la ora asta, iar pe stradă este întuneric.

- întotdeauna trebuie să arăt foarte bine, am o imagine de apărat, face parte din slujba mea.

Matt ridică din umeri si-si luă haina.

- S-a făcut târziu, spuse el. Dacă nu plecăm acum, o să bată ceasul ora douăsprezece si stii ce s-a întâmplat atunci cu Cenusăreasa. Vii?

Cu gândurile răvăsite, Clea îl urmă. Ce se întâmplase între timp ca să transforme acel amant pasionat într-un bărbat rece si distant? Purtarea lui nu putea fi decât rezultatul unor dorinţe înăbusite. Schimbarea lui o făcu să se îndoiască de succesul

planului ei. Matt, cel de acum, nu părea dispus s-o mai vadă. Cât asteptară sosirea liftului nu-i aruncă nici o privire. Tăcerea lui dură pe drumul spre apartamentul ei, dându-i timp să se gândească. Mândria lui de bărbat fusese grav atinsă era evident, nu era genul de bărbat care să accepte asta cu usurinţă. Ea reusise în mare parte; demonstrase că Matt se simţea foarte atras de ea si prin asta alungase umilinţa pe care o simţise cu nouă ani în urmă.

Clea era convinsă că nu va mai exista o altă întâlnire cu Matt, când ajunşi în faţa apartamentului ei, îl auzi spunându-i:

- Aş vrea să te revăd. Din nefericire, voi fi ocupat zilele următoare, dar după aceea sunt liber. Ce zici de joi?

Clea scutură automat din cap. Joia era ziua pe care o petrecea cu Maggie, când amândouă îşi închideau telefoanele şi discutau până în zori.

- Mă tem că joi nu se poate.

Strecură cu atenţie o notă de regret în glas, dorind ca Matt să aibă impresia că şi ea ar fi vrut să-l vadă. Era pe punctul de a adăuga: dar în orice altă seară nici o problemă. Se opri la timp însă pentru ca să nu pară prea disponibilă.

- Şi vinerea este ocupată, continuă ea clipind des,

dar sâmbătă ne putem vedea.

- Atunci, pe sâmbătă. Vom petrece ziua în afara oraşului, undeva. Vin să te iau pe la zece.

Matt făcuse invitaţia pe un ton de comandă, la care trebuia să se supună orbeşte. Dar de fapt la ce putea să se aştepte de la un bărbat care avea sute de angajaţi?

- Bine, pe sâmbătă. Noapte bună, Matt, şi mulţumesc pentru cină.

- A fost plăcerea mea, răspunse el.

Se aşteptase să fie sărutată la despărţire, dar Matt nu făcu asta, ci plecă lăsând-o pe treptele blocului.

încă uluită, Clea scutură din cap. Comportamentul lui Matt nu se potrivea deloc cu pasiunea pe care o citise în ochii lui.

Păruse că Matt se închisese în sine, punând deliberat distanţă între ei. Cu toate acestea, voia s-o mai vadă. Ridică privirea spre ferestrele lui Maggie, unde, din fericire, nu se vedea lumină. Dacă Maggie ar fi venit s-o întrebe cum fusese seara cu Matt, ar fi trebuit să admită că n-ar prea fi stiut ce să-i răspundă.

Capitolul 5

- Am spus să îmbraci ceva obisnuit. Matt nici nu se obosi s-o salute politicos când Clea îi deschise usa apartamentului său sâmbătă dimineaţă.

- Dar este ceva obisnuit! replică ea pe un ton dur, arătând spre pantalonul alb si bluza înflorată pe care le purta. Când o sunase Matt în timpul săptămânii să-i spună c-a aranjat un picnic dacă vremea era bună, îsi trecuse în revistă garderoba cu grijă si decisese că aceasta ar fi fost cea mai potrivită toaletă. Dar el avea altă opinie după expresia chipului, care căpătă chiar nuanţe de dispreţ în clipa în care observă că purta sandale albe, foarte delicate, cu tocuri foarte înalte.

- Poţi să păsesti în cuiele astea? continuă el pe acelasi ton.

- Sigur că pot! explodă ea. Sunt confortabile si elegante.

Dar lucrurile nu prea stăteau asa.

Sandalele aveau doar câteva barete foarte fine, tocurile erau cam înalte şi ajunse să se întrebe şi ea dacă va putea merge prea mult. Costaseră foarte mult, dar îi plăcuseră de cum le văzuse şi abia aşteptase o ocazie să le încalţe, iar acum se ivise ocazia.

Matt ridică din umeri cu indiferenţă, după cum i se păru ei. Clea avu acum timp să-l examineze: purta o cămaşă în carouri deschisă la piept, care lăsa să se vadă gâtul şi pieptul bronzat, o pereche de blugi destul de uzaţi şi adidaşi purtaţi, dar care păreau foarte comozi.

- Eşti gata? o întrebă el, de parcă nu mai avea răbdare. Este o zi prea frumoasă ca s-o pierdem în casă.

- Sunt aproape gata, spuse ea încercând să-şi ascundă iritarea. Numai că... ai venit mai devreme!

- Cu câteva minute; acum este aproape zece, aşa că nu văd diferenţa. Ai avut tot timpul să te pregăteşti.

Oare ce credea acest bărbat? Că se va scula cu noaptea în cap ca să se pregătească pentru el? Ce tip arogant!

- Este foarte cald? îl întrebă ea. Voi avea nevoie de pălărie?

Matt ridică din sprâncene de parcă ar fi auzit cine ştie ce
aberaţie.

- Pălărie?La ce bun?

- Pentru a-mi proteja pielea.

Clea, deşi avea tenul uşor măsliniu purta pălărie vara, pentru că pielea nu i se bronza uniform şi nu

putea să rişte expunându-se la soare.

El o examină de foarte aproape, studiind machiajul pe care si-l aplicase cu atâta grijă în ultimele douăzeci de minute.

- Chiar ai impresia că razele soarelui vor putea străpunge atâta machiaj ca să-ţi ardă faţa? Vorbele lui o plesniră ca o cravasă. Nu stiu de ce îţi acoperi obrazul cu atâta fard.

- Vreau să arăt...

- Cel mai bine, o întrerupse el dând cuvintelor o notă satirică. Mi-ai mai spus. Asta mă face să mă întreb cum arăţi fără această tencuială.

Palidă, comună. Răspunsul se formulă imediat în mintea Cleei. O versiune mult mai slabă a lui Patty Donovan, cea pe care ai cunoscut-o cu mulţi ani în urmă. Asta o făcu să-i răspundă pe un ton foarte dur:

- Fiecare femeie foloseste machiajul ca să arate mai bine. Şi nu este tencuială, cum îi spui tu. Cleea se mândrea cu felul subtil de a se machia. Dacă se referea însă la acel machiaj oribil pe care i-l făcuse Steffie la saptesprezece ani, poate avea dreptate.

- O, nu este ?

Pe chipul lui Matt nu mai putea citi nimic, acum. Clea decise că era mai bine să-l ia asa cum era, să nu mai încerce să-l interpreteze, asa că-si luă poseta si cheile si porni după el. Nu era tocmai un început sub

bune auspicii, reflectă pe drum. Trebuia să-l convingă că este atrasă de el, dar sărise la el ca un terier nedresat. Dar nu era doar vina ei , încercă să se consoleze. Şi Matt avea o parte de vină. Comentariile lui fuseseră răutăcioase, deliberat provocatoare, calculate, pentru a face orice femeie respectabilă să-şi piardă răbdarea. Cu toate acestea, trebuia să fie foarte atentă şi reţinută, dacă voia să-şi ducă planul de îndeplinire. Descoperise că-i era foarte greu să-şi ascundă adevăratele sentimente, iar Matt Highland nu părea să fie deloc cel pe care-l intuise.

Şi nici această mică evadare din cotidian, adăugă după un timp. Când Matt sugerase un picnic îşi imaginase că va fi ceva de genul celor pe care ea şi Maggie le organizau când şi când: luau pui prăjit, salată şi poate căpşuni, se duceau în spatele casei pe iarbă şi începeau să discute. Dar când Matt propusese acest picnic, urma să fie ceva tradiţional desigur, afară din oraş, cu o mulţime de mâncare în faţă, pe un covoraş, lângă un râu înspumat

Dacă i-ar fi spus clar ce intenţii are de când îi telefonase, ar fi ştiut şi ea ce să îmbrace, se gândi Clea, observând petele de iarbă de pe pantalonii ei cândva albi. Avuseseră mult de mers din locul în care lăsaseră maşina şi ea realizase imediat ce greşeală fuseseră sandalele ei albe. Curelele sandalelor îi

săpaseră urme adânci în piele mai ales când se luptase să meargă pe acea potecă. Matt, desigur, nu avusese asemenea probleme şi străbătuse distanţa cu paşi mari, lucru pe care ea nu putuse să-l facă şi abia se ţinuse în urma lui. Fusese foarte tentată să-şi arunce sandalele din picioare, ca să poată ţine pasul cu el, dar asta i-ar fi dat ocazia lui Matt să-i spună obişnuitul" ţi-am spus eu!" aşa că renunţă.

în cele din urmă, oftă când se aseză pe covorasul adus de el si-si întinse picioarele. După ce mai scăpă de durerea de picioare, putu să admire frumuseţea locului în care se aflau. Soarele îi încălzea spatele într-un mod foarte plăcut, păsărelele cântau, iar râul care curgea în preajmă susura alene. Când era mică, îi plăcea să rămână în picioarele goale, să-si suflece mansetele pantalonilor, să se plimbe cu picioarele prin apă. Dar zilele acelea trecuseră de mult, remarcă ea cu amărăciune, privind uimită hrana pe care Matt o pusese în cosuleţ.

- Cu mâncarea de aici poţi hrăni un regiment! exclamă ea.

- Ce-ar fi un picnic fără mâncare? replică el si ceva din tonul lui, din felul aproape răstit în care rostise această replică o făcu să creadă că Matt o încerca, desi nu-i era foarte clar în ce fel.

Voia oare să vadă câtă voinţă are? se întrebă,

văzând că Matt scoate si niste prăjituri îmbietoare, pe care trebuia să aibă voinţă ca să le ignore. Sau observase vreo asemănare între ea si Patty Donovan si încerca s-o facă să recunoască adevărata ei identitate?

La saptesprezece ani, n-ar fi ezitat nici un moment să se înfrupte din tot ce se afla în faţa ei, dar acum, Clea era o altă persoană, care făcuse un efort considerabil să ajungă asa cum era, după ani întregi în care mâncase doar carne rece si salată, asa că scutură din cap la toate invitaţiile lui Matt si se mulţumi cu câteva felii de rosie.

Amintindu-şi comentariul făcut de el în seara când cinaseră împreună după prezentarea de modă, Clea se aştepta şi acum la observaţii, pregătită să-i răspundă dacă ar fi fost cazul. Dar Matt o surprinse prin faptul că se abţinu de la critici, deşi ori de câte ori privirea lui ajungea la farfuria ei, strângea din buze. începu să se simtă tot mai iritată. Dar de ce-i păsa ce credea el? se întrebă Clea. Era problema ei ce mânca şi cât.

Starea de tensiune se mai diminuă când Matt începu o discuţie neutră privind evenimentele săptămânii care trecuse. Pentru ea fusese o săptămână foarte încărcată, cu multe sesiuni de fotografii, aşa că acum se simţea chiar bine să se

relaxeze, să se simtă surprinzător de bine în compania lui, să-l asculte cum îi povestea ce se întâmplase în activitatea lui în zilele care trecuseră, s-o facă să zâmbească, ba chiar să izbucnească în râs de câteva ori.

Astfel că, după ce Matt lăsă farfuria jos şi-i spuse:

- Vino încoace, pe un ton diferit de cel cu care povestise până atunci, i se păru cel mai firesc lucru din lume să se mute mai aproape de el, să-şi sprijine capul de umărul lui, să se lase prinsă de talie de braţul lui puternic. Se trezi răspunzându-i la sărutări cu o uşurinţă pe care ar fi considerat-o imposibilă până atunci.

Când se purta astfel, Matt putea să încânte şi păsările care cântau în copaci, reflectă ea. Iar felul în care o privea în ochi când îi vorbea, o făcea să se simtă ca şi cum ar fi fost o persoană specială în viaţa lui. Dar se mai domoli spunându-şi că totul nu era decât un siretlic al lui. De-a lungul celor nouă ani citise multe cronici în ziare în care se spunea că Matt Highland este permanent însoţit de diferite tinere, care de care mai frumoase, actriţe sau chiar aristocrate. Probabil îsi folosise farmecele si asupra lor cu aceleasi rezultate fructuoase, dar se pare că nici una din aceste legături nu durase. într-o lună sau două, dispăruseră, lăsând loc altor femei în viaţa lui.

Ei bine, ei nu i se va întâmpla asta. Intenţiona să fie ea cea care să-l părăsească.

Poate după vreo oră, Matt ridică ochii spre cer si se încruntă.

- Cred că vremea nu ţine cu noi. Nu-mi plac norii ăstia.

Uimită, Clea se uită si ea spre cer si observă norii negri care
se adunaseră, blocând soarele. Numai atunci realiză că nu mai era la fel de cald, sau poate se datora faptului că Matt nu se mai afla atât de aproape de ea?

- Ar fi mai bine să strângem lucrurile si să ne grăbim la masină; ploaia poate să înceapă în orice moment.

în timp ce vorbea, Matt punea totul în cosuleţ cu miscări foarte precise. Clea se grăbi să-l ajute, aruncând îngrijorată câte o privire spre cer. Norii se adunau tot mai repede, iar plăcerea de a fi petrecut o zi cu el fu alungată acum de modificarea vremii. Ori de câte ori capetele lor se atingeau în încercarea de a aduna totul cât mai repede, Clea devenea foarte constientă de prezenţa lui, de fiorii pe care îi provoca, si mai ales de senzaţia de fluturi în stomac pe care o avea.

Nu-i plăcea ce simţea, pentru că-i amintea prea

mult de felul în care se lăsase dusă de val în faţa acestui bărbat, de faptul în care parcă nu mai resimţea durerea celor nouă ani petrecuţi fără el.

- Gata, asta a fost, zise Matt luând coşul. Haide, cred că va trebui să alergăm, ca să nu ne prindă ploaia!

Primii stropi de ploaie începură să cadă pe când se îndreptau spre maşină, ea aproape împiedicându-se în sandalele acelea cu tocuri imposibil de înalte, luptându-se să se ţină după Matt, care mergea cu paşi de uriaş. în zadar încercă să se protejeze împotriva ploii, punându-şi poşeta deasupra capului. în câteva minute, părul ei atât de aranjat atârna jalnic în jurul capului, apa i se scurgea pe faţă şi în ochi, încât trebuia să clipească des ca să poată vedea. Drumul spre maşină i se păru nesfârşit, dar când în cele din urmă ajunseră şi se aşeză pe scaunul pasagerului, Clea oftă uşurată, iar Matt se aşeză pe locul lui pufnind în râs.

- A fost ceva cu totul neaşteptat, zise el scuturând din cap, împroşcând stropi în direcţia ei. Vreme tipic englezească! Nu-ţi face probleme, voi porni motorul şi ne uscăm imediat.

Clea abia îl mai auzea. Scotocea prin poşetă după oglindă, să vadă dezastrul.

- Unde ai vrea să mergem acum? o întrebă el.

- Nu... nu ştiu, reuşi ea să îngaime, speriată de ce-i arăta oglinda. Părul îi atârna jalnic, rimelul i se scursese pe obraji lăsându-i dâre.

Căută repede niste serveţele în posetă, ca să se steargă.

- Clea? zise Matt pe un on ciudat.

- Eu...

Ea se studie speriată în oglindă. Nu mai avea acele dâre penibile de rimel, dar nici fardul care-i dădea atâta încredere de sine, ajutând-o să creadă că Patty Donovan dispăruse pentru totdeauna. Nu mai avea cum să-l atragă pe Matt în halul în care arăta.

- Vreau să merg acasă.

Matt nu spuse nimic, dar din tăcerea care dura prea mult, din felul în care-si încruntase sprâncenele, din privirea rece si detasată pe care i-o aruncă, stiu că l-a supărat.

- Vreau să merg acasă, repetă ea, mai încet de data asta.

- Pentru ce naiba vrei să te duci acasă?

- Eu... am părul ud....

-Am dat drumul la radiator, asa că te vei usca numaidecât.

Da, mă voi usca, îsi spuse ea dar nu va mai fi ca înainte.

Când nu-l îndrepta, părul ei se ondula în bucle mari, devenind rebel si incontrolabil, făcând-o să semene foarte mult cu cu văzuse el cu nouă ani în urmă.

- Da, acasă, repetă cu obstinaţie. Sunt udă, mi-e frig si...

- La naiba, Clea! răcni el. A fost doar o ploaie trecătoare, n-are rost să te isterizezi din cauza asta. Nu te va topi. Uite, a si trecut.

- Nu mă isterizez! ripostă ea, simţindu-se afectată de ironia lui, de impulsivitatea lui. {tiu că n-o să mă topesc, dar asta nu mă face să mă simt bine. Nu-mi doresc decât o baie fierbinte şi haine uscate cu cât mai repede cu atât mai bine aşa că ţi-aş fi recunoscătoare dacă ai porni maşina asta blestemată mai repede, ca să mă duci acasă!

Pentru un moment destul de lung, privirile li se întâlniră şi rămaseră aşa, Matt cu privirea lui rece, ochii Cleei aruncând săgeţi de indignare. în cele din urmă, el ridică din umeri şi porni maşina. Cleei îi displăcea teribil felul în care ridică din umeri cu toată nepăsarea din lume.

Probabil aşa acţiona Matt Highland când considera că o relaţie nu mergea şi trebuia să se termine. Era indiferent la sentimentele femeii. Dar asta nu se va întâmpla cu ea!

Realiză că maşina se pusese în mişcare în timp ce

razele soarelui începuseră să se iveascâ. N-avea rost să se certe cu el acum, la începutul relaţiei. Trebuia să-l încurajeze, dacă voia să-şi pună planul în aplicare. Dar privindu-l, observându-i trăsăturile dure şi rigide, se întrebă dacă era bine să continue. Matt Highland o făcuse să nu se simtă în largul ei, sub o mare de confuzii pe care nu le putea separa între ele. Poate era mai bine să renunţe la plan.

Nu! Respinse ideea pe măsură ce i se formase în minte. Ar putea fi mai uşor, dar n-ar fi satisfăcător pentru ea. Voia să se răzbune pe comentariile făcute de el, acele comentarii care o afectaseră atât, voia să-i dea o lecţie, să ştie cum să se poarte cu sentimentele femeilor. Cu un efort, ridică mâna şi atinse uşor braţul lui Matt.

- Mă înţelegi, da? Cred că si tu esti ud.
- Da, puţin, dar am început să mă usuc deja.

{i era adevărat. Cămasa de bumbac mai era puţin umedă si Clea simţi căldura pielii de dedesubt. A fost o senzaţie stranie, confuză, dar oricum a făcut-o constientă de umerii lui largi, de musculatura puternică, de mirosul subtil de after shave pe care-l degaja si simţi dintr-o dată că spaţiul din masinii devenea neâncăpător, aproape claustrofobic. Se control' atent pentru că simţise dorinţa să-si retragă mâna ca arsă.

- Păcat că ploaia ne-a stricat planurile, dar vor mai fi si alte zile...

Matt îi aruncă o privire piezisă, din care nu stiu ce să înţeleagă, iar Clea îsi simţi inima zvâcnind de emoţie dar si de brusc înţelesul mesaj că ar putea să nu mai existe alte zile petrecute împreună.... Cu vorbele ei pripite, stricase totul. încercă să repare tot ce stricase fiind prea violentă în limbaj.

- A fost un picnic grozav. Matt, mi-a făcut mare plăcere să fiu aici, în acest colţ retras împreună cu tine.

îi aruncă o privire ca să vadă ce efect avuseseră vorbele ei asupra lui.

Tăcerea lui Matt nu era de bun augur. El evită o altă masină trăgând de volan, miscare care îl depărtă de ea.

- Mâncarea a fost grozavă, încercă ea din nou. Trebuie să mulţumesti

- Nici n-ai gustat din ea, asa că n-ai cum s-o apreciezi! izbucni el în cele din urmă.

- Dar am apreciat atât cât am mâncat. De fapt, toată ziua a fost foarte plăcută. Spunând acestea, Clea constată cu surprindere cât îi fusese de uşor să devină convingătoare.

- Dar nu trebuie să se termine imediat, îl auzi pe Matt.

Privirea lui Matt era fixată asupra drumului, dar vocea lui
devenise mai caldă, mai blândă. Clea nu putu să-şi reţină zâmbetul apărut pe buze. Câştigase. Pe moment, fu tentată să-şi reconsidere decizia de a se duce direct acasă. Dar ducându-şi mâna la păr simţi că începuse să se onduleze, lucru care-i displăcea teribil.

- Chiar trebuie să mă duc să-mi schimb hainele.

Oare păruse că regretă? Fusese destul de convingătoare? Voia cu adevărat ca Matt să creadă că-i părea foarte rău că ziua plănuită s-o petreacă împreună se terminase brusc şi prea devreme, că ar fi vrut să petreacă mai mult timp în compania lui. Nu ştia dacă-l convinsese: Matt avea chipul rigid, nu reacţiona în vreun fel.

Restul călătoriei trecu într-o tăcere deplină, tăcere care o călcă pe nervi, pentru ca în momentul în care el opri maşina în faţa apartamentului ei să-şi simtă unghiile adânc înfipte în piele.

- Ai ajuns acasă uscată, auzi vocea lui. Nu putea să nu simtă ironia din vorbele lui. Bluza şi pantalonii i se uscaseră, soarele strălucea, ziua era la fel de frumoasă cum fusese de dimineaţă. Ezită cam mult, neştiind care ar fi fost cea mai bună mişcare, până auzi degetele lui Matt care băteau darabana în

volanul maşinii.

- încă o dată îţi mulţumesc pentru acest picnic minunat.

- A fost plăcerea mea.

încă o dată, politeţea lor lăsa nerostite multe gânduri. Ce era oare în mintea lui Matt? Voia s-o revadă, sau renunţase? Pentru moment rămase în masină, asteptând fără să stie prea bine ce. Matt nu făcu nici o încercare s-o ia în braţe, s-o sărute la despărţire. Părea distant, cu gândurile în altă parte. Neputând să afle exact care-i erau sentimentele, Clea deschise portiera si coborî.

- La revedere, Matt.

Tensiunea, nesiguranţa, nedumerirea, supărarea pentru felul în care reacţiona el o făcuseră foarte nesigură pe ea, vocea îi devenise dintr-o dată rece si distantă. Matt ridică o mână în semn de salut si înainte ca ea să aibă timp să facă un pas, masina ţâsni. Clea strânse din pumni.

- La naiba cu tine, Matt Highland!

Nici măcar nu coborâse să-si ia rămas-bun de la ea! Cam aici se terminau planurile ei de a-l face să se îndrăgostească. Dar oricum, avea ceva mai bun de făcut cu timpul ei decât să si-l piardă cu acest bărbat atât de arogant, de plin de sine. Se săturase de capriciile lui, iar senzaţia ciudată de gol în stomac pe

care o simţea era doar rezultatul planului de a se răzbuna, nimic mai mult. Nu putea fi un alt motiv; nu-i părea rău că relaţia ei cu Matt se terminase atât de brusc.

O baie caldă, prelungită, făcu minuni, readucându-i buna dispoziţie. Zăbovi în apa înmiresmată cu esenţă de trandafiri

simţind cum i se relaxează tot corpul încordat, lăsând gândurile să cutreiere liber, până se simţi mai bine, împăcată cu lumea. Era mai bine acum când ştia că Matt Highland ieşise pentru totdeauna din viaţa ei. Efortul de a se preface că-i place să se simtă bine cu el, dusese la tensiunea pe care o simţise acum.

Dar nu fusese chiar un efort. începu să se şteargă cu un prosop moale, amintindu-şi ce bine se simţiseră cum discutaseră degajat, înainte ca ploaia neaşteptată să încheie ziua lor la picnic. îi plăcuse să discute cu el, dar asta nu însemna că regreta faptul că se terminase. Matt era un bărbat cu multă experienţă în relaţiile cu femeile, asta era evident, un însoţitor foarte plăcut, o gazdă perfectă, dar acest comportament social ascundea un caracter arogant, egoist. Mişcările ei deveniră mai bruşte frecându-şi pielea până începu să strălucească. Cât şi-ar fi dorit ca Matt să se îndrăgostească de ea, iar ea să-l respingă, să-l facă să vadă cum este să fii respins de o femeie. Probabil nu i se întâmplase niciodată.

Se îmbrăcă în blugi şi o cămaşă subţire de bumbac şi auzi soneria, tocmai când încerca să-şi întindă părul cu peria. Cine putea să fie? se întrebă privindu-se în mica oglindă de la intrare, unde văzu un chip luminos fără machiaj. Nu părea să aibă mai

mult de cincisprezece ani acum. Soneria sună din nou, strident şi insistent.

- Vin imediat! răspunse îndreptându-se spre uşă.

Cu siguranţă, nu era Maggie, care ar fi intrat până acum.

Se uită pe vizor şi observă un chip cu părul negru, dar nu era pregătită pentru şocul de a-l vedea pe Matt înalt, bine făcut.

- Oh! Inima Cleei începu să bată cu putere, se dădu un pas înapoi, ducând mâna la faţă cu ochii măriţi de uimire. Se simţea ca şi cum ar fi intrat într-un zid de cărămidă. Se simţi şi mai dezorientată când privi în ochii lui negri, simţind cum o priveşte cu ochii îngustaţi de parcă ar fi fost şi el surprins în egală măsură.

- Ce... Ce faci aici?

-Ai lăsat asta în maşină. Matt vârî mâna în buzunar, de unde scoase micul ei ceas de aur. M-am gândit că-ţi trebuie şi ţi l-am adus.

Continua s-o privească la fel de intens, iar ea avu brusc senzaţia de teamă că privirea lui iscoditoare ar putea pătrunde dincolo de ce se vedea, până la a-i citi gândurile. Era dureros de conştientă că nu arăta prea bine. îşi aminti ce văzuse în oglindă. Semăna prea mult cu Patty? O va recunoaşte Matt şi-i va strica planurile?

- Asta se întâmplă mereu. Cuvintele scăpară fără să vrea. Cred că trebuie să schimb sistemul de închidere al brăţării. Mulţumesc că mi l-ai adus.

- N-a fost nici o problemă, spuse Matt. El spuse acestea pe un ton normal, politicos, dar urmărindu-l atent Clea sesiză o emoţie inexplicabilă în ochii lui. Dar aceasta se văzu o clipă apoi dispăru din nou, înainte ca ea să aibă timp s-o interpreteze. Nu aveam nimic de făcut.

Nimic mai bun de făcut, îl corectă Clea în gând, simţindu-se brusc iritată, ceea ce o ajută să-si elibereze mintea de socul provocat de sosirea lui neasteptată. Era un bărbat foarte atrăgător decise într-un târziu observând cât era de bine făcut de înalt, că ochii lui erau cenusii, culoare mai rar întâlnită la bărbaţi. Era bărbatul cu care orice femeie ar fi fost foarte mândră să iasă. Brusc, Clea îsi dori să fi îmbrăcat ceva mai interesant decât acei blugi vechi si bluza de bumbac. O găsise într-un moment prost si se simţea dezavantajată.

- Eu...

- Clea...

Rostiră aceste cuvinte simultan, ceea ce creă o oarecare confuzie; nu mai stiau cum să continue. Dar situaţia nu rămase mult asa pentru că se auzi un strigăt vesel din stradă; era Maggie.

- Salut! Maggie veni veselă spre ei cu două sacose în mână. V-aţi întors? V-a udat ploaia?

Clea se încruntă usor, observând că Maggie o priveste ciudat pentru că nu era machiată. Nu mai avea nevoie si de reacţia ei ca să-i confirme că nu era imaginea pe care trebuia să i-o prezinte lui Matt.

- Da, ne-a prins ploaia si ne-am întors. îi era teamă să se uite în ochii lui Matt, nestiind ce va citi în ei. Mi-am uitat ceasul în masina lui Matt, mi-a căzut de la mână, iar el a fost foarte amabil să mi-l aducă. Clea rostea aceste vorbe cam indecisă, nevrând ca ele să dezvăluie ce simţea.

- Mor după o cafea. Vreţi să veniţi s-o bem împreună?

Invitaţia lui Maggie îl includea în mod evident şi pe Matt,
iar Clea îşi admonestă în gând prietena pentru generozitate. Simţea că nu va mai putea suporta prezenţa lui Matt care avea efectul de a o descumpăni, mai ales simţindu-se pusă în inferioritate de faptul că nu arăta aşa cum ar fi vrut. Avea nevoie de timp să-şi adune gândurile, apoi poate se va putea confrunta cu el, simţindu-se sigură pe sine. Asta dacă-l va mai vedea vreodată adăugă ea amintindu-şi felul lui brusc de a pleca. îl auzi scuzându-se.

- Din păcate, eu trebuie să plec; poate altădată. Cuvintele lui fură însoţite de alte priviri aruncate Cleei.

Chiar trebuia să plece sau nu mai avea chef să piardă vremea în această companie. Acel altădată o includea şi pe ea? Voia să spună că va mai fi altă ocazie când vor mai ieşi împreună? Clea nu ştia ce să creadă şi această nesiguranţă o făcu să caute refugiu pe treptele care duceau spre apartamentul lui Maggie, a cărei invitaţie era singurul lucru pe care-l avea în minte.

- La revedere, Matt, spuse peste umăr. îţi mulţumesc că mi-ai adus ceasul. Lasă-mă să te ajut cu sacoşele astea, îi spuse apoi lui Maggie, care scotocea după cheie.

în confuzia creată de preluarea sacoşelor de la Maggie, Clea nici nu văzu când plecă Matt.

Auzi doar zgomotul făcut de masina lui care se depărta.

- Asadar acesta era celebrul Matt Highland! exclamă Maggie după ce intrară. E extraordinar, fetiţo! Era să lesin când l--am văzut. Ăsta da bărbat!

- Ti-am spus că arată foarte bine, zise Clea pe un ton ciudat. Dar nu asta este important, ci felul în care este ca om. Este un individ egoist, arogant care nu se gândeste decât la el.

- Dacă asa spui tu, poate că asa este, zise Maggie dezamăgită. Dar este mare păcat. Tot mai vrei să-l faci să se îndrăgostească de tine?

Nu stiu dacă voi mai avea ocazia, se gândi Clea. Dar apoi îsi aminti acea lumină jucăusă care apăruse o clipă în ochii lui, si care din nefericire fusese întreruptă de sosirea lui Maggie. Oare ce voise să-i spună atunci? Voia s-o invite din nou la picnic?

- Nu stiu, zise Clea încet, de parcă ar fi răspuns la propria-i întrebare. Sincer îţi spun, Maggie, nu stiu.

Capitolul 6

Clea si Maggie se pregăteau să mănânce când sună telefonul.

- Răspund eu, zise Maggie, care se afla mai aproape.

- Da, este aici, o secundă. Clea!

Maggie ridică receptorul fluturându-l în aer.

- El este, sopti cu ochii strălucind de emoţie.

El. Inima Cleei începu să bată necontrolat când luă receptorul din mâna lui Maggie. Exista o singură persoană pe care prietena ei o descria în acest fel. Dar de ce ar suna-o Matt acum? Trecuse o săptămână de la ziua picnicului si nu mai stiuse nimic de el de atunci. Nici nu se mai întreba dacă o să mai sune, încercase să si-l alunge cu totul din minte, desi nu reusise. Adesea se surprindea gândindu-se la momentul în care Matt apăruse la usă.

-Alo? zise cu un glas cam pierdut.

- Clea? Prin contrast, glasul lui era puternic şi hotărât. Ce faci? Fără a aştepta, el continuă: mă întrebam dacă eşti liberă vineri.

- Nu ştiu sigur, murmură ea, prelungind momentul ca pentru a-şi aminti dacă era liberă, deşi când sunase telefonul chiar îi spunea lui Maggie că nu mai era atât de ocupată. De ce întrebi?

- Am vorbit cu Chris, cumnatul meu. L-ai cunoscut

la hotel.

- Da, îmi amintesc, răspunse ea la fel de pierit strângând receptorul.

- Atunci, poate îţi aminteşti c-a lansat invitaţia s-o cunoşti pe Liz. Ne-a invitat vineri seara.

Ne-a invitat! exclamă Clea în sinea ei, sufocată de furie. Nu se scuzase că n-o sunase toată săptămâna, n-o întreba dacă voia să meragă.

- Nu cred că... începu ea, dar se opri conştientă că n- avea nimic de făcu vineri seara şi că dacă mai voia să-l prindă în mreje pe Matt trebuia să-i întâlnească şi familia. Poţi aştepta o clipă ca să-mi verific programările?

Clea lăsă receptorul pe masă şi se întoarse spre Maggie, care ascultase conversaţia.

- Ei bine? o întrebă aceasta.

- Vrea să mă duc vineri seara să cinez cu el şi familia lui, sora şi cumnatul, mai precis.

- Asadar, să-i cunosti familia? Se pare că intenţiile domnului Highland sunt foarte serioase...Te duci?

- Nu sunt sigură, răspunse Clea. Oare Matt avea... cum spunea Maggie, intenţii serioase? Oare invitaţia asta putea să însemne că Matt nu era chiar indiferent? Şi dacă asa era, ea nu mai avea mult de asteptat până să-si pună planul în aplicare. Ar trebui să mă duc?

Maggie îi spuse din toată inima:

- Să fii convinsă că asta ar trebui să faci!

Clea ridică receptorul.

- Matt? Sunt liberă vineri.

Elizabeth Lawton nu se apropia deloc de felul în care-si închipuise Clea că ar arăta sora lui Matt. Liz nu era nici înaltă nici impozantă ca fratele ei, nici măcar culoarea părului sau a ochilor nu semăna cu a lui Matt. Era mai scundă decât Clea nemachiată iar părul îi ajungea până la umeri. Clea se asteptase la o persoană foarte sofisticată, dar Liz semăna mai mult cu Alice în ţara minunilor. Părul prea lung, prea bogat, îi diminua frumuseţea- căci Liz era o femeie frumoasă, fără îndoială. Dacă ar fi avut altă coafură, dacă si-ar fi subliniat un pic ochii ca să-i pună în evidenţă. Dar nu stia să se pună în valoare. Poate tocmai de asta soţul ei se uita după alte femei. Cu puţin efort, Liz s-ar putea transforma într-o femeie care să atragă ochii tuturor bărbailor.

- Clea? îl auzi pe Matt. Revenindu-şi din gânduri, se scuză:

- Iartă-mă, Matt, mă gândeam la altceva. Ce- ai spus?

La lumina lumânărilor ochii lui Matt erau ca două eleştee adânci. Matt observase că gândurile ei bântuiau pe cine ştie unde şi nu era prea fericit din

acest motiv, iar cuta dintre sprâncene ilustra asta din plin.

- Liz spunea că toată lumea consideră că modelingul este o muncă strălucitoare; dar din ce mi-ai spus tu, lucrurile stau altfel.

- O, da, zise Clea întorcându-se spre gazdă. Lumea vede fotografiile din reviste şi-şi închipuie că este de- ajuns să îmbraci o rochie şi să stai în faţa unui aparat de fotografiat. Nici nu au idee câtă muncă este necesară ca să faci ca totul să arate perfect. Uneori este teribil de epuizant să arăţi extatic de fericită dacă te doare spatele sau te strâng pantofii. Zâmbetul îţi devine o grimasă după câteva ore.

- îmi imaginez.

Liz avea un zâmbet frumos şi deschis. Cum putea soţul ei să se uite după alte femei? se gândi Clea furioasă pe el. îmbrăcat într-un costum elegant, bleumarin cu cămaşă albă şi cravată asortată, părea mai mult genul lui Matt; Clea se întrebă de ce se măritase Liz cu el. Observă că Liz îşi adora fratele mai mare, iar Matt îşi iubea şi el sora. O trata cu afecţiune, lucru care-l făcea să arate cu totul diferit de cum îl stia: puternic, arogant.

Clea se întrebă ce-ar gândi Liz dacă ar sti că soţul ei se uită după alte femei, dar mai ales că fratele ei îl

încurajează s-o facă.

- Vă propun să bem cafeaua în salon, zise Liz. Asta dacă aţi terminat de mâncat. Tu, Clea abia te-ai atins de mâncare...

- Am mâncat destul, mulţumesc. Simţea privirea lui Matt asupra ei, ceea ce o făcu să rosească. Mâncarea a fost delicioasă, esti o gospodină minunată.

Liz rosi la acest compliment.

- îmi place să gătesc, admise ea. Chris preferă mâncarea gătită de mine, cât despre fratele meu, ei bine... îi aruncă o privire lui Matt. Nu stiu dacă-l va putea sătura cineva vreodată. Mă astept ca tu, Clea

- Mă pregătesc în acest sens.

- Şi tu faci jogging zilnic? se trezi cu o întrebare din partea lui Chris. Matt aleargă kilometri întregi.

Clea se întoarse spre el. Asa se putea păstra în formă!

- Nu, eu fac aerobic de două ori pe săptămână, iar acasă fac exerciţii în fiecare zi.

Ei nu-i plăcuse niciodată joggingul. în zilele acelea care din fericire ţineau de trecut când era foarte grasă, se jena să alerge pe stradă, ca să se uite toată lumea la ea. Şi acum prefera să exerseze în intimitatea apartamentului ca să n-o vadă lumea transpirată cu părul în dezordine, fără ruj.

Dar Matt trebuie să fi arătat foarte bine în costum de trening.

- M-am gândit şi eu c-ar trebui să mă duc la sală, dar... începu Liz.

- Fiecare ar trebui s-o facă, interveni Clea.

Avem un singur corp şi trebuie să-l păstrăm în stare cât mai bună.

în tăcerea care se lăsă după vorbele ei Clea înregistră schimbul de priviri dintre Matt şi Chris, înainte ca Matt să-şi prindă sora după umeri.

- Tu eşti bine aşa cum arăţi acum, Liz, spuse Matt. Privindu-l, Clea îl iertă pentru acele momente în care era arogant şi distant, pentru că în aceste momente în ochi îi lucea doar bunătate şi grijă faţă de sora sa. Noi te iubim cu toţii pentru ceea ce eşti.

Noi te iubim cu toţii, repetă Clea în gând. Dacă-şi iubea atât de mult sora, cum putea să se amuze cu soţul acesteia pe seama femeilor care treceau prin faţa lor? Era un farsor? Aşteaptă tu, Matt Highland, şi o să vezi!

- îmi pare rău, Liz, dar trebuie să plecăm, anunţă Matt peste câteva minute, mult prea repede pentru Clea, căreia începuse să-i placă să discute cu Liz, relaxându-se sub privirea prietenoasă a acesteia.

- Asa de repede? protestă Liz. Nu este decât unsprezece si jumătate!

- Clea trebuie să-si facă somnul de frumuseţe. Are o zi plină mâine.

Clea realiză că era prinsă în propria-i capcană. îi vorbise despre niste sedinţe imaginare de fotografie pe drumul spre casa lui Liz.

Voise să facă totul pentru a-l ţine pe Matt la distanţă, dar nu de a-l pierde definitiv. Iar micul ei complot esuase. Nu avu încotro, încuviinţă si se ridică.

- Mi-a plăcut mult această seară îi spuse Liz lui Matt, când Cleea se duse să-si ia jacheta din cuier. Trebuie să te conving s-o aduci mai des pe Clea pe la noi.

- Poate vei veni si tu în micul meu apartament, când iesi la cumpărături, scăpă Clea înainte de a realiza ce făcuse. Sună-mă însă înainte ca să fii sigură că sunt acasă. Voi fi fericită să te văd oricând.

Poate voi si reusi să fac ceva ca să te ajut, Liz, continuă Clea în gând. Poate câteva sfaturi privind machiajul, îmbrăcămintea...

- Chiar a trebuit să mă smulgi asa devreme de acolo? îi reprosă Clea lui Matt când ajunseră la masină.

- Tu ai spus că trebuie să fii în pat înainte de miezul nopţii, Cenusăreaso, obiectă el reducând-o la tăcere.

Ea uitase ce-i spusese doar pentru a scăpa de el mai repede, dar el ţinuse minte şi o folosise împotriva ei.

- Sunt sigură că nu te superi dacă nu te invit înăuntru, spuse ea când ajunseră, privind la micul ceas de mână. N-ar avea rost pentru un sfert de oră.

Matt o privi amuzat.

- Spune-mi, zise el, ce se întâmplă la miezul nopţii? Te transformi în dovleac?

- Am nevoie de somn. Clea încercă să-i zâmbească dar renunţă, văzând că trăsăturile lui redeveniseră dure.

- Mi-ai mai spus asta. Dar nu te mai relaxezi niciodată cu acest regim riguros pe care ţi l-ai impus? Fiecare are nevoie să iasă din tipare câteodată.

- Eu am făcut-o în seara asta! replică ea indignată.

- Am observat! răspunse el impacientat. Atunci când nu verificai numărul caloriilor sau dacă masca aia pe care o porţi pe faţă nu ţi s-a deteriorat vreun pic.

- Ce mască? întrebă ea indignată.

- Varul pe care ţi-l aplici pe faţă. La naiba, femeie, nu eşti capabilă să treci pe lângă o oglindă fără să te uiţi în ea?

Clea simţi cum o cuprinde furia la observaţia lui.

- Poate preferi să arăt ca Liz, ca o femeie de modă

veche, care nu acordă atenţie felului în care arată.

Clea regretă cuvintele imediat ce le rosti, simţindu-se vinovată, pentru că Liz se arătase foarte prietenoasă şi deschisă faţă de ea. O, oare de ce acest Matt reuşea întotdeauna să-i scoată în evidenţă cea mai urâtă latură a caracterului ei? Nu stia cum să retracteze acele lucruri oribile pe care el spusese. Privirea pe care i-o aruncă Matt ar fi îngheţat si un vulcan.

- Cel puţin, Liz nu pretinde nimic ! Este asa cum arată, bună si deschisă! Nu este nevoie să se ascundă sub un strat gros de fard!

- Dar nici eu nu mă ascund! ripostă Clea vehement, dar realiză imediat că vocea ei căpătase accente ciudate de nestăpânit, că suna penibil. Se opri.

- Nu? Atunci, spune-mi de ce te simţea atât de stânjenită când ţi-am adus ceasul? Erai ca o pisică pe un acoperis încins de soarele verii, abia legai două cuvinte, si asta numai pentru că te temeai să te văd fără mască!

- O, devii de-a dreptul ridicol!

Numai dacă ar fi stiut adevărul! Clea se simţea ca si cum ar fi fost trasă în două direcţii deodată, nestiind dacă să răsufle usurată că Matt nu realizase că nesiguranţa ei se datorase faptul că nu stia dacă

el o va mai căuta.

- Nu m-am asteptat să revii, asta este tot. M-ai surprins.

- Şi ce fel de surpriză a fost? Voiai să te mai caut sau nu?

O, cum să-i răspundă la întrebarea asta? Nu găsi prea usor
un răspuns. Ştia de fapt ce să-i răspundă; dacă-si urmărea în continuare planul, ar fi trebuit să spună da.

Dar care era adevărul? Cu puţin timp în urmă, ar fi fost tentată să spună că ultimul bărbat de pe lume pe care ar fi vrut să-l vadă este Matt Highland, dar acum lucrurile nu mai erau aşa de simple. Nu numai că ajunsese să-i placă să fie cu el, dar îi simţea lipsa, atunci când nu-l vedea.

- Ei bine, Clea, care este răspunsul tău? Vrei să continuăm această relaţie, sau să-i punem capăt?

- Nu. Cuvântul îi scăpase fără să fie conştientă de el. Ajunsese până aici şi ar fi fost fără sens să se întoarcă din drum, să irosească tot ce realizase până acum. Aş vrea să te revăd, Matt, fii sigur de asta.

Se uită cu încredere în ochii lui. Era convinsă că el putea citi în ei ce simţea. El îi aruncă un zâmbet triumfător. Era convins că va accepta în continuare relaţia lor.

La naiba cu acest bărbat! exclamă Clea ca de fiecare dată. Era tentată să-şi retracteze spusele. Era atât de mulţumit de sine, de satisfăcut! Nici o clipă nu-şi imaginase că ea ar putea să vrea să nu-l mai vadă. Ei bine, ea îl va dezamăgi cum va putea mai bine.

- Atunci, te mai sun în cursul săptămânii, ca să ieşim undeva, zise el pe un ton nonşalant, iar Clea simţi cu o strângere de inimă că nu însemna mare lucru pentru el. Va trebui să se străduiască mai mult dacă voia să-l facă să-şi piardă minţile, pentru ca mai apoi să-l respingă şi să obţină efectul dorit. Cu acest gând, se întoarse spre el.

- N-am vrut să spun acele cuvinte despre Liz, îmi pare rău! Nu mai era cazul să se străduiască să se arate afectată, pentru că acestea erau adevăratele ei sentimente.

Matt îi acceptă scuzele, înclinând din cap.

- Ştiu că n-ai avut intenţii rele, murmură el, iar Clea trebui să facă un efort, ca să ignore ironia lui.

- Te rog să-i spui ce mult mi-a plăcut seara asta.

încet, Clea ridică o mână, atingându-i usor obrazul. Făcu în asa fel încât să pară că nu mai rezista fără să-l atingă. Reacţia lui Matt a fost nesperată. Ochii i s-au întunecat, privirea i-a devenit languroasă si s-a întors spre ea, prinzând-o după

umeri, trăgând-o spre el.

Sărutul lui a fost abia conturat la început, iar ea a simţit cum contrar asteptărilor, cedează sub sărut, abandonându-se braţelor lui. Simţind fiori în tot trupul se strânse la pieptul lui puternic cu nările pline de mirosul aftershave-ului, cu inima bătând puternic. Sângele începu să-i pulseze. Când Matt îi atinse ca din întâmplare sânii, Clea scăpă un geamăt usor, socată de ce simţea. Era ca si cum s-ar fi scăldat în lumina unui soare puternic, nicidecum a luminii reci pe care o arunca luna.

- Clea, murmură Matt. Iubito, să mergem înăuntru, să terminăm ce-am început.

Imediat, Clea intră în panică. Nu asa plănuise lucrurile! Evenimentele se derulau mult prea repede ca să fie pe placul ei, pentru reacţiile ei, mai ales noile ei reacţii care o luau prin surprindere, punând-o în imposibilitate să reacţioneze asa cum voia, ca ea să fie cea care să-l socheze în cele din urmă. Deveni brusc rigidă în braţele lui, se crispă într-un mod evident, gândindu-se cum să pună capăt acestei situaţii înainte ca lucrurile să-i scape complet de sub control, luptând împotriva senzaţiilor, împotriva trupului ei, care îi spunea că ar fi vrut să continue. Auzi deodată ceasul bisericii din apropiere bătând, şi făcu un efort suprem de a se desprinde din braţele lui

Matt. începu să numere bătăile ceasului:

- Zece, unsprezece...

- Da, ştiu, e miezul nopţii, auzi vocea lui Matt încărcată de sarcasm. Iar tu eşti încă afară din casă şi nu s-a întâmplat nimic rău... Nu te-ai transformat încă în dovleac, sau trebuia să fie în şoarece? Nu-mi mai amintesc.....

Clea se gândea că gluma cu Cenuşăreasa se cam consumase, dar abia găsi puterea de a reuşi să-i zâmbească drept răspuns.

- Nici una, zise ea, mulţumită să constate că glasul îi tremura foarte puţin. Inima continua să-i bată repede, îşi simţea gura uscată, iar în suflet simţea o durere acută. Cum ajunsese în situaţia asta? De ce ajunsese să reacţioneze astfel faţă de un bărbat al cărui fel de a fi îi displăcea atât de tare, când alţii mult mai interesanţi nu aveau nici un efect asupra ei? Matt era un bărbat experimentat, îşi spuse, un amant plin de farmec. Ştia cum să se poarte cu o fetişcană naivă care-i răspunsese instinctiv. Cumva, Matt îi declanşase senzualitatea pe care ea nu ştiuse c-o are- dar totul se rezumase la dorinţa fizică. Nu avea nimic de-a face cu sentimentele, absolut nimic.

-Caleaşca s-a tranformat în dovleac şi caii în şoricei.

El redevenise acel bărbat încrezător.

- Iar conductorul era chiar un sobolan! conchise Clea.

Matt începu să râdă.

- Asadar, asa mă vezi tu, Clea? Nu este prea flatant!

îsi luă mâinile de pe ea, iar ea se rezemă de spătarul scaunului, netezindu-si părul cu gesturi mecanice.

- Asa mă vezi, Clea? repetă Matt.

Da, esti un fel de sobolan, Matt Highland, poate unul foarte sofisticat, dar tot un sobolan.

- Nu stiu ce să cred despre tine. Oare chiar rostise aceste cuvinte? Clea nu putea să creadă că avusese îndrăzneala. Dă-mi timp să te cunosc si o să-ţi spun ce cred despre tine.

- Timp? repetă Matt. Foarte bine, iubita mea Clea, îţi voi da timpul necesar. Dar nu prea mult. Nu sunt un bărbat răbdător. Când văd ceva ce-mi doresc, nu las nimic să-mi stea în cale.

Vorbele lui răsunară mult timp în mintea ei, chiar după ce se culcă. Rămase în întuneric, cu ochii deschisi. Era evident acum din declaraţia lui că o dorea si asta ar fi fost de- ajuns pentru că era confirmarea că se afla pe drumul cel bun. Dar în acelasi timp, amintindu-si acea lucire de oţel din ochii

lui, fermitatea vocii lui, nu putu să nu se întrebe dacă nu cumva muscase mai mult decât putea să mestece si această nesiguranţă nu-i dădu pace si n-o lăsă să doarmă toată noaptea.

Capitolul 1

- Intră, Liz, mă bucur că te văd, zise Clea deschizând larg uşa cu un zâmbet de bun venit. Bei o cafea, sau ai băut deja?

- Nu pot încă să beau cafea, zise Liz, oarecum resemnată. înainte beam foarte multă, dar acum...

- Nu contează, o consolă Clea, va trece. De altfel cred că a trecut jumătate din timpul sarcinii...

- Da, patru luni şi jumătate. Uneori mi se pare o eternitate. Dar tot mai am răul acela caracteristic dimineaţa şi m-au cam părăsit puterile. Nici vremea asta prea caldă nu mă ajută.

- în acest caz, te voi servi cu suc proaspăt de portocale, abia stors!

- Minunat! exclamă Liz aşezându-se într-un fotoliu, cu un oftat. A început să se vadă că sunt însărcinată.

- Când te-am văzut prima oară n-aş fi zis...

De fapt, chiar la acea primă vizită, Liz îi mărturisise înainte de plecare că după luni întregi de încercări nereusite, era în sfârsit însărcinată!

Ea fusese fericită pentru Liz, pentru că si Liz era foarte entuziasmată, dar în planul doi al minţii nu putea să uite cum îi cunoscuse soţul, dar îsi muscă buzele si nu spuse nimic.

- Matt mi-a spus că vă duceţi o săptămână la casa de la ţară, zise Liz după ce bău paharul de suc de

portocale. Te invidiez; este superb acolo în această perioadă.

Clea murmură ceva neinteligibil. Fără să vrea, Liz atinsese un subiect care-i dăduse mult de gândit si rezultatul fusese câteva nopţi fără somn.

Când la început Matt îi propusese o săptămână în acea casă în luna august, ei i se păruse prea îndepărtat. La vremea aceea fusese sigură că atunci când va veni vremea vacanţei, relaţia lor se va fi sfârsit, va fi doar o amintire, iar ea va fi obţinut ceea ce voia. Dar cumva zilele trecuseră în mare viteză si Matt încă făcea parte din viaţa ei, desi încă nu prea stia de ce, nici cum.

Iesise cu Matt o dată sau de două ori din seara în care cinaseră cu Chris si cu Liz. Matt o mai scosese o dată la cină si la niste spectacole din West End chiar si la unul de balet la cere nici unul din fostii ei iubiţi nu voise s-o scoată. De fiecare dată fusese o escortă atentă si plină de curtoazie si nu se despărţiseră niciodată fără a aranja întâlnirea următoare. Clea se folosise de toate atuurile femeiesti, se îmbrăcase cu mult bun- gust, având grijă specială de machiaj. Se simţise bine în compania lui de fiecare dată, niciodată nu rămăseseră fără subiecte de discuţie, iar ea fusese chiar plăcut impresionată că găsiseră multe pasiuni comune. Nu era însă mulţumită că nu

mai avea acea scânteie de la început când plănuise să se răzbune pe el.

Matt n-o mai sărutase; dacă ar fi putut să uite acele cuvinte ale lui: "dacă vreau ceva fac totul ca să-l obţin" ar fi vrut să renunţe la ideea de răzbunare.

De aceea, când el îi făcu propunerea de a petrece o mică vacanţă în casa lui din Dales, ea o interpretă ca pe ultima încercare de a-şi pune planul în lucru. în această săptămână, vor înregistra o rupere sau o cimentare a relaţiei lor. Dacă nu-l va face să-i declare dragostea în săptămâna aceasta, nu va mai reuşi asta niciodată. îşi pierduse deja prea mult timp cu el; era mai bine să-şi continue viaţa.

- Nu crezi tot aşa, Clea? Clea? vocea lui Liz o readuse la realitate. Visai cu ochii deschişi? Cred că n-ai auzit nimic din ce ţi-am spus!

- îmi pare rău. Mă gândeam...

- La fratele meu? Mă tem că are acest efect asupra multor femei. Ştiu că este fratele meu şi-l iubesc mult, mai ales.... Liz se opri probabil dorind să se gândească mai bine la ce voia să spună. Dar este un cuceritor incorigibil şi câteodată mă simt uşor disperată că nu-l văd căsătorindu-se odată deşi trebuie să admit că mi-am pus mari speranţe de când l-am văzut cu tine. Nu mi-a părut niciodată atât de fermecat de o femeie.

Dacă asa este, atunci stie s-o ascundă foarte bine, îsi spuse Clea. Nu simţi nici o bucurie la gândul că Matt era mai îndrăgostit de ea decât de orice altă femeie; ea simţea o pierdere prin faptul că va trebui să renunţe la prietenia lui Liz după ce se va despărţi de Matt.

- Ce spuneai? o întrebă pe Liz.

- Că-mi pare bine că m-ai convins să-mi tund părul, zise Liz, atingându-si părul moale, castaniu acum tuns modern, ceea ce o făcea să semene si mai mult cu Alice în ţara minunilor. Chiar si mamei îi place.

Clea surprinse o notă ciudată în glasul lui Liz când îi vorbi de mama ei si se întrebă ce anume o făcea pe Liz, o femeie atât de deschisă si de prietenoasă, să-si modifice tonul. N-o văzuse niciodată pe mama lui Matt, dar Liz îi arătase o fotografie a unei femei înalte, frumoase, foarte elegante, care nu părea de cincizeci si cinci de ani. I se păruse că este o femeie rece. Nu regăsea nimic din trăsăturile lui Liz la Alicia Highland.

- îţi stă foarte bine această coafură, zise Clea, gândindu-se că dacă ar avea răgazul necesar ar ajuta-o mult pe Liz să se schimbe. Poate asta l-ar face pe Chris să nu se mai uite după alte femei în viitor! îmi place si felul discret în care te-ai machiat.

Doar fardul de obraz nu mi se pare aplicat acolo unde trebuie; lăsă-mă te rog să-ţi arăt cum să-l aplici.

îsi petrecură astfel destul timp, în faţa oglinzii. Liz se lăsase mai greu convinsă că trebuia să se machieze puţin, dar odată cucerită de această idee, încercă entuziasmată tot ce-i oferi ea.

Puse multe întrebări.

- Aşa trebuie să arate, conchise Clea. Şi trebuie să-l amesteci, ca să pară natural.

Râzând şi discutând ca două adolescente, nici una din ele nu auzi uşa pe care Clea o lăsase descuiată, ştiind că Maggie trebuia să apară dintr-un moment în altul. Figura lui Matt, un Matt încruntat, apăru în cadrul uşii, spunând:

- Deci, aici dispăreai, Liz! Iar bietul Chris îşi imagina cele mai cumplite scenarii! Parcă trebuia să te întâlneşti cu el acum o oră!

- Aşa este! exclamă Liz sărind disperată şi scoţându-şi în viteză pelerina de machiaj. Nici n-am ştiut când a trecut timpul. Iartă-mă Clea, trebuie să plec.

- Dar n-am terminat încă! protestă Clea, îndoindu-se că soţul lui Liz era aşa de îngrijorat cum spunea Matt. Nu poţi aştepta să termin

- Nu, nu poate, i-o reteză Matt cu acea voce rece, cu mânie în ochi, o mânie pe care reuşea totuşi s-o

controleze de dragul lui Liz. Vrei să te duc eu acasă? adăugă el pe un ton mai blând de data asta.

- Nu, mulţumesc, am maşina mea afară. Liz îşi luase poşeta şi se îndrepta spre uşă. îmi pare rău că plec aşa, Clea, dar ştii cum este...

Clea ascultă paşii care coborau scara, neputând să nu se revolte că Liz îi era atât de devotată soţului ei. Ea nu se va lăsa într-atât controlată de un bărbat, chiar dacă acesta i-ar fi soţ.

Acest gând îi aminti de prezenţa lui Matt si se întoarse spre el aruncând flăcări din priviri.

- Chiar a trebuit să strici totul astfel? Liz se simţea atât de bine.

- Poate, zise Matt. Dar Chris era îngrijorat.

- îngrijorat! pufni Clea dispreţuitor. Ei bine poate că era, admise ea, dar nu rezistă să nu adauge: dar asta poate i-ar face bine si nu s-ar mai uita după alte femei.

- Alte femei? Chris? Matt o privea consternat. Ce naiba tot spui acolo? Chris îi este foarte devotat lui Liz, toată lumea stie asta. Este foarte îngrijorat de felul în care se poartă ea în ultimul timp si cred că tu porţi vina pentru asta, tu cu obsesia ta pentru machiaj si felul în care arăţi.

- Nu este obsesie! ripostă Clea indignată. îmi place să arăt foarte bine si o ajutam pe Liz să devină

la fel. Voia ajutorul meu. Ea...

- Ea ţi-a cerut ajutorul? întrebă Matt. Chiar ţi-a cerut ajutorul? Sau tu ai insistat să i-l dai? Sora mea n-a abuzat de toate aceste nimicuri si fleacuri femeiesti până nu te-a întâlnit.

Acum Matt era chiar furios, iar vorbele lui o loveau ca o cravasă. Ce provocase acesată reacţie din partea lui? Ce mare problemă era o coafură nouă, un machiaj? Matt se comporta de parcă ea ar fi comis vreo crimă, iar ea nici măcar nu stia de ce este acuzată.

- Acum pierde vremea doar cu coafurile si cu machiajul! continuă Matt revoltat. S-a schimbat complet.

Chris nici nu ştie ce să mai facă!

- Foarte bine! exclamă Clea. Poate de acum nu va mai considera că merită tot ce-i oferă ea!

Matt o privi confuz.

- De unde naiba ai asemenea idei? îl cunosc de mulţi ani pe Chris, nu s-a uitat la altă femeie de când s-a căsătorit cu sora mea!

- O, nu? Atunci cum îmi poţi explica acel gest? Nu sunt nici oarbă, nici proastă, ştie toată lumea...

- Care gest? o întrerupse Matt. Apoi văzând că ea ezită, explodă: vorbeşte odată, femeie, nu poţi face acuzaţii ca astea fără o dovadă! Făcu un pas spre ea,

iar ea se dădu în spate temându-se de furia din ochii lui. Care gest? repetă el.

- în seara când a avut loc prezentarea de modă... începu Clea, dorindu-şi să-şi fi putut controla glasul mai bine. în bar el a...

Nu mai putu să continue, ci repetă gestul pe care-l făcuse Chris. La asta m-am referit!

Spre totala ei consternare, Matt începu să râdă. Reacţia lui era atât de diferită de ceea ce aşteptase, încât nu putu decât să-l privească uimită până când el redeveni serios.

- întotdeauna judeci după aparenţe? o întrebă pe un ton foarte dur. Chris nu se referea la altă femeie, ci chiar la soţia sa.

Clea nu îndrăzni să-i spună că nu-l crede. Matt îşi trecu impacientat o mână prin păr.

-Chris tocmai îmi spunea că Liz este însărcinată. Liz a avut întotdeauna un trup mai băieţesc, dar de când... de când a rămas însărcinată s-a mai împlinit. Asta descria Chris.

Clea ştia că pe chip i se citea că este confuză. N-avea motive să nu creadă ce-i spunea Matt, iar mânia lui era o dovadă în plus şi se simţi foarte prost pentru că ajunsese la o concluzie greşită.

Dar, într-un fel, Matt trebuia învinuit pentru asta. Fiind aşa cum era, i se păruse firesc ca şi prietenii lui

să fie la fel, dar nu rosti cu glas tare ce gândea.

Ce fel de om era acest Matt Highland? Avusese impresia că-l cunoaşte de acum, dar în ultimele săptămâni începu să aibă îndoieli. După acea declaraţie care o pusese pe gânduri el nu mai făcuse nimic exagerat de a o seduce, cum se aşteptase ea, pentru ca astfel s-o determine să-şi pună planul în funcţiune. Fusese atent, curtenitor o sărutase ca un îndrăgostit, o mângâiase tot ca un îndrăgostit, fără gesturi care să-i dea de gândit, n-o forţase niciodată să meargă mai departe decât ar fi vrut. Dar toate astea nu se potriveau deloc cu acea declaraţie a lui că obţine tot ce vrea, dacă vrea cu adevărat. Astfel, Clea ajunse să se întrebe: oare Matt o dorea cu adevărat?

încet, ridică privirea spre chipul acela dur din faţa ei. Nu era nici urmă de dragoste în ochii lui, nici de dorinţă. Ştiind că Matt aşteaptă ca ea să vorbească se forţă s-o facă.

- M-am înşelat. îmi pare rău.

Scuzele ei îl înfuriară pe Matt care o privea la fel de dur, în timp ce ea rosise si obrajii îi ardeau de rusine.

- Bine că-ţi pare rău! Sper că nu i-ai spus nimic din toate aceste aiureli lui Liz? o întrebă pe un ton la fel de dur.

- Oh, nu! exclamă ea. N-am spus nimic!

Spre usurarea ei, văzu că trăsăturile lui Matt se mai îmblânzesc.

- Slavă Domnului! Ai fi rănit-o teribil. Dacă l-ai fi întrebat p^{e} ...

- O, nu, cum să fac asta? Matt, crede-mă!

El o cercetă din nou cu privirea, apoi brusc, ochii lui începură să ardă cu o intensitate care aproape că-i afecta pielea.

- Cine a fost acela, Clea?

- Despre cine vorbesti?

- Bărbatul- bănuiesc că fost un bărbat din trecutul tău- cel care ţi-a întors viaţa pe dos, care te-a convins că tot ce contează este felul în care arăţi?

- Nu stiu despre cine vorbesti!

El continua s-o privească de parcă s-ar fi îndoit de tot ce-i spusese ea, lucru care o înfurie si vru să riposteze la fel de dur:

- Iar trecutul meu nu este problema ta! Este viaţa mea si ţi-as fi recunoscătoare dacă nu te-ai amesteca în problemele mele!

Nu erau vorbele pe care ar fi vrut să i le spună. Tu ai fost acela! ar fi fost corect să-i răspundă. Tu ai fost cel care m-a rănit! Cuvintele îi ardeau limba si strânse cu putere din dinţi ca să nu le rostească.

-Acum am făcut să fie si a mea! declară Matt la

fel de dur, dar ea nici nu vru să-l mai asculte.

- N-ai dreptul! N-ai nici un drept asupra mea! Eu...

Vocea îi pieri usor sub flacăra ochilor lui. Exagerase, realiză
ea imediat. Fusese provocată de atitudinea lui dominatoare, probabil distrusese orice speranţă să-si mai poată pune planul de răzbunare în aplicare. Putea la fel de bine să-i spună cine este si să termine cu toată situaţia asta. De un singur lucru era sigură acum: că nu va mai fi invitată la Dales. începu să regrete imediat.

- Foarte bine, zise Matt. Nu-mi spune nimic dacă nu doresti, dar gândeste-te la întrebarea mea si poate vei învăţa ceva din greselile pe care le-ai făcut.. Şi poate săptămâna viitoare...

- Săptămâna viitoare? exclamă ea bucuroasă. Vrei să spui că încă mai vrei să merg cu tine la casa de vacanţă?

Privirea pe care i-o aruncă Matt pe sub gene era provocatoare, plină de semnificaţii pe care nu le putea defini, dar care îi produseră senzaţia de fluturi în stomac.

- O, da, zise el pe un ton care o făcu să se înfioare. Sigur că mai vreau să mă însoţesti. Ba chiar îmi doresc asta mai mult ca niciodată.

Clea era nepregătită pentru imensa bucurie pe

care i-o aduseră vorbele lui Matt. Se lăsă cuprinsă de acea bucurie imensă ca de căldura soarelui, care-i făcu pielea să strălucească, îi zâmbi din toată inima privindu-l în acei ochi cenuşii , care puteau arunca flăcări la furie.

- Extraordinar! exclamă ea. Abia aştept să plecăm!

Mai târziu, după ce Matt plecă, realiză că în vorbele ei nu mai fusese nici vorbă de răzbunare.

- Ce loc minunat! exclamă Clea încântată, când maşina lui Matt opri la poalele unui deal şi zări casa despre care-i vorbise el. Casa în care avea să-şi petreacă o săptămână întreagă! Era mai mică decât anticipase şi mai mult solidă decât drăguţă, cu pajişti verzi în jur. Piatra cenuşie din care era făcută constituia o surpriză pentru ochii atât de obişnuiţi cu cărămida şi sticla, dar nu-i luă mult să se obişnuiască şi astfel găsi relaxarea şi pacea pe care le dorea atât de mult. Era ca şi cum s-ar fi întors acasă.

Maşina opri pe aleea din faţa casei. Clea coborî imediat şi trase aer în piept. Fusese o călătorie destul de lungă de la Londra, şi destul de dificilă. încercase să întreţină o conversaţie cu Matt, dar acesta fusese tăcut şi morocănos răspunzându-i monosilabic la întrebări şi comentarii, astfel că în cele din urmă tăcuse şi ea, mulţumindu-se să admire peisajul pe

care-l traversau.

- Ce proaspăt este aerul aici! spuse ea pe un ton natural. Se simţea cuprinsă de pacea acelui loc, inima îi era mai uşoară. Se întoarse să-i zâmbească lui Matt. Spre uimirea ei şi el se simţea mai bine acum; nu mai era atât de crispat şi încercă chiar să-i zâmbească.

- Să vezi interiorul, zise el, iar Clea se simţi fericită urmându-l.

Era o casă frumoasă şi confortabilă cu două camere mai mici la parter, unde ea se simţi imediat ca acasă. în salon, văzu două fotolii adânci, un şemineu şi o bibliotecă mare.

- Aici era şi salonul şi bucătăria când am cumpărat casa, îi spuse Matt. Am extins-o, am construit o bucătărie nouă şi o baie la etaj. Constructorii au folosit acelaşi fel de piatră şi nici nu se observă.

- Casa este fermecătoare!

Clea avea aceleaşi sentimente ca atunci când vizitase casa lui Matt. După acel modernism căutat de la Argyle fusese mulţumită să constate că gusturile lui erau destul de tradiţionaliste. Clea nu se simţea niciodată bine într-un decor de sticlă şi oţel, ca prietenele ei.

- Pot să merg şi sus? îl întrebă.

Dormitorul în care o conduse Matt era decorat în

verde şi alb şi avea o garderobă încăpătoare, o toaletă, iar draperiile, covorul şi perdelele erau asortate. De la fereastră se vedea acea privelişte minunată de care se despărţise cu greu pentru a intra în casă.

Valea în toată splendoarea ei se întindea chiar de sub ferestre.

- Ce loc minunat! Acum înţeleg de ce îţi place atât de mult să vii aici! Este atâta liniste, atâta verdeaţă, atât de diferit de Londra!

întorcându-se, îl văzu pe Matt care o privea usor nedumerit. Tavanul din încăperea mică de la parter era foarte jos, iar el fiind foarte înalt, aproape îl atingea cu capul. Părea atât de mare si de puternic, încât dormitorul părea si el mic pe lângă statura lui Matt, iar Clea realiză cu strângere de inimă că reacţia ei fusese destul de neasteptată pentru el, care o cunoscuse doar ca pe o femeie sofisticată, preocupată de carieră.

Făcuse oare o greseală venind aici? Poate fiind la Yorkshire îsi va reaminti de Patty Donovan? Dar Matt se apropie de pat, puse valiza ei pe el, apoi acea valijoară în care ea îsi adusese cosmeticele.

- Te las să despachetezi, îi spuse el cu vocea lui profundă.

- Mulţumesc. As vrea să mă schimb înainte de

masă.

Matt o privi lung.

- Nu te astepta la cine stie ce. Menajera a pregătit ceva simplu, desi după cantitatea de bagaje pe care le-ai adus pare că vei locui la un hotel de cinci stele. Pentru numele lui Dumnezeu, Clea nu poţi fi tu însăţi niciodată?

- Să fiu eu însămi înseamnă să port exact ce-mi place, adaptat la locul în care mă aflu.

Spuse acestea pe un ton categoric, care nu suferea contrazicere. Dar în sinea ei recunoscu: era uimită că Matt avea o casă atât de confortabilă dar simplă. Nu crezuse nici un moment că un bărbat ca el avea chiar acel loc de retragere la ţară, asa cum îl descrisese si se asteptase să găsească ceva totusi sofisticat, pe măsura felului în care se prezenta la Londra: un om de afaceri de succes. Casa aceasta îi amintea prea mult de casa părinţilor ei.Vizitele ei la părinţi erau rare momente de relaxare, zile în care putea să fie ea însăsi, să scape de regimul strict de la Londra, să se îmbrace obisnuit, să stea fără machiaj. îsi aminti cum făcuse o plimbare prin pădurile din vecinătatea casei, îmbrăcată într-o pereche de blugi vechi, cu o cămasă bărbătească.

- Bine, te las să te schimbi. Vom cina pe la opt; îţi ajung două ore ca să arăţi foarte bine?

Clea strânse din pumni ca să nu-i răspundă, simţindu-i tonul sarcastic.

- îmi vor ajunge.

Avea o săptămână în faţă, îsi spuse când plecă Matt. Doar sapte zile si apoi într-un fel sau altul Matt va iesi definitiv din viaţa ei. îsi puse cu grijă hainele în dulap. îi va fi destul de greu să doarmă în această cameră stiind că el se afla aproape, în celălalt dormitor, de care o despărţea doar un hol mic.

Netezind poalele unei din rochii, realiză că si ideea dormitoarelor separate fusese o surpriză. îsi imaginase că Matt îi va propune să împartă o cameră si un pat. Desigur, l-ar fi dezamăgit şi de data asta, dar oricum în acest fel i-ar fi arătat că simte ceva, că o doreşte, astfel încât să aibă speranţa că-şi va putea atinge scopul de a-l respinge. Dar ceea ce simţea Matt, dacă simţea ceva, era ascuns sub acel chip atrăgător, atent, dar fără pasiune faţă de ea.

Oftând frustrată, Clea dădu rochia la o parte, apoi se ridică şi o puse pe umeraş în garderobă, dar fără atenţia pe care o acorda de obicei hainelor. Hotărâse ca în această săptămână să ia o pauză şi va începe chiar din acest moment. Se va îmbrăca modern, bine, va încerca să arate foarte bine. Pentru cină va îmbrăca o rochie delicată de mătase de culoarea piersicii, cu un decolteu îndrăzneţ, care-i punea

trupul în evidenţă. Despachetă în grabă restul lucrurilor, refuzând să recunoască faptul că lucrurile pe care le adusese aici erau total nepotrivite. Regretă că nu-şi luase o pereche de blugi şi nişte pantofi comozi cu care să meargă fără probleme. Dar nu venise aici ca să se relaxeze, ci ca să-l atragă tot mai mult pe Matt într-o capcană din care nu va mai putea să scape. De aceea avea nevoie de toate armele care o puteau ajuta să reuşească.

Cina s-a desfăşurat într-o atmosferă de tăcere apăsătoare. Matt redevenise acel taciturn din timpul călătoriei, nu făcea nici un fel de conversaţie era absorbit de propriile sale gânduri, iar tăcerea lui o deranja încât nici nu putea să mănânce. Era teribil de afectată că o ignora, că nu făcea comentarii asupra rochiei sau machiajului ei.

îi acorda aceeaşi atenţie ca unei piese de mobilier.

Dar lucrurile nu se îmbunătăţiră odată ce terminară de mâncat. Matt îşi luă ziarul şi se retrase în spatele acestuia, fără să scoată o vorbă până când ea plictisită şi furioasă îl anunţă că se duce la culcare. Numai atunci el ridică privirea de pe ziar şi o privi lung.

Ea se crispă în aşteptarea unei confruntări, dar Matt se rezumă la a privi la ceas.

- Te culci cam devreme, Cenuşăreaso, în seara asta. Mai este o oră până la miezul nopţii.

- Călătoria până aici a fost foarte lungă şi mă simt obosită.

Spuse acestea pe un ton obişnuit, iar el îi aminti cu ironie că
întotdeauna căutase s-o aducă acasă înainte de miezul nopţii.

- Noapte bună. Matt lăsă din nou privirea pe ziar.

- Somn uşor. Mâine mă voi duce la cel mai apropiat oraş să mai cumpăr de mâncare. Cred că voi pleca înainte să te trezeşti.

Tonul lui sarcastic, faptul că era convins că va lenevi până târziu, în timp ce el se va scula devreme ca să aducă mâncare o înfuriară. Ar fi trebuit să iasă imediat din încăpere, dar fără să ştie din ce motiv zăbovea încă, de parcă ar fi aşteptat ceva. Realiză în acel moment că tocmai asta era: aştepta un sărut din partea lui, dar Matt reluase lectura ziarului.

- Dacă vei continua să te porţi ca şi cum n-aş exista, nu înţeleg de ce m-ai mai adus aici.

El ridică în sfârşit privirea de pe ziar şi o privi rece.

- Nu înţelegi? murmură el. Sincer să fiu, nici eu.

Capitolul 8

-A, te-ai trezit, zise Matt asezând cutia cu cumpărături pe masa din bucătărie.

Clea nu dormise bine toată noaptea, răsucindu-se de pe o parte pe alta, lucru care n-avea nici o legătură cu faptul că dormise într-un pat care nu era al ei, sau că toată casa era cufundată într-o liniste perfectă, de care se dezobisnuise. Indiferenţa lui Matt o înfuriase, iar faptul că nici măcar n-o sărutase înainte de culcare îi stârnise un sentiment de frustrare care n-o lăsase să doarmă. Nu o deranja doar lipsa lui de interes care-i amenințe planurile de răzbunare, era ceva mai profund care-i afecta întreaga fiinţă o destabiliza, făcând-o să se simtă cumplit, ca o femeie nedorită. Asta după ce făcuse toate eforturile să arate perfect, îmbrăcând o rochie galbenă ca soarele, care-i punea în evidenţă părul si culoarea pielii.

Dar, încă o dată, Matt abia o privi când îi spuse:

- Este o zi minunată. Cred că astăzi o să muncesc în grădină, n-am mai fost de ceva vreme pe aici. Vrei să-ţi scot un sezlong afară?

Cu un efort, Clea îsi muscă buzele ca să nu protesteze. Copilă fiind, îl ajutase de multe ori pe Ned în grădină si se bucurase de acele ore de muncă plăcută, se simţise aproape de natură si învăţase

foarte multe lucruri despre grădinărit. Fusese mândră apoi de legumele si de fructele care crescuseră si i-ar fi plăcut ca Matt să-i ceară ajutorul în această dimineaţă când avea nevoie de o activitate ca asta pentru a se detensiona. Dar din tonul lui înţelese că n-avea nevoie de ajutorul ei si mândria o opri să-i arate că-i pasă.

- Nu, mulţumesc, îi spuse ea înţepată. Nu suport soarele. Am văzut prea multe tenuri bronzate care arată ca pielea îmbătrânită prematur, asa că...

Se opri socată, simţindu-se prinsă de bărbie si întoarsă cu faţa la soare.

Matt o privea atât de intens încât resimţea asta ca pe o lovitură fizică si reacţionă clipind repede. Ar fi vrut ca Matt să fie constient de existenţa ei, dar nu în acest fel.

- La naiba, Clea, stii cum arăţi cu toate astea pe faţă? Tonul lui era nou, exprima mânie dar si altceva ce ea abia putea să interpreteze. N-are rost să te străduiesti atât să arăţi perfect, aici nu are cine să te vadă.

Mă vezi tu, gândi ea.

- De câte ori trebuie să-ţi spun că mă machiez doar pentru mine, pentru că aşa vreau?

Adevăratul motiv pe care nu putea să i-l spună şi pe care Matt nici măcar nu-l bănuia, o făcu să-i

înfrunte privirea cu foarte mare greutate; lăsă ochii în jos văzându-şi picioarele încălţate ca de obicei în sandale elegante de piele, care contrastau cu pantofii sport ai lui Matt, la fel cu cei purtaţi în ziua picnicului.

Fără să vrea, nu rezistă să nu-şi ridice privirea spre picioarele lui, spre pieptul lui musculos, spre umerii largi; Matt era îmbrăcat cu un tricou alb care-i punea bronzul în evidenţă, părul îi era cam răvăşit de vântul care adia. Matt adusese de afară mirosul de aer curat, de soare, care combinat cu mirosul de after shave avu un efect devastator, irezistibil asupra ei. Abia mai putea să respire. I se părea ironia sorţii ca ca acum când îl dorea din toată inima să observe că nu mai prezenta nici un interes pentru el.

- Cine eşti tu, Clea? o întrebă el deodată, iar întrebarea şi tonul lui o făcură să se înfioare.

Deschise ochii mari, care acum păreau imenşi pe chipul ei palid încât arăta ca un animal prins în capcană, faţă în faţă cu un prădător. Cine eşti cu adevărat sub masca asta imposibilă, fără de care nu vrei să fii văzută? Cine este persoana ascunsă sub acestă faţadă?

- Nu ştiu despre ce vorbeşti! Clea era uimită că încă n-o recunoscuse pe Patty Donovan. Matt, este ridicol ce spui! Am crezut că orice bărbat ar fi mulţumit să constate că o femeie face eforturi să

arate bine pentru el.

- Asta contrazice ceea ce ai spus cu câteva minute în urmă! ripostă Matt. Am crezut că faci efortul...Matt accentuă în mod ridicol propriile ei cuvinte...ca să pari grozavă pentru tine însăţi. Iar eu nu sunt un bărbat oarecare.

Asta era adevărat, se gândi ea. în cele câteva săptămâni de când începuse să iasă cu el înţelesese asta. începând cu acea preferinţă pentru rochia albastră de la prezentare care era foarte decentă, în detrimentul celei rosii, în faţa căreia n-ar fi rezistat nici un bărbat, el o uimise permanent, ba chiar o destabilizase; ajunsese să-i placă din ce în ce mai mult Matt Highland. Făcu un efort ca să uite aceste gânduri si să-i distragă lui Matt atenţia de la felul în care arăta, se îndreptă spre masă si începu să scotocească prin cutia cu cumpărături.

- Este atâta mâncare aici că ai putea hrăni o armată. O s-o pun eu pe rafturi dacă doresti.

Privirea pe care i-o aruncă Matt o făcu să înţeleagă clar că nu reusise să-i distragă atenţia. După o secundă, care ei i se păru interminabilă, el ridică din umeri si apoi încuviinţă.

- Mai sunt câteva pungi în masină. Mă duc să le aduc.

Acum, tonul lui era unul perfect controlat, egal, ca

si cum
nimic din ce ar fi spus, n-ar fi făcut-o să se înfioare sau să se revolte. Clea avu senzaţia că în acele momente de tăcere el luase o hotărâre care o afecta într-o oarecare măsură, dar nu realiza despre ce putea fi vorba.

Cutia cu legume era pe jumătate goală când se întoarse el, pentru că lucrase rapid şi eficient să le pună pe rafturi, în dulap, în frigider. Spre încântarea ei, descoperise foarte multe feluri de brânză, era evident că Matt ştia că-i plac, mai ales Brie şi Camembert.

- Asta este tot, spuse el aducând încă o pungă mare cu fructe proaspete şi legume, apoi aruncând cheiele maşinii pe masă. Dar, după ce-i mai aruncă o privire Cleei, le luă şi le vârî în buzunar.

Gestul lui i se păru ciudat; păruse deliberat şi nu o decizie luată sub impulsul momentului. Pe chipul lui nu putea citi nimic, nu-i oferea nici un indiciu despre ce gândea, fără a mai fi marcat de încordarea de acum câteva minute, aşa că îşi alungă teama ca nefiind fondată şi continuă să scoată cumpărăturile.

După câtva timp Clea se cuibărise pe o canapea confortabilă cu o carte în faţă; nu prea avea timp să se relaxeze astfel, să se piardă într-o lume imaginară când era la Londra, iar romanul pe care-l alesese o

absorbise din primul moment, aşa că nici nu observă când intră Matt.

-Aş vrea să-ţi pun o întrebare.

- Te rog, zise Clea, punând un semn de carte. îl privi curioasă, apoi confuză, nevenindu-i să-şi creadă ochilor.

Matt lucrase toată ziua în grădină. Curăţase zonele în care crescuseră buruieni, tăiase crengile uscate şi le adunase ca să le dea foc. Hainele îi miroseau a fum, iar mâinile îi erau cam murdare, dar nu mâinile lui o uimiră, ci valiza ei gri de piele, pe care o ţinea în mână.

- Ce-ţi trebuie de aici cu adevărat? veni întrebarea lui.

- Poftim? întrebă Clea, clipind des. Matt avea o figură foarte hotărâtă, iar ochii lui o priveau fără pic de căldură. Nu înţeleg.

- Este foarte simplu. Tonul lui o înfurie. Era rece, aproape impersonal, la fel de greu de desluşit ca şi trăsăturile lui. Aş vrea să ştiu care din aceste...fleacuri îţi este cu adevărat indispensabil.

Mintea ei părea să lucreze cu încetinitorul. întrebarea lui Matt părea lipsită de sens. I-ar fi putut răspunde foarte uşor, prin răspunsul pe care-l oferise la întrebarea cu care câştigase acel concurs : ce ar vrea să aibă cu ea dacă ar rămâne izolată pe o

insulă? Dar nu putea face nici o legătură logică între cele două situaţii.

- Poftim? repetă ea, simţind cum stomacul începe să-i facă probleme, văzând cum chipul lui Matt devine şi mai încruntat.

- Haide, Clea, sigur că poţi răspunde la întrebare! Uite... spre oroarea ei, deschise valijoara şi o goli pe covoraşul din faţa şemineului. Din ea căzură sticluţe, perii, rujuri, farduri.

- Ce faci! exclamă ea furioasă. Fardurile ei erau unele foarte scumpe. De când intrase în lumea modelingului nu cumpărase decât ce era mai bun.

Dacă mi-ai spart ceva! exclamă ea lăsând deoparte cartea, alergând să le adune.

Dar Matt o prinse de mână împiedicând-o să-si adune fardurile valoroase risipite pe covor. Ba chiar mai mult, o împinse cam neceremonios pe canapea, iar ea se gândi că era înţelept să nu-l provoace acum în vreun fel. Rămase pe loc, dar ochii îi ardeau de furie. Matt adună la un loc cutiile risipite cu vârful adisasului murdar de pământ.

- Care este cu adevărat important? o întrebă de data asta pe un ton controlat, care o speria mai mult decât dacă ar fi ţipat la ea.

-Hidratantul, reusi să îngaime făcând o miscare ca să-l recupereze, apoi renunţând văzând că ochii lui

Matt aruncau flăcări. Cea de acolo. Arătă cu degetul.

Fără o vorbă, el ridică tubul verde deschis indicat de ea, iar Clea întinse mâinile care-i tremurau. Cu efort, rezistă impusului de a-l strânge la piept, nestiind ce va face el în continuare. Urmară momente destul de lungi în care el răscoli de la distanţă grămada de farduri, de parcă ar fi fost o grămadă de reziduuri, care emanau un miros insuportabil. Mai alese vreo două flacoane, observă ea pe care le puse lângă ea pe canapea, apoi luă restul în braţe si se ridică.

- Ce faci cu ele, Matt? explodă ea, văzându-se ignorată. Sunt ale mele! Vreau să stiu ce ai de gând să faci cu ele!

Auzi usa trântindu-se si văzu pe fereastră că Matt se îndrepta spre grădină si se grăbi după el. Clea alerga când ajunse pe cărarea care ducea de la usa bucătăriei. Ceea ce văzu o făcu să se oprească.

La capătul grădinii încă mai ardea focul, un foc vesel care ar fi încântat-o în alte condiţii. Dar acum, când îl văzu pe Mat aruncându-i fardurile unul câte unul, iar flăcările care dansau vesel cuprindeau preţioasele ei farduri, începu să strige disperată:

- Matt! Nu! Clea descoperi că nu se putea mişca, dar întinse braţele disperată văzând că el se pregătea să arunce în foc altă tranşă de farduri.

Opreşte-te! Matt!

Reuşi să ajungă la el şi să-l prindă de braţ, încercând disperată să-l tragă înapoi, dar el se eliberă fără prea mare efort şi aruncă în foc tot ce mai avea.

- O, nu!

Cu mâinile întinse în speranţa că va mai putea recupera ceva făcu un pas înainte fără a ţine seama că se putea arde, dar Matt o prinse de mână cu brutalitate.

- Dă-mi drumul!

Clea se luptă cu disperare să scape din mâinile lui.

- Clea, nu te prosti şi în acest ultim moment! Orice efort este lipsit de sens! Te poţi arde!

Clea începu să-l lovească violent în picioare, simţindu-se răzbunată când el gemu de durere, deşi nu slăbea strânsoarea. Focul transformase totul în scrum. Clea nu putea decât să urmărească flăcările mistuindu-i colecţia de farduri de cea mai bună calitate. Simţi că o parte din ea se dusese o dată cu fumul.

Cu o putere pe care nu credea s-o aibă se eliberă din braţele lui, se întoarse cu faţa spre el observându-i acea expresie de mulţumire. Se simţi cuprinsă de furie, de ură, ochii ei aruncau flăcări si

fără a mai sta pe gânduri începu să-l lovească cu pumnii. După un minut, Matt o prinse de încheieturile mâinilor si le ţinu strâns, făcându-i imposibilă orice miscare.

- Calmează-te, Clea, nu fi isterică.

Clea dădu capul pe spate si-l sfidă.

- Te urăsc! strigă ea. Te urăsc!

Ochii lui Matt îi întâlniră pe ai ei, care aruncau flăcări. Clea văzu din nou acea privire rece, calculată, care avu efectul unui dus rece si rămase tremurând, ţinută de el. Câteva minute nu-si auzi decât propria respiraţie întretăiată în linistea grădinii, apoi îsi ridică încet capul si îi vorbi pe un ton la fel de rece si de tăios:

- Poţi să-mi dai drumul acum, nu te voi răni. Nu vreau să te ating.

Pe figura lui trecu un zâmbet abia schiţat, dar îi eliberă mâinile si se dădu un pas înapoi, continuând s-o urmărească atent.

Imediat ce se simţi liberă, se întoarse si porni spre casă. Ştia că o urmează, dar nu întoarse capul; intră în casă, urcă în camera ei, de unde scoase valiza si o aruncă pe pat. Apoi îsi adună hainele de pe umerase, aruncându-le pe valiza deschisă.

- Ce faci? auzi acea voce arogantă si dispreţuitoare.

- Ce-as putea face? exclamă ea fără a-l privi.

îmi strâng lucrurile şi plec imediat ce am terminat.

- Şi cum crezi că vei reuşi asta? întrebă el pe acelaşi ton ironic.

- O să iau o maşină până în satul cel mai apropiat. Ai putea... se opri brusc pentru că el scutură din cap. îşi aminti că luase cheile maşinii, care acum se aflau în buzunarul lui.

Aşadar pusese totul la cale cu sânge- rece! Prevăzuse acţiunile ei şi le devansase!

- Satul este la peste şapte kilometri distanţă. Te asigur că valiza asta este destul de grea, mai ales că ai umplut-o la refuz. Nu vei ajunge niciodată acolo.

Strângând din dinţi, Clea încercă să-l ignore. Era bulversată. Oare putea să meargă şapte kilometri cu valiza? Regretă că adusese atâtea perechi de sandale numai cu tocuri înalte cu care desigur nu putea ajunge departe. Poate dacă lăsa valiza aici reuşea să oprească vreun autobuz sau un taxi. Chiar dacă trebuia să aştepte ore întregi...

- Altă problemă. Ce cei face când ajungi în sat?

- O să mă descurc. Am bani de- ajuns.

El ridică din sprâncene, iar Clea înţelese că mai avea un as în mânecă. Probabil era ceva şi mai rău.

- Ai avut bani de-ajuns, o corectă el. Cu un gest, îi

arătă unde se aflau banii ei.

Clea se simţi cuprinsă de furie, dar şi de ură. încercă să ajungă acolo unde îi pusese poşeta cu banii şi cecurile de călătorie, dar îi era imposibil.

- Ticălosule! Dă-mi poseta!

El scutură din cap.

- N-ai nici o sansă, Clea. Voi duce poseta ta în masină, iar cheile, după cum stii, sunt la mine. Asadar, draga mea Cenusăreasă, nu pleci nicăieri.

Pe obrajii Cleei apărură lacrimi de frustrare când văzu că se îndreaptă spre scară, apoi spre masină, ducându-si amenințarea la îndeplinire. Cu amărăciune, trebui să accepte că era prizoniera lui. Chiar dacă reusea să ajungă în sat fără bani, nu putea merge mai departe. Nu stia de ce era Matt atât de hotărât s-o țină aici, sau ce avea de gând cu ea; stia doar că deocamdată câstigase.

- îl urăsc! strigă cât putu de tare lovind cu pumnii în pernă. îl urăsc!

- Clea? Esti trează?

Auzindu-i vocea, Clea gemu frustrată, trăgând în jurul ei pilota si pernele, desi usa era bine încuiată.

- Pleacă!

- Haide, Clea, nu te prosti! Trebuie să iesi de acolo!Nu te poţi ascunde la nesfârsit.

Ti-am adus niste cafea, adăugă el.

Chiar dacă era foarte tentată de o cească de cafea hotărî să nu cedeze. Nu mâncase nimic din ziua precedentă, fiindu-i imposibil să înghită ceva din cauza tensiunii nervoase. Refuzase tot ce-i oferise el. Coborâse la cină ca să nu considere că se ascunde, păstrase o expresie rece, distantă, până când veni timpul de culcare.

- Foarte bine, dacă vrei să stai bosumflată n- ai decât, îl auzi pe Matt. îţi las cafeaua în faţa usii, dar ar fi mai bine s-o iei imediat, ca să nu se răcească. Voi fi în grădină, dacă ai nevoie de mine.

Dacă voi avea nevoie de el! Clea strânse din dinţi. Ar fi vrut să ignore cafeaua, dar gândul la acea licoare minunată era prea tentant asa că se strecură imediat din pat. Luă cana cu cafea si se duse imediat la oglindă să se privească. Era palidă, avea cearcăne.

Nu putea da ochii cu Matt arătând astfel. "Ştii cum arăţi cu toate astea pe faţă?" îsi aminti cuvintele lui.

Cu o seară în urmă, când se demachiase, nu se gândise cum va rezolva problema machiajului dimineaţa, pentru că fusese prea obosită si furioasă. Când se demachiase, ceea ce era o acţiune de rutină pentru ea, una pe care o efectua zilnic fără a o mai constientiza, căpătase o semnificaţie cu totul nouă seara trecută. Dureros de constientă că demachiantul

si tonifiantul erau tot ce mai avea, gândindu-se că a doua zi dimineaţa trebuia să se prezinte în faţa lui asa cum era, se simţi cumplit de expusă si vulnerabilă de parcă anii în care încercase să se cizeleze, să devină sofisticată fuseseră în van, şi rămăsese aceeaşi Patty "total neatrăgătoare."

Clea, n-ai mai arătat aşa de bine de mult! îşi aminti vorbele lui Maggie. Se încruntă şi se privi în oglindă. Oare mai arăta ca Patty? Trecuse de mult de acel machiaj stângaci pe care i-l aplicase prietena ei Steff atunci, iar faptul că slăbise îi modificase trăsăturile, ceea ce făcuse ca pometii să-i fie mai bine definiţi. Dar fără fard de obraz, rimel, fard de ochi, arăta oarecum nedefinită, lipsită de expresie. Poate că, într-un fel, Matt avea dreptate. De mult nu se mai privise decât aşa cum un artist îşi priveşte pânza, ştiind că mici intervenţii o puteau face să arate mai bine.

Matt. Va trebui să dea ochii cu el într-un târziu şi bănuia că acum o lăsase în pace, dar că se va întoarce cu aceeaşi problemă, şi se îndoia ca va mai avea răbdare cu el. Va trebui să rişte; dacă Matt o va recunoaşte în ea pe fosta Patty, acum nu-i mai păsa.

Matt se mai afla încă în grădină când Clea se aventură afară din cameră, dar abia ajunse la bucătărie când îl şi zări venind spre casă. Imediat

simţi că încep să-i tremure mâinile şi parcă ar fi vrut să fugă din acel loc. Matt se opri şi el uimit când o văzu, dar se întoarse cu spatele la el.

- Clea, i se adresă Matt cu un ton neaşteptat de blând. Clea, te rog să mă priveşti.

Ea continuă să-şi ţină capul întors, dar o mână hotărâtă o apucă de bărbie şi-i întoarse capul spre el. După ce se priviră scurt, Clea închise ochii, simţind că nu mai are aer, că nu poate respira. Nu putea să-l înfrunte, de teamă că ar putea s-o recunoască. Dar mai era si altceva. Scurta privire pe care i-o aruncase lui Matt o făcuse din nou constientă de felul în care arăta. Soarele îl bronzase, mirosea a aer curat, combinat cu mirosul de after shave. Se simţi dintr-o dată foarte vulnerabilă în faţa lui.

-O, Clea!

Tonul lui o socă, făcând-o să deschidă ochii mari si ce văzu pe chipul lui o lăsă fără replică. Ochii lui erau foarte închisi la culoare, aproape negri, doar o dungă cenusie marca marginile irisului. Ochii lui o făcură să uite orice altceva. Bucătăria, cântecul păsărilor din grădină, căldura soarelui, toate dispărură când Matt se apropie tot mai mult de ea.

Sărutul lui a fost cald, abia conturat, fapt care a făcut-o să simtă că era bine să riposteze, să-i spună să-si ia mâinile de pe ea, nu avea nevoie de

mângâierile lui. Dar descoperi că era incapabilă de gesturi. Iar mâinile lui nu mai erau pe ea, realiză abia târziu.

Matt o mai sărutase de multe ori dar acest sărut era diferit de toate celelalte, ca si cum ar fi sărutat-o abia acum cu adevărat.

Nu avea nimic din pasiunea arzătoare, dar avea ceva nou, emoţional, care o făcu să realizeze că toate celelalte fuseseră săruturi impersonale, de parcă ar fi păstrat distanţa faţă de ea, până acum.

Ea îşi spusese după primul sărut care urmase cinei cu Liz şi Chris că fusese de fapt efectul vinului, sau o reacţie necaracteristică ei. Se simţea acum ca o pădure uscată de căldura soarelui având nevoie doar de o scânteie pentru a se aprinde.

Când Matt încetă acel sărut avea pulsul instabil; cu toate acestea, nu ezită să ridice mâna de parcă ar fi vrut să se ascundă de el.

- Nu, Clea.

El îi luă mâna cu un gest uşor, calm, îndepărtând-o de chipul ei îmbujorat.

- N-am intenţionat asta, îi spuse el. Dar eşti atât de frumoasă...

Asta era mai mult decât putea suporta Clea.

Matt îi ridică uşor bărbia cu o mână, întorcând-o cu faţa spre el. Ea nu ştiu cum să-şi ascundă privirea.

Cu cana de cafea în mână se duse repede spre oglindă, se privi dezgustată când îşi văzu obrajii palizi. Nu putea sta în faţa lui Matt arătând astfel.

- Mă duc să fac cafea, se scuză ea.Vrei?

Fu recunoscătoare pentru momentele necesare acestei activităţi. Avea nevoie de timp ca să se adune. Ceva se întâmplase; ceva ce nu înţelegea. Era ca şi cum lumea ei s-ar fi întors pe dos şi orice ar fi făcut nu mai putea retrăi ura aceea pe care o simţise cu o zi înainte faţă de Matt, iar fără ea n-avea habar cum să procedeze.

în cele din urmă, Matt făcu lucrurile mai usoare pentru ea. Odată cafeaua făcută, o antrenă într-o conversaţie usoară la care nu avu probleme să-i răspundă, iar tensiunea si încordarea ei dispărură pe măsură ce asculta ce-i spunea el despre cum muncise în grădină si ce reusite înregistrase.

Această conversaţie stabili tonul acelei zile. Matt era foarte curtenitor cu ea, îi oferea o companie plăcută, plină de prietenie, după tensiunea din ziua precedentă.

Nu mai făcu vreo încercare de a o convinge să facă ceva, o lăsă în pace, concentrându-se asupra muncii sale din grădină, iar pe ea o lăsă liberă să facă ce voia. Clea se bucură din plin de această zi. Aceste ore de liniste contrastau din plin cu viaţa ei foarte

tumultuoasă, de prezentări frecvente, înaintea cărora trecea de la machiaj la coafor apoi la fotograf, unde fiecare gest, fiecare miscare, fiecare expresie facială îi erau dictate de solicitările celui cu aparatul de fotografiat. Pe măsură ce orele treceau, ea deveni constientă că viaţa ei era prea tensionată, ca nu mai avea timp pentru lucruri mici, personale si realiză că numai în ultimul timp se miscase ca o marionetă în mâinile celui care ţinea sforile.

Abia acum înţelegea de ce venea Matt la această casă de ţară, atât de departe de Londra, lăsându-si în urmă afacerile. Simţi brusc nevoia să-l vadă pe Matt, si înainte de a-si explica această nevoie se trezi în grădină.

Matt lucra în livadă unde, între doi meri încărcaţi de fructe, iarba crescuse prea mult, dar si buruienile... îsi scosese tricoul din cauza căldurii şi Clea urmări în tăcere cum îi străluceau muşchii în soare. Părul îi era răvăşit, trupul acoperit de transpiraţie şi arăta cu totul diferit de acel om de afaceri plin de sine, aşa cum îl văzuse ea întotdeauna.

"Fii tu însăţi" îi spusese el, iar ea declarase supărată că tocmai asta făcea, dar oare nu mai exista o altă ea care fusese asimilată fără drept de apel sub numele Cleei Mallory un model de succes?

Clea admise că în alte împrejurări nu s-ar afla aici urmărindu-l pe Matt, distanţa care-i separa părând o prăpastie de netrecut, ci l-ar ajuta aşa cum odinioară îl ajutase pe Ned. Simţi o strângere de inimă realizând cât de mult i-ar fi plăcut să facă asta. Dar ea îşi asumase un alt rol şi acum trebuia să continue. Dacă ar fi renunţat ar fi riscat să fie comparată cu Patty, ar fi riscat ca Matt să-şi dea seama că a fost ţinta unui complot.

Fii tu însăţi. Cu un oftat, Clea reflectă că Matt nu se gândise probabil niciodată să-şi asume altă identitate. Chiar şi acum, îmbrăcat cu blugii uzaţi, dar în care arăta la fel de bine, voia să-i transmită că nu avea nevoie de haine foarte scumpe sau de orice alte artificii pe care le folosesc bărbaţii spre a arăta bine. Clea oftă din nou.

Matt observă că oftase amar şi se întoarse repede. Când o văzu pe alee, îşi trecu o mână plină de pământ peste frunte, îndepărtându-şi o buclă rebelă şi fără o vorbă o privi zâmbindu-i.

Clea simţi că nu mai poate respira.

Inima păru că i se opreste apoi începu să bată de două ori mai repede. Era o nebunie, dar i se păru că nu-l văzuse niciodată pe Matt zâmbindu-i ca acum. Zâmbetul lui era deschis, cald, prietenos si pentru un moment păru că eclipsează si soarele.

- Am.. am venit să te întreb dacă vrei să bei ceva, rosi ea, jenată că o privi atât de intens. Primul lucru care-i vei în minte fu să-i ofere o explicaţie. Este foarte cald, cred că-ţi este sete.

- îmi este, confirmă Matt venind spre ea cu chipul luminat de acelasi zâmbet, chiar mă gândeam la sucul de portocale din frigider.

Ea se întoarse repede spre casă si veni cu cana, dar după asta descoperi că n-avea chef să plece să-l lase pe Matt să continue munca. El bău sucul, apoi puse paharul deoparte. O picătură i se scursese pe bărbie si Clea simţi nevoia să ridice mâna s-o steargă, înainte de a realiza ce face. Apoi rusinată lăsă mâna jos.

- Ce vei face aici? îl întrebă arătând spre locul unde lucra Matt. Ar fi grozav să existe aici o grădină de legume.

- Da, ar fi dar mă tem că nu pot face astfel de planuri. Vin destul de rar aici.

- Păcat. Ned întotdeauna...

Clea se opri brusc, socată că începuse să treacă la confesiuni. Continua să evite să se uite în ochii lui. O să iau cana s-o spăl, zise ea tot cu ochii plecaţi. Luă imediat cana si aproape zbură spre casă. Numai când ajunse în bucătărie realiză că privirea lui Matt o mai văzuse înainte chiar în seara paradei de modă înainte

s-o prindă în braţe, când pasiunea şi dorinţa îi adusesră flăcări în ochii cenuşii.

Dar de ce o privea din nou cu acceaşi intensitate? De ce acum după săptămâni în care nu dăduse semne că o place? Se înfioră realizând că acum se afla singură aici cu el, singură, fără apărare. Se temuse până în acest moment că ar putea fi descoperită, dar acum se temea din cu totul alte motive.

- Ned a fost cel care te-a rănit, Clea?

întrebarea lui veni abrupt, fără altă introducere, în timpul discuţiei pe care o purtau la masă şi pentru o secundă Clea nu fu prea convinsă că auzise bine. Ned o rănise? Ned i-ar fi dat toată lumea, dacă i-ar fi cerut-o!Scutură din cap.

- Nu. N-a fost Ned.

Prea târziu observă că răspunsul ei deschisese calea spre o altă întrebare.

- Atunci, cine a fost?Ce ţi-a făcut, Clea?

Prinsă în capcana întinsă chiar de ea, nu ştiu cum să-i răspundă. Dacă ar fi avut curaj ar fi profitat de situaţie şi i-ar fi spus tot adevărul. Schema ei prostească de răzbunare era acum compromisă şi dacă Matt ar fi ştiut cine este ea şi de ce se afla aici i-ar fi înapoiat imediat poseta si ar fi lăsat-o să plece. Dar Clea îsi recăpătă controlul de sine si începu să

vorbească:

- Se numeste Simon Blake. încercă să dea o notă tristă glasului ei. Era cu zece ani mai mare decât mine, stilat si experimentat. Am crezut că-i pasă de mine cu adevărat, dar de fapt, era atras doar pentru că eram un nume nou, o stea în lumea modelingului. Voia să fie văzut cu mine, voia o relaţie fizică, dar eu nu eram pregătită pentru asta, asa că m-a părăsit. Dureros de constientă de durerea pe care si-o pusese în glas schiţă un zâmbet cam neconvingător. Este o poveste lungă si trecută. Li s-a întâmplat multora înaintea mea si se va mai întâmpla si altora după mine.

- Dar poate ei se vor descurca mai bine.

Tonul pe care Matt rosti aceste cuvinte o făcu să se crispeze. Vorbele lui fuseseră rostite pe un ton calm, de înţelegere de compasiune, dar când ridică privirea ceea ce văzu în ochii lui o puse pe gânduri. Era mânie?

Mânie, da, mânie! Matt era furios pe felul în care o tratase Simon!

Capul Cleei începu să se învârtă când încercă să primească această nouă provocare, dar abilitatea ei de a judeca limpede se clătină, revizui încă odată ce spusese, dar realiză că acea poveste simplă fusese un adevăr. Simon renunţase la relaţia lor pentru că

nu voise să se culce cu el. Dar ce voise să spună Matt cu vorbele" poate alţii vor face faţă mai bine ca tine?"

- Clea... Matt se aplecă spre ea .

- A trecut mult timp de atunci... începu să vorbească de parcă s-ar fi temut de ceea ce i-ar putea spune Matt. A trecut mult timp şi este mai bine să uităm.

O atinse uşor pe braţ şi ea observă contrastul dintre mâinile lui arse de soare şi pielea ei exagerat de albă. El era aproape prea aproape, iar ochii lui o cercetau prea intens.

- Nu merită să suferi pentru bărbaţi ca acel Blake, Clea, îi spuse el abia şoptit şi această notă nouă din glasul lui o şocă mai mult decât aroganţa, si sarcasmul de până acum. Dar acum nu putea să facă faţă la mila lui, nu putea.

Când mâna lui Matt înaintă spre braţul ei ea se retrase, de parcă ar fi simţit o arsură şi spuse ceva pentru a umple tăcerea care devenise dintr-o dată foarte apăsătoare:

- Aş vrea să ascult puţină muzică.

Inima îi tresări observând că el se încruntă, dar după o clipă era la fel de senin, vocea lui era calmă de parcă ar fi vrut să liniştească o pasăre speriată pe care voia s-o îmblânzească:

- Ce-ai vrea să asculţi?

Clea descoperi că putea să-şi amintească un singur grup de compozitori.

- O, orice, spuse. Alege tu.

Regretă acele vorbe un minut mai târziu când la începutul unei selecţii alese de el auzi acorduri prea bine cunoscute. Avusese şi ea acest CD când avea şaptesprezece ani, atunci când Barry îi arătase fotografia lui Matt, când se încuia adesea în dormitor cu fotografia lui în mână si repeta acest cântec tradiţional :Matt Highland... Matt Highland...amintirea asta fu prea mult pentru ea în acel moment si fără a-i da nici o explicaţie, incapabilă să-i ofere una adecvată, se ridică si fugi în camera ei.

Matt o lăsă să plece.

După câteva ore, Clea era tot trează privind în tavan, în timp ce în minte derula amintiri de la prima întâlnire cu Matt si momentul în care-l auzise rostind acele oribile cuvinte la adresa ei. Reluase acele vorbe de multe ori în timp.

Fusese de mult, dar de ce acum nu putea să lase totul în urmă? De ce ajunsese să-i spună lui Matt despre Simon?Nu simţise nicio durere spunându-i lui Matt despre Simon si atunci de ce răpunsul lui dăinuia în mintea ei ca o rană infectată până când o dusese la ideea nebunească de răzbunare?

O dureau vorbele lui pentru că-l iubea. Ceea ce simţise pentru Matt Highland la saptesprezece ani fusese un vis de fată un vis puternic care durase. Apoi parcă în mintea ei s-ar fi făcut brusc lumină si află dintr-o dată adevărul.

Cuvintele lui Matt o duruseră pentru că le asteptase. Din cauză că fusese mult prea înaltă ca adolescentă se simţise ciudat faţă de colegii ei. Acestia care o tachinau, îi accentuaseră complexele de inferioritate, iar când devenise constientă de sexul opus si neputând să poarte haine la modă care credea ea c-o vor face mai atrăgătoare, considerase că nu arată bine. Cuvintele lui Matt o afectaseră foarte mult nu numai pentru că erau nejustificate ci şi pentru că se adăugaseră peste ceva ce ea ştia deja.

Şi acum ce rost mai aveau planurile de răzbunare când trecutul trebuia văzut într-o lumină diferită? Spre uimirea ei Clea descoperi că era prea adormită ca să mai judece limpede. Ultimul gând înainte de a adormi a fost să considere nu fără ironie că trebuia să-i fie recunoscătoare lui Matt şi nu să-l urască, pentru că avusese şansa să audă comentariile lui, pentru că-şi luase viaţa în mâini şi făcuse ceva pentru felul în care arăta. De fapt, n-ar fi ajuns niciodată să aibă această carieră de succes în lumea modelingului dacă n-ar fi existat Matt Highland.

Capitolul 9

Razele soarelui se insinuau prin fereastra dormitorului aducând promisiunea unei alte zile calde, când Clea se trezi dintr-un somn profund fără vise, dar revigorant. în timp ce se întindea simţi dintr-o dată dorinţa de a iesi afară să simtă căldura soarelui pe piele, să se bucure cu adevărat de această scurtă vacanţă, ca si cum ar fi fost acasă. Se îmbrăcă repede cu un tricou bleu si un sort alb si abia când ajunse în grădină îsi dădu seama că nici măcar nu se mai gândise la machiajul pe care nu-l mai avea ci îsi trecuse tinereste o mână prin păr si se grăbise să coboare.

Matt era în vârful unei scări cu capul între crengile unui măr din care culegea fructe pe care le arunca într-o cutie pe pământ. Clea îl urmări o vreme în tăcere, apoi făcu un pas spre el.

- O să strici merele dacă le arunci aşa.

Pe moment, el nu spuse nimic, iar figura lui fiind ascunsă printre crengi, nu-i putea vedea expresia.

- Atunci de ce nu mă ajuţi? zise el. Dacă ţi le arunc, le poţi pune cu grijă în cutie.

- Foarte bine, hai să încercăm.

O vreme lucrară astfel în tăcere, Matt culegând fructele pe care i el dădea ei, iar ea le aranja cu grijă în cutie. Era cald, linişte în grădină şi ceea ce făcea îi aminti de vremurile petrecute cu Ned când îl ajuta, astfel că se lăsă complet absorbită şi simţi cum şi ultima fărâmă de încordare o părăsi până când se simţi minunat de relaxată. în cele din urmă Matt declară c-a obosit şi coborî de pe scară.

- Ajunge pentru astăzi. Am adunat tot ce-am putut şi cred că este timpul să mâncăm ceva. Mulţumesc pentru ajutor, Clea.

El îi zâmbi şi-i întoarse un chip destins şi relaxat; ea observă cum Matt o priveşte lung apreciativ, întârziind anume asupra picioarelor ei lungi, ivite din şortul alb, studiind-o foarte relaxat şi liniştea ei pieri brusc, din cauza tensiunii dintre ei.

Numai cu câteva zile în urmă se convinsese că lupta pentru o cauză pierdută, încercând să-l facă pe Matt să fie atras de ea.Tot ce folosise în acest scop

dăduse greş, dar acum când nu făcuse nimic pentru felul în care arăta, Matt abia îşi lua ochii de la ea. Ironia situaţiei o făcu să schiţeze o grimasă.
Acum, nu stia decât că a pierdut acele sentimente care o făcuseră să-si dorească răzbunarea si fără ele se simţea pierdută si vulnerabilă; un sentiment brusc accentuat de un fior neasteptat îi spunea cât de mult ar vrea ca Matt s-o dorească asa cum dorea o femeie.

- Spuneai ceva de mâncare. Vocea ei era usor ezitantă. Mă duc să pregătesc ceva, da?

Matt încuviinţă, privind-o lung. Apoi un nor păru că trece pe faţa lui, dar îsi reveni imediat si-i zâmbi din nou, încordarea dispărându-i de pe figură.

- Ceva usor de pregătit, spuse el. Pâine, brânză si fructe, vom mânca aici afară. Eu voi elibera locul până atunci.

întoarsă în bucătărie Clea tăie pâinea, încă simţind efectele acelui moment în care deveniseră constienţi unul de celălalt. Nimic din relaţia ei cu Matt până în acest moment n-o pregătise pentru ceea ce exista între ei. Apoi se gândi că poate era efectul soarelui. Fusese foarte cald afară si o privire aruncată pe cadranul ceasului îi spuse că lucrase cel puţin două ore împreună cu el. Nici nu simţise când trecuse

timpul.

Matt stătea întins pe pajiste când ajunse cu tava plină de mâncare. Observă imediat că trupul lui zvelt, în tricou si blugi, avu imediat efect asupra ei accelerându-i pulsul, încât tava începu să-i tremure în mâini, zgomotul alertându-l de prezenţa ei.

- Lasă-mă să te ajut, zise el ridicându-se. Mâna lui o atinse ca din întâmplare, producându-i fiori, făcând-o să rosească, încât lăsă capul în jos pentru ca părul să-i acopere faţa şi să-i ascundă reacţiile.

Mâncară în tăcere, dar o tăcere pe care o considera relaxantă şi plăcută, până când Matt oftă mulţumit.

- A fost minunat, zise el zâmbind. îmi place foarte mult mâncarea simplă, obişnuită. Se pare că şi tu ai apreciat-o, adăugă el când Clea încuviinţă. Este primul prânz decent pe care l-am mâncat împreună!

Preocupată de noul lor mod de a face pace, nu se gândise că Matt ar fi putut lega apetitul ei brusc îmbunătăţit de amintirea acelei Patty, aşa că se bucură de pâinea proaspătă, de brânză şi de fructe.

- Nici nu mi-am dat seama cât eram de înfometată, zise ea, dar se opri brusc când Matt puse o mână pe umărul ei.

- Nu, Clea, asta ar trebui să fie o stare de

normalitate. Sper că nu vei sări peste cină...

Ce se întâmplase cu acel Matt ursuz de acum două zile? se întrebă ea. Era ca şi cum acela ar fi dispărut, fiind înlocuit de alt bărbat, cu un comportament total diferit, care părea să nu aibă nici o legătură cu cel pe care-l cunoscuse ea. Iar ea cum îi răspundea? Era consumată de dorinţa ca el să afle adevărul pentru a putea începe relaţia lor din nou şi teama că această pace nou aflată să fie distrusă înainte de avea timp să se formeze. Apoi, văzându-l cum îi zâmbeşte, realiză că sub influenţa acestui nou mod de a fi al lui, încuviinţase fără a mai sta pe gânduri.

- Oricum, nu te vei îngrăsa din ce ai mâncat, zise Matt ridicându-se. Mai avem un copac de cules si este rândul tău să te urci pe scară. Vii?

Clea ezită privind mâna pe care el i-o întinsese. Acesta era oare bărbatul care-i arsese toate fardurile? se întrebă ea. Cu două zile în urmă îi declarase că-l urăste pentru că-i nesocotise dorinţele, pentru cruzimea sa deliberată. Dar zâmbi din nou.

- Bine, o să mă urc tot eu, zise el interpretând gresit ezitarea ei.

Clea simţi dureri în tot corpul, dar era o durere plăcută, când iesi din cada unde făcuse o baie caldă

prelungită si începu să se usuce. Trecuse destul de mult timp de când nu mai făcuse efort fizic. De fapt, nu mai făcuse nimic altceva decât să pozez în faţa aparatului de fotografiat. Se duse în camera ei, unde scoase din dulap o rochie simplă de mătase crem cu decolteu în formă de V si o îmbrăcă privindu-se în oglindă.

As fi putut arăta si mai rău, se consolă singură. Soarele îi colorase obrajii si admise că-i venea destul de bine; păcat că nu mai avea rimel, ca să-si înnegrească genele.

Muşcându-şi buzele, se întoarse spre măsuţa de toaletă care acum era goală fără acea aglomerare de sticluţe şi borcane. Mai avea doar demachiantul şi tonicul pe care le cruţase Matt şi un flacon de parfum. Pulverizã puţin la încheieturi pe gât şi genunchi; fiind aşa de cald, nu-şi mai pusese ciorapi. Luă sandalele aflate la marginea patului. Când se aplecă să-şi lege curelele, auzi o bătaie în uşă.

- Cina este gata, o anunţă Matt, iar la auzul vocii lui se simţi foarte nesigură şi nu mai putu să-şi încheie sandaua.

- Clea? zise Matt. M-ai auzit?

- Da. Clea abia putea să vorbească. Vin imediat! O, la naiba ! explodă ea când catarama refuză din

nou să se închidă. Auzi cum se deschide uşa.

- S-a întâmplat ceva? o întrebă el.

Nici nu trebui să se întoarcă pentru a-l vedea, căci îl simţea cu toată fiinţa ei. Nu ridică privirea din podea.

- Nu-mi pot încheia catarama, spuse ea ştiind că dacă nu reuşise s-o facă până acum, de acum nu mai avea nici o şansă.

- Lasă-mă să te ajut. Matt veni spre ea, îngenunche în faţa ei luându-i piciorul în palmele sale, rezolvând problema cataramei. Gata, s-a închis. Cât despre cealaltă....

Matt ridică privirea, iar ea îi simţi palmele calde. Şi el se schimbase de hainele cu care lucrase în grădină. Acum semăna mai mult cu acel Matt Highland pe care-l cunoscuse. îmbrăcase altă pereche de blugi şi o cămaşă albă care-i punea în evidenţă părul castaniu închis şi ochii cenuşii.

- Clea, murmură el cu vocea încărcată de dorinţă.

Cu un efort, Clea ridică si celălalt picior pentru ca el să-i încheie catarama. îi simţi degetele în jurul gleznei, dar el nu făcu nici o miscare pentru a-i încheia catarama, ci îi mângâie pielea netedă a piciorului, mângâierile ridicându-se spre genunchi si la un moment dat ea gemu usor, simţindu-i buzele

fierbinţi pe gleznă.

Matt o ţinea prizonieră, încercă ea să-si amintească, îi distrusese fardurile, îi luase toţi banii si cărţile de credit. Dar ea nu putea să simtă aceeasi furie faţă de el, ba chiar simţi cum mâinile îi pornesc spre părul lui castaniu.

Cu o miscare rapidă, Matt se ridică asezându-se lângă ea pe pat sărutând-o prelung. Clea îi răspunse cu aceeasi măsură. Baretele subţiri ale rochiei ofereau prea puţină rezistenţă când el le desfăcu, expunând pielea albă, netedă a umărului, apoi ajungând cu sărutările spre sâni. Clea îi murmură numele, vocea ei părându-i-se ciudată.

- Clea, sopti Matt. Clea, te doresc atât de mult!

- Şi eu te doresc.

Aceste cuvinte îi scăpară involuntar de pe buze. Simţea că nu-si mai poate controla trupul, sângele îi alerga prin vene si acea puternică dorinţă pe care n-o putea suprima îi direcţiona acţiunile, degetele ei desfăcând unul câte unul nasturii cămăsii lui Matt, simţindu-i muschii bine conturaţi sub cămasă.

Matt avu nevoie de câteva clipe să-i scoată hainele, minute care ei i se părură o eternitate, dar fu mai mult decât compensată când îi simţi pielea lipită de a ei, simţind că trupul îi va lua foc. Mângâierile lui

alimentau acest foc până când ea simţi că ar putea muri dintr-o dorinţă aşa de mare de el. Nu-şi imaginase că putea exista o pasiune atât de acută.

Dar după un moment nu mai gândea deloc, ci doar îl simţea pe Matt şi căldura lui, trupurile lor devenind unul singur.

O vreme, nici unul nu spuse nimic. Apoi, Matt ridică încet capul şi o privi în ochi, încă marcat de pasiunea împărtăşită.

- Dumnezeule, cât eşti de frumoasă! exclamă el.

în clipa aceea, Clea îşi aminti ce auzise pe când era adolescentă şi vechile îndoieli reapărură. Ridică mâna acoperindu-şi faţa de privirea lui.

- Clea, nu! exclamă Matt. Nu te ascunde de mine! Nu ştii că eşti mult mai frumoasă aşa fără machiaj? Eşti frumoasă, Clea. Nu ai nevoie de nici un artificiu ca să sporească felul în care arăţi. Cu degetul, îi trasă o urmă pe obraz, iar ei i se păru că nu mai simţise niciodată în acest fel atingerile unui bărbat. Nu se îndoia de sinceritatea lui Matt, i se citea în ochi că spunea ceea ce vedea, dar ştia că figura ei nemachiată era una obişnuită, comună.

- Frumoasă? şopti ea.

Matt îi zâmbi încuviinţând.

- Nu mă crezi? Lasă-mă să-ţi arăt.

Matt se ridică din pat, luând-o de mână, ducând-o spre oglindă, împingând-o uşor în faţă.

- Priveste-te în oglindă, Clea, murmură el.

Ea rămase uimită. Era ca si cum atunci s-ar fi văzut prima oară. Părul negru îi era răvăsit în jurul feţei, dându-i un aer foarte feminin, gura îi era rosie de la sărutările lui, obrajii îmbujoraţi străluceau fără să fi avut fard. Iar ochii îi străluceau ca smaraldele si păreau mai mari ca oricând.

Brusc, realiză că se petrecuse ceva complet diferit în mintea ei în ultimele două zile si simţi o senzaţie ciudată, ca de aripi de fluture în stomac, amintindu-si cum o privise Matt, dorinţa pe care o aprinseseră ochii lui, dar si faptul că toate acestea se petrecuseră doar la o zi după ce apăruse nemachiată în faţa lui, machiaj pe care îl considerase vital.

Crezuse că a lăsat-o în urmă pe acea Patty si lipsa ei de încredere în sine, dar adevărul era că acel complex de inferioritate din adolescenţă mai dăinuia încă. Dar asta până când pasiunea lui Matt îi alungase orice urmă de îndoială si ajunsese să se vadă si ea asa cum o vedea el. Femeia pe care o vedea în oglindă nu avea nevoie de machiaj, chipul pe care-l considerase banal până acum îi păru dintr-o dată natural, cald, strălucitor.

Cenusăreasa, asa îi spusese Matt si într-un fel asa se si considerase, exact ca acea creatură obisnuită, transformată prin haine frumoase, prin magia cosmeticelor, dar a cărei soartă era să redevină ceea ce fusese. Dar Matt îi dăduse un dar minunat, mai frumos decât orice i-ar fi dăruit o zână, acela de a lăsa la o parte îndoielile si de a deveni o fiinţă încrezătoare.

- înţelegi ce vreau să spun? o întrebă el.

Clea încuviinţă în tăcere. înţelesese ce voise el să pună în evidenţă, dar în momentul în care el îi vorbi, înţelese ceva mai mult.

Fiecare femeie îndrăgostită este frumoasă. Nu-şi aminti unde citise fraza asta. Deschise ochii mari şi tot ce putu să vadă fu chipul lui, trăsăturile lui armonioase, ochii cenuşii, părul castaniu. Mintea i se limpezi dintr-o dată de parcă s-ar fi ridicat o ceaţă densă. Un singur gând îi mai rămase foarte clar.

îl iubea pe Matt nu aşa cum crezuse că-l iubea în toţi acei ani, ci cu puterea şi profunzimea celei mai puternice dragoste de care este capabilă inima unei femei.

îşi aminti planul ei prostesc de a veni la această casă de vacanţă pentru a-l face pe Matt să se îndrăgostească de ea şi apoi să-l respingă pentru a se răzbuna pentru toate suferinţele pe care i el

provocase atunci, la şaptesprezece ani. îşi aminti şi vorbele lui Maggie: răzbunarea are un gust amar. Se poate întoarce şi te poate afecta atunci când te aştepţi mai puţin. Şi răzbunarea ei tocmai la asta o dusese. Doar cu câteva clipe în urmă acest bărbat o dorise aşa cum şi-ar fi dorit să fie iubită la şaptesprezece ani. îşi făcuse simţită această dorinţă cu fiecare sărutare, cu fiecare atingere dar nu spusese nimic despre dragoste.

Clea simţi o strângere de inimă. Prinsă în gândurile ei de răzbunare, fusese prea orbită ca să vadă ce se întâmpla, iar acum era prea târziu. îi întinsese o capcană lui Matt Highland, dar nu făcuse altceva decât să cadă ea însăşi în ea.

Capitolul 10

- Ce bine că am ajuns acasă! exclamă Clea asezându-se în fotoliu, aruncând cât colo sandalele, oftând usurată. Maggie îi zâmbi.

- Ai avut o zi grea?

- Nu mai grea ca de obicei, dar se pare că în ultimul timp nu prea mai fac faţă solicitărilor. Nu stiu de ce mă simt obosită tot timpul.

Maggie se încruntă.

- Ciudat, tu nu esti asa. Poate ai nevoie de o vacanţă, dar abia te-ai întors!

Clea rosi. Nu avea nevoie să i se amintească săptămâna petrecută la casa de vacanţă a lui Matt, fiecare zi îi era adânc întipărită în minte. S-ar fi putut considera o vacanţă odihnitoare căci petrecuseră destul timp în pat, dar ceea ce făcuseră nu se putea considera odihnă. Ziua în care făcuseră dragoste prima oară aprinsese doar scânteia dorinţei şi nimic nu mai contase de atunci, nici trecutul nici viitorul, ci doar prezentul. Avuseseră şi momente în care discutaseră, râseseră mult, făcuseră drumeţii sau lucraseră în grădină, dar toate acestea nu erau decât interludii pentru perioadele în care nu făceau dragoste. Fusese o experienţă de neuitat pentru ea, dar o idilă nu poate dura la nesfârşit. Au fost nevoiţi

să revină la realitate şi prin întoarcerea la Londra această realitate a lovit-o destul de dur forţând-o s-o abordeze conştient. Trecuseră cinci săptămâni de la acea vacanţă, iar Matt devenise o prezenţă constantă în viaţa ei. Era un companion încântător, un amant la fel de pasional, dar nimic mai mult. Niciodată nu vorbiseră despre dragoste.

La început, Clea îşi spusese că nu avea nevoie de astfel de declaraţii. îl iubea pe Matt, nu putea trăi fără el, iar pasiunea pe care acesta i-o arăta era destul.

Dar în ultimile zile începu să simtă că-şi dorea mai mult. Relaţia lor putea însemna că ea era vulnerabilă, prea expusă unei dureri devastatoare, dacă Matt se sătura de ea. Se gândea adesea că ar fi mai bine să termine totul în această etapă înainte de a se implica prea mult. Mai bine să sufere acum decât să trăiască mereu cu ameninţarea că oricând ar putea fi părăsită. Viaţa ei se centrase în jurul lui Matt. Nici munca ei de model n-o mai satisfăcea. Abia aştepta să treacă ziua pentru ca seara să fie cu el.

-Abia acum am început să constat cât de urâtă si plină de egoism este lumea modelingului.

Clea se ridică spunând acestea si se duse să se demachieze. Era surprinzător cât de mult se

obisnuise să umble nemachiată.

- Spuneai că esti obosită dar arăţi atât de bine, strălucesti, îi spuse Maggie. Asa arăţi de când te-ai întors din vacanţă. Ce zice Raphael de asta?

- Da si el spune că arăt foarte bine. De fapt, toată lumea confirmase că schimbarea de look o avantaja. Dar se încruntă amintindu-si ce spusese Raphael dimineaţă.

- Poate este oboseala normală înaintea ciclului, zise Maggie.

- Mi se pare, sau te-ai îngrăsat puţin, draga mea? îi spusese si Raphael.

Pe moment, Clea nu dăduse importanţă cuvintelor lui si îsi spusese că atunci când va ajunge acasă îsi va verifica greutatea, dar dintr-un motiv sau altul uitase s-o facă de la întoarcerea din Yorkshire. Dar vorbele lui Maggie o puseseră pe gânduri. în săptămâna petrecută în acea casă de vacanţă ea fusese total nepregătită pentru acea explozie de pasiune, nepregătită fizic dar si psihic. îsi aminti imediat cum se simţise Liz în primele săptămâni de sarcină si chipul i se umbri.

- Clea! Maggie îi întrerupse sirul gândurilor. O, Clea nu cred că...nu mai fu nevoie să-si încheie fraza. încet, Clea încuviinţă.

- Da, Maggs, cred că sunt.

- Pari cam obosită, zise Matt când îi deschise uşa în aceeaşi seară. După ce realizase că era însărcinată, că purta copilul lui Matt se simţise extraordinar, ar fi vrut să zboare, să cânte, să spună lumii întregi că se petrecuse ceva minunat. îşi dorea din tot sufletul acest copil, iar acest gând o făcu să umble neliniştită prin tot apartamentul, să dorească venirea lui Matt.

Iar acum când îl văzu înalt, bine făcut, atrăgător, îmbrăcat într-o jachetă neagră de piele, cămaşă albă şi blugi, euforia i se risipi ca o ceaţă, înainte de apariţia soarelui şi locul ei fu luat de îndoială. Cum va reacţiona la vestea ei? Nu spusese niciodată că şi-ar dori copii. Va fi la fel de entuziasmat ca şi ea sau....simţi fiori de teamă. Dacă-i va reproşa că a încercat să-l forţeze într-o legătură pe care el nu şi-a dorit-o? Păli brusc, gândindu-se la ce scuză va folosi Matt pentru a se debarasa de ea.

- Cred că ar fi bine să te aşezi, îi spuse el. Ce este, Clea? Nu te simţi bine?

- Nu... eu...simţi că nu putea să rostească vestea cea mare pe care voia să i-o dea.

- Ai mâncat astăzi?

Dacă am mâncat? se întrebă ea. Abia atunci

realiză că nu mâncase nimic. Nici măcar cât îl aşteptase pe el nu se gândise la mâncare. Scutură din cap, spre disperarea lui.

-Am crezut c-ai renunţat la toate prostiile legate de curele de slăbire. O să-ţi pregătesc ceva chiar acum.

Stai acolo, nu te misca. Vrei o cafea la început?

- Da, ar fi bine, zise ea. Nu voia ca Matt să-i pregătească mâncarea, pentru că nu va putea să mănânce nimic până nu va sti cum va primi el vestea că este însărcinată. Dar el dispăruse deja în bucătărie. Poate mai târziu, după ce se va calma, îi va spune.

- Clea, unde este cafeaua?îl auzi.

- Dulapul de deasupra ibricului. Primul raft, stânga.

Abia atunci realiză că făcuse o mare imprudenţă si se repezi
spre bucătărie. Dar era prea târziu. Dulapul era deschis si Matt, cu o figură uluită, ţinea în mâini fotografia ei la saptesprezece ani.

Clea îngheţă.

-Cine este? o întrebă.

- Este....Clea simţi că nu-i poate spune.

- De ce ai fotografia lui Patty Donovan?

- Pentru că sunt chiar eu aceea, reusi să îngaime, incapabilă să-i întâlnească privirea.

- Tu! exclamă Matt, iar ea încuviinţă, rosind. Niciodată nu observase atât de bine aerul sălbatic pe care-l avusese, machiajul vulgar, părul coafat aiurea si hainele urâte. Văzându-se cu ochii lui Matt înţelese de ce acesta avusese o astfel de reacţie cu ani în urmă. Tu esti Patty Donovan? Matt o privea uluit. Sora lui Barry?

- Sora vitregă. Făcu un efort să rostească vorbele. Toate emoţiile trecute se adunaseră forţând-o să le dea la iveală.

Tatăl lui Barry s-a căsătorit cu mama când aveam zece ani, iar Ned m-a adoptat. Patty era doar o poreclă dată de Barry, apoi au început s-o folosească toţi. Acasă mi se spunea doar Patty, niciodată Clea.

- De ce naiba nu mi-ai spus până acum?

Clea simţi că se sufocă. Cum să-i răspundă? Simţea că traversează un câmp minat, că oricând putea să-i explodeze ceva în faţă.

- La început, nu conta. Era ceva ce ţinea de domeniul trecutului, şi nu mi-am imaginat că ne vom mai vedea după seara de la Argyle. Dar ai spus că eşti interesat de relaţia noastră şi...

- Şi? repetă Matt.

- Şi n-am vrut să ştii cine sunt. Voiam să mă vezi ca pe o femeie, complet diferită de adolescenta de acum nouă ani. Am vrut să mă doreşti, poate chiar să... de fapt, am vrut să ştii cum este să fii rănit de cineva aşa cum ai făcut tu cu mine atunci.

- Rănit? repetă Matt.

- Da, rănit. Ai spus lucruri atât de urâte despre mine, în discuţia cu Barry, atunci când el a sugerat că aş putea să lucrez la unul din hotelurile tale. Tu ai spus atunci că voiai pe cineva care să atragă clientela, nu s-o sperie...

Matt păli.

- Ai auzit?

- Da, am auzit. Eram sus în camera mea, fereastra era deschisă şi am auzit toată discuţia.

- Atunci...Umerii lui se lăsară ca ai unui om foarte obosit; îsi trecu o mână prin păr, fără a-si lua ochii de la ea. Atunci toate astea, relaţia noastră, săptămâna petrecută la casa de vacanţă... n-ai vrut decât răzbunare?

- Da... nu! exclamă Clea nestiind ce să-i răspundă. Da, am vrut răzbunare la

Matt nu-i dădu ocazia să-si termine fraza. în clipa aceea chipul lui deveni brusc dur si fără o vorbă trecu pe lângă ea luându-si în trecere jacheta din cuier.

- Matt! Unde te duci?

- Plec.

- Matt. O, te rog, nu pleca, mai am ceva de spus. Matt dispăruse.

- Esti sigură? o întrebă Maggie.

Clea încuviinţă în tăcere. Rezultatele testului făcut dimineaţă confirmau că este însărcinată cu copilul lui Matt.

- Şi ce vei face? îl păstrezi?

- Sigur că-l păstrez! răspunse Clea pe un ton care nu suferea contrazicere. N-as putea face avort.

- Mă miram că nu l-am mai văzut pe Matt în ultimul timp.

- Nu. Chipul Cleei deveni brusc întunecat. Matt dispăruse din viaţa ei de o săptămână, în care nu auzise de el si nu putea decât să presupună că era decepţionat, si că rupsese relaţia cu ea. S-a terminat totul între noi.

- I-ai spus despre copil? Clea! protestă Maggie când Clea scutură din cap. Ar trebui să-i spui!

- Mă pot descurca singură. Este copilul meu!

- Al tău, dar şi al lui.

- Gata cu Matt, s-a terminat, Maggie. Clea îşi frânse disperată mâinile. Plănuise să-l facă să se îndrăgostească de ea, apoi să-i spună că ea este

Patty Donovan şi că n-a vrut decât să se răzbune pe el şi iată cum se sfârşise totul. Nu plănuise însă că se va îndrăgosti de el şi asta făcea diferenţa dintre triumf şi disperare. Matt a ieşit din viaţa mea, Maggie. Nu vreau să-l forţez să revină numai pentru ...

Clea se opri, pentru că se auzi soneria. Maggie se duse să răspundă, iar după câteva secunde o strigă, pe un ton ciudat.

- Clea te caută cineva!

încet, cam fără chef, Clea ieşi în hol, apoi se opri şocată, văzând acea siluetă puternică alături de Maggie.

- Bună, Clea, spuse el încet.

- Matt...inima care aproape se oprise la vederea lui începu să bată acum necontrolat.

- Vreau să-ţi vorbesc. îmi acorzi cinci minute?

Clea nu ştiu ce să-i răspundă. Sentimente şi emoţii contradictorii îi sfâşiau inima; era fericită că-l revedea fie şi pentru puţin timp încercând să păstreze pentru totdeauna figura lui în minte, dar o parte mai raţională spunea că nu trebuie să rămână singură cu el. Era mult prea sensibilă la vederea, la mirosul, la prezenţa acestui bărbat. Instinctiv, îşi strânse braţele la piept de parcă s-ar fi temut ca el să

nu intuiască adevărul.

- Nu cred că.... începu ea, dar Maggie o opri.

- Vă rog să mă scuzaţi, dar am ceva pe foc, zise ea si se duse spre usă.

La naiba cu tine, Maggie! Tocmai când aveam mai multă nevoie de tine, dispari! Nu mai avea cum s-o aducă înapoi. Se întoarse spre Matt.

- Ce voiai să-mi spui? îl întrebă cam fără chef.

- Nu putem vorbi aici. Nu mergem sus?

Clea n-ar fi vrut să mai meargă nicăieri cu el, dar Matt o luă de braţ si o conduse. Se simţi tentată să se sprijine de el, asa cum mai făcuse de multe ori, dar se trezi că-si retrage braţul. Ar fi vrut să fie cu el, s-ar fi dus până la capătul lumii cu el dacă i-ar fi spus c-o iubeste. Dar asta era doar o speranţă desartă, care făcu să i se umple ochii de lacrimi si nu putu să descuie usa până când el îi luă cheia si descuie singur, apoi o lăsă să intre în apartament.

- Ai spus cinci minute. Două s-au consumat până aici.

- Stai jos, Clea. Matt aseză pachetul pe masă.

Clea scutură din cap.

- Prefer să stau în picioare.

- Cum doresti. Matt îsi trecu o mână prin păr. Privindu-l, Clea observă că si el părea foarte încordat

si nesigur pe sine. Probabil nu stia cum să înceapă, se gândi ea. Matt, nesigur pe sine?

Niciodată!

- Matt, de ce ai venit?

- Să-mi cer scuze. Spusese aceste vorbe pe un ton mai ferm.

- Pentru ce?

- Pentru ceea ce i-am spus lui Barry despre tine.

O mică speranţă apăru timid, pâlpâind ca o flacără în bătaia vântului. Muri imediat lăsând în urmă dezolare. Venise să se scuze pentru trecut, dar pentru ea trecutul nu mai conta. O îngrijora viitorul copilului şi al ei.

- N-am ştiut c-ai auzit, continuă Matt şi sincer nici n-am realizat cât te-au afectat vorbele mele. îmi cer scuze.

- Nu mai contează. A trecut de mult, ţine de trecutul îndepărtat, şi poate a fost bine c-am auzit ce-ai spus atunci. De atunci a început să mă intereseze cum arăt. Am învăţat ceva în ziua aceea, că trebuie să mă îngrijesc. De fapt, ar trebui să-ţi fiu recunoscătoare. M-ai făcut să mă uit lung la mine şi nu mi-a plăcut ce-am văzut. Datorită ţie am ajuns unde sunt astăzi. Matt scutură din cap.

- Ai fi făcut-o şi fără observaţiile mele, Clea. Eşti

frumoasă, uluitor de frumoasă. Poate eu ţi-am dat un imbold, atât.

Clea îl privi lung uimită. Sub privirile lui se simţise frumoasă. Ştia cât de mult o doreşte ca femeie, dar asta nu era de ajuns pentru ea, mai ales când era însărcinată cu copilul lui.

- Ei bine, ai spus ce-ai vut să spui...

- Nu!N-am terminat. Mai este ceva ce trebui să afli-desigur dacă vrei să mă asculţi.

Clea încuviinţă.

- Te ascult, Matt.

Matt îsi strânse mâinile atât de tare încât i se albiră încheieturile.

- N-ai cunoscut-o pe mama, zise el, iar ea nu putu decât să clatine din cap, amintindu-si fotografia pe care i-o arătase Liz; era chipul unei femei reci, mândre.

- Avea douăzeci si unu de ani la nasterea mea, iar tata era cu douăzeci de ani mai mare. Matt îsi trecu din nou mâna prin păr, încruntându-se. Privindu-l, Clea simţi o umbră de simpatie pentru el. Probabil îi era greu să-i spună toate astea.

- Mamei i-a plăcut foarte mult societatea. Cred că si acum îi place. în felul ei, l-a iubit pe tata, dar mai mult i-a iubit banii. îi plăcea să meargă la dineuri, la

baluri, la teatru si se ocupa foarte atent de aspectul ei fizic. Cred că nu si-a dorit copii, mai ales un fiu. Poate dacă ar fi avut o fiică mai întâi, lucrurile ar fi fost diferite; cu mine n-a stiut ce să facă după ce n-am mai fost bebelus. Eram prea zgomotos, prea murdar, prea dur. Jocurile care-mi plăceau mie ei îi răvăseau părul, îi murdăreau hainele, asa că majoritatea timpului mi-l petreceam cu dădaca, până când m-a putut expedia la internat. în fiecare seară o vedeam timp de o jumătate de oră, dar în timpul acesta se schimba pentru cină, iar eu trebuia să-i spun invariabil ce-am făcut în timpul zilei.

- Nu te îmbrăţisa, nu te săruta?

Matt ridică din umeri.

- Nu, ca să nu-si deranjeze coafura. Iar dacă mă săruta, i se lua rujul de pe buze.

- O, Matt ! exclamă Clea, înţelegându-i nefericirea.

Acum înţelegea de ce fusese atât de ostil faţă de obsesia ei în privinţa felului cum arăta; de ce-i arsese fardurile. Şi Liz?

- Liz a încercat din răsputeri s-o copieze pe mama; ţinea mereu diete până a fost ameninţată de anorexie, iar eu şi Chris am dus muncă de convingere cu ea să mănânce normal. După aceea, a început să

nu se mai intereseze de diete de machiaj , de îmbrăcăminte. Până am apărut eu şi am stricat totul! îşi spuse Clea. Nu era de mirare că fusese atât de furios! Se temuse că sora lui va reveni la vechile obiceiuri.

- Din acest motiv am urât femeile care pun accent pe felul în care arată. Când te-am văzut acum nouă ani, am fost revoltat că o tânără atât de frumoasă, căci chiar sub tencuiala de pe faţa ta se vedea că eşti frumoasă, îşi strică frumuseţea naturală ca să pară sofisticată. Dar nu ţi-aş fi spus asta niciodată dacă n-aş fi văzut unde te-a dus acea observaţie a mea. Ai ajuns obsedată de felul cum arăţi şi mi-a fost ruşine de mine. N-am putut da ochii cu tine toată săptămâna, m-am gândit tot timpul numai la ...mă poţi ierta, Clea?

- Sigur că te iert. Răspunsese asta fără nici o ezitare. Dar de fapt, nu am ce să iert, ţi-am mai spus. însă sunt fericită că am avut această explicaţie. Acum înţeleg de ce te-ai purtat aşa, de ce mi-ai ars fardurile.

- A fost ceva cu totul diferit, zise Matt întorcându-se spre masa pe care pusese un pachet. Este pentru tine, ca să mă ierţi. Deschide pachetul.

Clea desfăcu pachetul cu mâinile tremurând.

Ceea ce văzu o făcu să exclame fericită; văzuse numai sticluţe si cutiuţe, întreaga ei trusă de farduri pe care el i-o arsese.

- Clea, zise el într-un târziu.

- O, Matt, îi răspunse ea, nu mai am nevoie de ele. Ai avut dreptate că am fost obsedată de felul în care arătam, aproape la fel ca mama ta. Ceea ce -ai făcut m-a socat este adevărat. îţi amintesti că-mi spuneai Cenusăreasa?într-un fel era adevărat. Am fost la fel ca ea aruncându-mi hainele vechi si realizând că în rochia de bal eram frumoasă. Dar nu vedeam corect, am crezut că doar rochiile si fardurile sunt importante, nu eu. Tu m-ai ajutat să văd altfel lucrurile. Dar nu mai am nevoie de toate astea, pentru că renuţ la modeling. Se opri speriată de ce spusese. Nu-i putea spune lui Matt despre sarcină.

- Renunţi la modeling? De ce?

Pe când încerca să găsească un răspuns, Clea îi spuse:

- Vrei să-mi răspunzi la o întrebare mai întâi? Când el încuviinţă, ea continuă mai încrezătoare. Când mi-ai ars fardurile ai spus că era ceva cu totul diferit.

- Era, încuviinţă el.

- De ce era diferit? El zâmbi cu multă căldură.

- Când i-am spus lui Barry acele lucruri despre tine, era o reacţie la faptul că am văzut o tânără frumoasă care-si strica frumuseţea. Dar când ţi-am ars fardurile a fost mai mult. Am distrus ceva ce mă oprea încă odată să mă apropii de femeia iubită.

Clea clipi des, incapabilă să creadă ce auzea.

- Mă iubeai, Matt? îl întrebă privindu-l cu ochii ei mari.

- La naiba, Clea, sunt nebun după tine! N-am putut renunţa la tine chiar de la început, ştii prea bine, deşi mi se părea că eşti acel gen de femeie pe care-l detestam. Dar în ziua picnicului, când ţi-am adus ceasul înapoi, te-am văzut aşa cum aş fi vrut să fii, fără machiaj, naturală şi proaspătă. Mi-am dăruit inima atunci, dar... mi-a fost teamă să-ţi spun.

Clea, continuă el, trebuie să ştiu ce simţi pentru mine.

Ea zâmbi.

- O, Matt, îl necăji ea, ce simte Cenuşăreasa pentru Prinţul ei?

- Ce prinţ! Cel care te-a supărat atât, ţi-a ars fardurile, te-a făcut prizonieră! Clea se apropie de el.

- Gata, ţi-am spus că nu mai am nevoie de farduri.

- Nu? Ei bine, dacă ele nu-ţi mai trebuie poate vei lua asta. Matt vârâ mâna în buzunar de unde scoase o cutiuţă de bijuterii. Văzând-o, Clea simţi că încep

să-i tremure genunchii. Nu se îndoia ce se afla acolo.

- Am avut-o cu mine şi ultima oară când am fost aici. Voiam să te cer de soţie atunci, dar când am văzut fotografia şi m-am gândit că eu te-am făcut să devii o femeie aşa cum este mama ... n-am mai ştiut să reacţionez.

- Aşa a început, interveni ea. Am crezut că te uram, dar când am ajuns la casa de vacanţă unde la început te-am urât şi mai tare, situaţia s-a schimbat. Când am făcut dragoste am înţeles că te iubeam. Te iubesc mult, Matt.Te iubesc din toată inima.Săptămâna asta care a trecut fără tine a fost chinuitoare. Te iubesc, te doresc, am nevoie de tine, mai ales acum.

El o privi uimit.

- Acum? Clea încuviinţă, cu ochii strălucind de emoţie.

- Am nevoie de tine ca tată al copilului nostru.

Matt o privea în tăcere, iar pe figura lui se citea că era uluit, incapabil să scoată o vorbă.

- Noi vom avea un copil?

- O, da, Matt. Nu esti de acord?

- Să nu fiu de acord? Sunt nebun de fericire! Dumnezeule, Clea, nici nu stii cât i-am invidiat pe Liz si pe Chris. O, Clea iubita mea, esti sigură?

- Foarte sigură, azi- dimineaţă am primit

confirmarea.

Matt o prinse fericit în braţe.

- M-ai făcut cel mai fericit om din lume, oftă el. Nici nu stii ce mult înseamnă pentru mine.

Dar ea stia prea bine. Se relaxă în braţele lui.

- Şi cu fardurile, ce să fac?

- Foloseste-le sau nu, cum vrei. Deodată, Matt deveni brusc foarte serios.

- As vrea să aflu un singur lucru, Cenusăreaso. Chiar te schimbi la miezul nopţii? Nu mi-ar plăcea să mă trezesc dimineaţa cu un dovleac pe pernă.

Clea îl sărută.

- Astfel, Cenusăreasa s-a măritat cu prinţul ei...

Sfâr[it